

วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล

Santapol College Academic Journal (SCAJ)

วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล เป็นวารสารฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่พิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย (Research Article) บทความวิชาการ (Academic Article) หรือบทความปริทัศน์ (Review Article) มีวัตถุประสงค์เพื่อตีพิมพ์บทความดังกล่าวในกลุ่มสาขาศึกษาศาสตร์ บริหารธุรกิจ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐศาสน ประสานศาสตร์ สหวิทยาการจัดการ การจัดการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เทคโนโลยีมีลติมีเดียและแอนิเมชัน นิเทศศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ส่งเสริมการเกษตร ศิลปะ วัฒนธรรม และสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นสื่อกลางแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ต่างๆ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดแนวคิด เทคนิค วิธีการนำไปพัฒนาทางวิชาการ ตลอดจนเป็นเวทีนำเสนอเผยแพร่ผลงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไปทุกหน่วยงาน โดยมีกำหนดออกราย 6 เดือน

กำหนดการออกเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

ผู้จัดพิมพ์

วิทยาลัยสันตพล

299/1 ถนนอุดร-สกล ตำบลหนองบัว อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี 41000

โทรศัพท์ 042-323-464 โทรสาร. 042-204-263 Email : phanumas@stu.ac.th

สามารถส่งบทความและดาวน์โหลดเอกสารแบบฟอร์มต่างๆ ได้ที่ <http://www.scaj.stu.ac.th>

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ภาคอีสานการพิมพ์ (999)

10/5-6 ถนนโพศรี ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี 41000

โทร. 042-246611, 042-246622 Fax. 042-248162 Email : parkesan@yahoo.com

บทความทุกเรื่องต้องผ่านการประเมินพิจารณาเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิตรงตามสาขาที่เกี่ยวข้องกับบทความอย่างน้อยบทความละ 2 ท่าน โดยเป็นการประเมินแบบ double-blind peer review ความคิดเห็นในวารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพลเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนไม่ใช่ความคิดเห็นของผู้จัดทำ จึงไม่ใช่ความรับผิดชอบของวิทยาลัยสันตพล และไฟล์บทความดิจิทัลเป็นลิขสิทธิ์ของวารสารไม่ใช่ของผู้เขียน บทความในวารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล สงวนสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การจะนำไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากกองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

อาจารย์ธงชัย ลาวรรณ

อาจารย์กรรณิการ์ (ฤกษ์นิมิตร) นันทโพธิเดช

อาจารย์จักริน นันทโพธิเดช

ผู้ตรวจสอบทางวิชาการ (Peer Review)

รองศาสตราจารย์ ศิริศักดิ์ ศุภมนตรี

ดร.จรวัยพร ธรณินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราณี พรหมวิเชียร

อาจารย์สวัสดิ์ พรหมมินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกรียงศักดิ์ โชติจรุงเกียรติ

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ (Readers) ประจำปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน)

รองศาสตราจารย์	ดร.อรสา	จรรยาธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
รองศาสตราจารย์	ดร.วชิระ	อินทร์อุดม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.จันทนา	แสนสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.นุชสรา	เกรียงกรกฎ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.กล้าหาญ	ณ น่าน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ว่าที่ร้อยเอก ดร.เจริญชัย	พรไพโรเพชร	วิทยาลัยสันตพล
ดร.ยุทธิสัทธา	จันทร์คูเมือง		วิทยาลัยสันตพล
ดร.ยืนยง	ไทยใจดี		วิทยาลัยสันตพล
ดร.ชานนท์	เศรษฐแสงศรี		วิทยาลัยสันตพล

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์	ดร.วิทร	วิภาหัตน์	วิทยาลัยสันตพล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.จันทนา	แสนสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.อมรา	ดิเรศววัฒน์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.ปรีชา	เกรียงกรกฎ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ดร.รัฐชัย	ศิลาเจริญ		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นายชัยยุทธ	ศรีจำนง		ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา
ดร.บุญเรือง	บุญราศรี		วิทยาลัยรัตนบริหารธุรกิจ สป.ลาว

บรรณาธิการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยเอก ดร.เจริญชัย พรไพโรเพชร

รองบรรณาธิการ อาจารย์ภานุมาศ พุฒแก้ว

ผู้พิสูจน์อักษร อาจารย์ชมาพร บุตตะโยธี

ฝ่ายออกแบบและเทคนิคสื่อออนไลน์

อาจารย์อดุลย์ ทองแกม

อาจารย์วิชาญ แสนปาง

อาจารย์ไวยพจน์ ดวงจันทร์

ฝ่ายจัดการ

นางสาวภัทรจิตรา เพียรชนะ

อาจารย์สจี กุลธวัชวงศ์

บทความวิจัย

หน้า

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูปของนักศึกษา สาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (A STUDY BEHAVIOR ON YOUTUBE OF STUDENTS IN DEPARTMENT OF INFORMATION SYSTEM FACULTY OF BUSINESS ADMINISTRATION RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY SRIVIJAYA)	1
กัญธนา สุขแก้ว และ ชัยนันท์ ปัญญาวุธโส GUNTANA SUKKAEW and CHAINUN PANYAVOODSO	
ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการท่าเรือกรุงเทพ ฝ่ายกองบริการคลังสินค้า (THE SATISFACTION OF SERVICE QUALITY OF BANGKOK PORT PART WAREHOUSING SERVICES)	10
กรรทอง หีบโคกสูง KRONGTHONG HEEBKHOKSUNG	
ทัศนคติการค้าชายแดน :กรณีศึกษา ผู้ประกอบการกลุ่มสินค้าเครื่องสำอางตลาดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3 (THE ATTITUDES ON BORDER TRADE: A CASE STUDY ON COSMETIC PRODUCTS TRADERS AT THE 3RD THAILAND-LAOS FRIENDSHIP BRIDGE MARKET)	20
จินตนา สุริยะศรี อนุเทพ ธนานุกุลสมบัติ และ สมชาย พาชอบ JINTANA SURIASRI, ANUTHEP TANANUKULSOMBAT and SOMCHAI PACHOB	
ผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู (EFFECTS OF WORKING ENVIRONMENT ON WORK EFFICIENCY OF TREASURY PERSONAL AT LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, NONG BUA LUMPHU PROVINCE)	26
นุชรี พิทักษ์ นิติกรณ์ จันทรสุริยะศักดิ์ มริญตรี คำมา และ สุจิตรา แสงจันทา NUTCHAREE PITAK, NITIGORN JUNSURIYASAK, MIRUNTEE KAMMA and SUJITTRA SANGCHANDA	
แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา วนอุทยานภูหินจอมธาตุ อำเภอภูผาจำป จังหัดอุดรธานี (GUIDELINES FOR IMPROVING A PATTERN OF COMMUNITY PARTICIPATION IN ECO-TOURISM MANAGEMENT: A CASE STUDY OF PHU HIN JOM TAT FOREST PARK, KUTCHAP DISTRICT, UDONTHANI PROVINCE)	38
ไพรัช วัฒนเรืองรอง กิตติพล สระบัว รุ่งศิริ สระบัว กชพร สว่าง และ อรณิชา กุ่มเกลี้ยง PAIRAT WATANARUANGRONG, KITTIPOLO SRABUA, RUNGSIRI SRABUA, KOTCHAPORN SAWANG, and ORANICH KUMGLIANG	

การมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี	
(THE PARTICIPATION GARBAGE REDUCTION OF PEOPLE IN NONGBUA UNICIPAL AREA, AMPHURMUANG, UDON THANI).....	48
<i>วิลาลินี ศิริธร เอกพงษ์ ณรงค์ศักดิ์ ทิพย์ธัญญา แสงใส ปริญา ชูระพระ และ สุธิณี พันธจิตร</i> <i>WILASINEE SIRITORN, AEKAPONG NARONGSAK, TIPTUNYA SANGSEN, PARINYA PAYURA and SUTINEE PANTUJIT</i>	
สภาพการเรียนรู้การบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล	
(LEARNING IN THE CLASSROOM MANANGEMENT GRADUATE DIPLOMA TEACHING PROFESSION STUDENTS OF THE FACULTYOF EDUCATION SANTAPOL COLLEGE).....	61
<i>ยุทธสิทธิ์ จันทร์คูเมือง อัมพร กุลาเพ็ญ อุพิษ เหมือนทอง และ วราภรณ์ สาโรจน์</i> <i>YUTHASITTI JUNKHUMUANG, AMPORN KULAPEN, UPIT MUANTHONG and WARAPORN SAROLD</i>	
คำแนะนำในการเตรียมและการส่งต้นฉบับบทความ.....	75
- แบบนำเสนอบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล	
- ใบสมัครสมาชิกวารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล	

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูปของนักศึกษา สาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

A STUDY BEHAVIOR ON YOUTUBE OF STUDENTS IN DEPARTMENT OF INFORMATION SYSTEM FACULTY OF BUSINESS ADMINISTRATION RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY SRIVIJAYA

กัญธนา สุขแก้ว¹ และ ชัยนันท์ ปัญญาวุธโส²

GUNTANA SUKKAWE and CHAINUN PANYAVOODSO

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูปของนักศึกษา สาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 241 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที t-test (Independence Sample Test)

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มักใช้อินเทอร์เน็ตจากสถานที่ต่าง ๆ ผ่านสมาร์ทโฟน และใช้เครือข่ายยูทูปในสถานะผู้ดูวิดีโอ โดยใช้ยูทูปเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา หมวดหมู่ที่สนใจมากที่สุด คือ บันเทิง ความรู้ และ เทคโนโลยี ส่วนกิจกรรมที่มักทำบนยูทูป คือการดูหนังดูละคร ฟังเพลง ดูมิวสิควิดีโอ เกมสโว์ ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ยูทูปใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการศึกษาและพัฒนา พบว่า เครือข่ายยูทูปช่วยให้เข้าถึงข่าวสารต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน และมักหาความรู้เรื่องที่สนใจจากวิดีโอบนเครือข่ายยูทูป 2) ด้านการสื่อสารและการเผยแพร่ พบว่า เครือข่ายยูทูปมีวิดีโอที่ตอบสนองความต้องการได้ดี 3) ด้านการใช้งาน พบว่า นักศึกษามักใช้เครือข่ายยูทูปเพื่อความผ่อนคลายและความสนุกสนาน ผลการศึกษาความแตกต่างด้านการใช้งาน พบว่า ผู้สมัครสมาชิกยูทูป มีระดับการใช้งานบนเครือข่าย สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้สมัครเป็นสมาชิก โดยมีการโพสต์วิดีโอเพื่อเผยแพร่และสมัครสมาชิกช่องต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า การศึกษาหาความรู้ในเรื่องที่สนใจจากวิดีโอ และวิดีโอบนยูทูป มีคุณภาพน่าเชื่อถือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยควรส่งเสริมการคัดกรองสื่อที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ในระดับดีจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศทั่วโลกเพื่อส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา

คำสำคัญ: พฤติกรรมการใช้ยูทูป ; การใช้เครือข่ายยูทูป ; สื่อการเรียนรู้

¹⁻² อาจารย์ประจำ สาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ABSTRACT

The purpose of the study was to study of behavior using network YouTube of the students majoring in information system of Business Administration, University of Technology Srivijaya. The data collected from the questionnaires from the samples were 241 people were used in data analysis. Percentage, mean, standard deviation and Independence Sample t-test.

The study found that The students most of the respondents often use the Internet from places through smart phone and network YouTube video viewer state using YouTube for the benefit of educational categories that are most interested in is entertainment, knowledge and technology, the activity that often do on YouTube. Is the movie watch, listen to music; watch the music video, game show. Analysis of habits on YouTube in 3 sides. 1) Education and development, it was found that Network, YouTube allows quick access to various news and current. Find a topic of interest from the knowledge network on YouTube video. 2) Communication and dissemination network YouTube videos that meet the requirements as well 3) The use, it is found that the students often use the network YouTube for relaxation and fun. The study of the differences in usage, it was found that YouTube subscriber levels on the network are higher than those who do not subscribe. The video post to publish and subscribe to various channels, there are significant differences at the level of 0.05. When classified with gender. It found that the study of knowledge in a topic of interest from the video and a video on YouTube with reliable quality. There are significant differences at the level of 0.05

Keywords : youtube behavior ; use of youtube ; learning media

บทนำ

ยูทูปเป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการแชร์หรือแบ่งปัน (share) วิดีโอ ซึ่งผู้ใช้งานสามารถอัปโหลด แชร์ หรือดูวิดีโอผ่านเว็บไซต์ โดยเครือข่ายยูทูปถือเป็นเว็บไซต์เครือข่ายสังคมที่ให้บริการ Video Sharing ลักษณะการใช้งานของสื่อเว็บไซต์ยูทูปนั้นมีบริการหลากหลายรูปแบบ เช่น บริการการค้นหาและการเปิดรับชมวิดีโอ บริการแบ่งปันวิดีโอด้วยการคัดลอกโค้ดที่เรียกว่า (Embed) ของวิดีโอแล้วนำไปวางลงในสื่อที่ต้องการแบ่งปัน บริการอัปโหลดวิดีโอและบริหารจัดการวิดีโอ บริการการสร้างรายการโปรด (Favorites) บริการสร้างเพลย์ลิสต์ (Playlist) บริการระบบสมาชิก (Subscriber) บริการติดต่อหรือตกแต่งแก้ไขวิดีโอ บริการ

(Live Streaming) และบริการ (Live Chat) เป็นต้นยูทูปถือเป็นแหล่งที่รวบรวมความบันเทิง จากภาพยนตร์ ละคร เพลง หรือ มิวสิควิดีโอ รวมถึงเป็นแหล่งเรียนรู้ข้อมูลทางการศึกษา การทดลองการสาธิตด้วยไฟล์วิดีโอ จากสถานที่ต่าง ๆ จึงถือเป็นแหล่งที่รวบรวมเนื้อหา หรือข้อมูลข่าวสารในรูปแบบวิดีโอจากแหล่งต่างๆ ทั่วทุกมุมของโลก

พฤติกรรมการใช้ยูทูป หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่กระทำบนเว็บไซต์ยูทูป เช่น ปริมาณในการเข้าใช้ยูทูป การสมัครเป็นสมาชิกเพื่อให้มีบัญชีหรือไม่มีบัญชีในการเข้าใช้ยูทูป ประเภทของวิดีโอที่เข้าชม หรือ วิดีโอที่อัปโหลดขึ้นเว็บ จำนวนเพื่อน (Friend) จำนวนผู้ติดตาม (Subscribers) และจำนวนผู้ที่ไปติดตาม (Subscriptions) เป็นต้น

ลักษณะวิดีโอบนเครือข่ายยูทูปถือเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารออกมาจากทั่วโลก มีการนำเสนอสิ่งต่าง ๆ ในรูปแบบไฟล์วิดีโอ ทั้งในทางสร้างสรรค์ มีประโยชน์ และทางที่ก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคม มีการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อถือหรืออาจเป็นข้อมูลที่ถูกบิดเบือน จัดได้ว่ามีทั้งข้อมูลอันเป็นประโยชน์และข้อมูลที่เกิดผลเสียต่อวงสังคมในภาพรวม การศึกษานี้จะมุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมด้านการใช้งานบนสื่อสังคมยูทูปเพื่อศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ด้านต่าง ๆ ทั้งในแง่ของผู้ให้บริการวิดีโอ หรือผู้ที่มีส่วนในการโพสต์หรือเผยแพร่วิดีโอต่อไป เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูปได้แก่

พรทิพย์ กิมสกุล (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ยูทูปและประเด็นจริยธรรมทางข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้ยูทูปในประเทศไทย พบว่า ผู้ใช้เว็บไซต์ยูทูปมีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อความบันเทิงเป็นหลัก โดยจะเลือกชมคลิปวิดีโอประเภทมิวสิกวิดีโอ รายการโทรทัศน์ และคลิปภาพยนตร์ ในประเด็นจริยธรรมทางข้อมูลข่าวสารพบว่า ผู้ใช้ยูทูปให้ความสำคัญในประเด็นเรื่องสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทั้งในบริบททั่วไปและบริบทของเว็บไซต์ยูทูปในระดับมาก

อรชา ทวีลาภ (2557) ได้ศึกษาการรับรู้การใช้ประโยชน์จากสื่อยูทูปในเรื่องดนตรีของคนในกลุ่ม GENERATION Y ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์จากการฟังเพลงบนยูทูปในขณะที่กำลังทำงานเพื่อสร้างความผ่อนคลาย และใช้ประโยชน์จากการฟังเพลงผ่านสื่อยูทูป ใช้เพิ่มพูนทักษะทางดนตรี

ดารานิตย์ คงเทียม (2557) ได้ศึกษาการแสดงตัวตนของผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์บนเว็บไซต์ยูทูป พบว่า ผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์บนเว็บไซต์ยูทูปตอบคอมเมนต์ได้โพสต์ (Post) วิดีโอบนหมวดที่เกี่ยวกับเพลงมากที่สุด รองลงมาคือหมวดบันเทิง ภาพยนตร์และแอนิเมชันตามลำดับ

พัชรภรณ์ ไกรชุมพล (2555) ได้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ในการสร้างชื่อเสียง กรณีศึกษายูทูป (YouTube) พบว่า ผู้ให้

สัมภาษณ์มีทัศนคติเชิงบวกต่อยูทูป และมีพฤติกรรมในการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์โดยเฉพาะยูทูปสม่ำเสมอ โดยแนวโน้มในอนาคตพบว่า ผู้คนในสังคมจะให้ความสำคัญต่อการสื่อสารผ่านยูทูปเพิ่มสูงขึ้น และมีแนวโน้มพฤติกรรมการใช้ยูทูปเป็นเครื่องมือในการสร้างความสำเร็จทั้งในด้านชื่อเสียง รายได้หรือทำการประชาสัมพันธ์ทางการตลาดของกลุ่มธุรกิจ

วรเดช ผุดผ่อง (2558) ได้ศึกษาการเปิดรับสื่อทัศนคติ และพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงสื่อโฆษณาในสื่อเว็บไซต์ยูทูปของวัยรุ่นไทย พบว่า การเปิดรับสื่อโฆษณาในสื่อเว็บไซต์ยูทูปในด้าน ประเภทของสื่อโฆษณาที่พบเห็น และในด้านการเคยเปิดรับชมสื่อโฆษณาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำ กับทัศนคติต่อสื่อโฆษณาในสื่อเว็บไซต์ยูทูปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ฐิติกร สุทธิสินทอง (2556) ได้ศึกษาการใช้ยูทูปกับการสื่อสารการตลาดของค่ายภาพยนตร์ GTH พบว่า GTH ใช้กลยุทธ์การตลาดแบบไวรัสเป็นเครื่องมือสื่อสารการตลาดด้วยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ข่าวสารผ่านทางคลิปวิดีโอในเว็บไซต์ YouTube และแบ่งปันคลิปไปยังเว็บไซต์ Social Media ทั้งทาง Facebook และ Twitter ทำให้เกิดการแพร่กระจายของคลิปต่อ ๆ กันไปเป็นวงกว้าง เป็นไปตามลักษณะของ Viral Marketing หรือที่เรียกว่า กระบวนการแพร่ไวรัส

วรรัตน์ ทัพพิมล (2556) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ยูทูปของนิสิตนักศึกษากับความพึงพอใจต่อศิลปินนักร้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าใช้เว็บไซต์ยูทูปเพื่อดูคลิปวิดีโอเพลงหรือติดตามผลงานเพลงของศิลปินนักร้องในระดับมาก

กันตพล บันทัดทอง (2558) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และความพึงพอใจของกลุ่มคนผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้สูงอายุใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

เจษฎา มีช้าง (2560) ได้ศึกษาการให้บริการห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อาคารปราบไตรจักร มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า บางช่วงเวลาอาจมีผู้ใช้บริการพร้อมกันเป็นจำนวนมากประกอบกับเทคโนโลยีในปัจจุบันมี

การใช้งานผ่านระบบเครือข่ายไม่ว่าจะเป็นการดูหนังออนไลน์ ฟังเพลงออนไลน์ หรือแม้กระทั่งการใช้งานจำพวก social network ซึ่งการใช้งานประเภทนี้ล้วนมีการรับ-ส่งข้อมูลในระบบเครือข่ายในปริมาณที่สูงมาก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูป (YouTube) ของนักศึกษา ใน สาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการใช้เครือข่ายยูทูป (YouTube) เพื่อเป็นสื่อในการพัฒนาการเรียนการสอน ในสาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูป (YouTube) ของนักศึกษาในสาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาในสาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยแบ่งเป็น หลักสูตร 4 ปี และ หลักสูตร 2 ปี (เทียบโอน) ในภาคการศึกษาที่ 2/2558

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา สาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งมีการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่าง ของ ยามาเน่

ตารางที่ 1 แสดงสถิตินักศึกษา ระดับปริญญาตรี จำแนกตามหลักสูตร ประจำปีภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558

คณะ/ สาขาวิชา	4 ปี			เทียบโอน (ปกติ)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
บริหารธุรกิจ						
สาขาระบบสารสนเทศ	118	203	321	83	104	187
คณะ/ สาขาวิชา	เทียบโอน (สมทบ)			รวมทั้งสิ้น		
บริหารธุรกิจ	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สาขาระบบสารสนเทศ	47	47	94	248	354	602

ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อบริการข้อมูล ข้อมูลนักศึกษา ประจำปีภาคเรียนที่ 2/2558 ฝ่ายทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{สูตร } n = N / (1 + Ne^2)$$

$$n = 602 / (1 + 602(0.05)^2)$$

$$N = 240$$

$$e = \text{ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง} \\ \text{ซึ่งกำหนด} = 0.05$$

เมื่อคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูปของนักศึกษา โดยได้สร้างแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 330 ชุด จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) หลังทำการเก็บข้อมูลได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 241 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูปของนักศึกษา สาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการใช้เครือข่ายยูทูป (YouTube) เพื่อ

เป็นสื่อในการพัฒนาการเรียนการสอน ในสาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ และสภาพการใช้งานเบื้องต้นบนเครือข่ายยูทูป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูปของนักศึกษา สาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้งานด้านต่าง ๆ เครือข่ายยูทูป ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดระดับพฤติกรรมการใช้งานตั้งแต่น้อยที่สุดจนถึงมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการใช้เครือข่ายยูทูป ของนักศึกษาในสาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นทำการทดสอบ t – test (Independence Sample Test) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง อยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเพศ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 และเพศชาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9

ข้อมูลด้านสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ต ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตจากทุกที่หรือที่ไหนก็ได้ จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมาคือบ้าน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และหอพัก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

ข้อมูลอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อใช้อินเทอร์เน็ต ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตผ่าน Smart Phone จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 79.7 รองลงมา Notebook จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และ Personal Computer จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

ข้อมูลความบ่อยครั้งในการเข้าใช้เครือข่ายยูทูป พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ใช้เครือข่ายยูทูป YouTube บ่อย จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 และไม่บ่อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

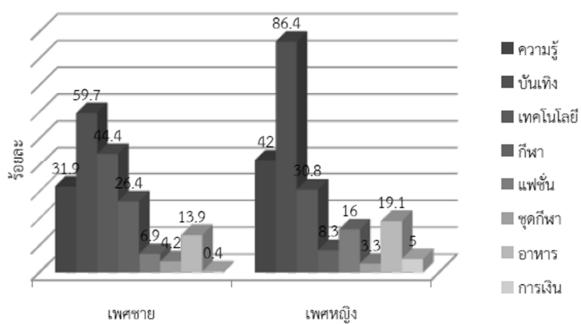
ข้อมูลด้านรูปแบบการใช้เครือข่ายยูทูป ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ใช้เครือข่ายยูทูปแบบเป็นผู้ดูวิดีโอ จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมา เป็นทั้งผู้ดูวิดีโอและผู้โพสต์วิดีโอ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และ เป็นผู้โพสต์วิดีโอ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ข้อมูลความถี่ในการเข้าใช้งานเครือข่ายยูทูป ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เข้าใช้งานเครือข่ายยูทูป ต่ำกว่า 12 ชั่วโมง/วัน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมา ต่ำกว่า 6 ชั่วโมง/วัน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และ 12 ชั่วโมง/วัน ขึ้นไป จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 ตามลำดับ

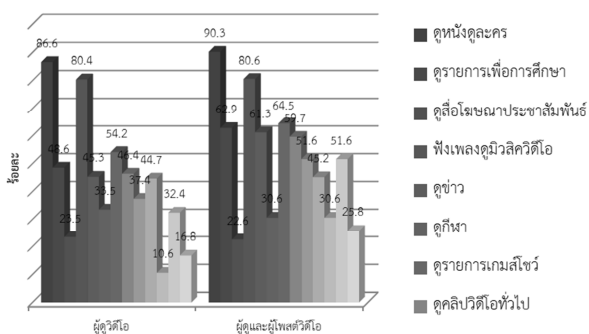
ข้อมูลการใช้เครือข่ายยูทูป (YouTube) เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ใช้เครือข่ายยูทูป (YouTube) เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 94.2 และไม่ใช้เครือข่ายยูทูป YouTube เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

ข้อมูลกิจกรรมต่าง ๆ ที่มักทำบนยูทูป คือ การดูหนังดูละครมากที่สุด 87.6% รองลงมาคือฟังเพลงดูมิวสิควิดีโอ 80.5% ดูรายการเกมส์โชว์ 56.8% ดูรายการเพื่อการศึกษา 52.5% ดูคลิปวิดีโอทั่วไป 49.8% ตามลำดับ

ข้อมูลหมวดหมู่ที่นักศึกษา สนใจคือ หมวดหมู่บ้านเท่มากที่สุด 78.4% รองลงมาคือหมวดหมู่ความรู้ 39.2% และหมวดหมู่เทคโนโลยี 34.9% ตามลำดับ

ภาพประกอบที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของหมวดหมู่วิดีโอที่สนใจโดยจำแนกตามเพศ

ภาพประกอบที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนร้อยละของกิจกรรมที่ทำบนยูทูปจำแนกตามประเภทผู้ใช้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายยูทูปด้านการศึกษาและพัฒนาใน 3 ลำดับที่มีคะแนนสูงสุด

	$\bar{x}$	SD	การแปลความหมาย
1. เครือข่ายยูทูปช่วยให้คุณเข้าถึงข่าวสารต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน	4.18	.711	ระดับการใช้มาก
2. ท่านมักพบสิ่งที่ตนสนใจบนเครือข่ายยูทูป	4.14	.668	ระดับการใช้มาก

	$\bar{x}$	SD	การแปลความหมาย
3. ท่านมักศึกษาหาความรู้เรื่องที่สนใจจากวิดีโอบนเครือข่ายยูทูป	4.13	.618	ระดับการใช้มาก

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ด้านการสื่อสารและเผยแพร่ ใน 3 ลำดับที่มีคะแนนสูงสุด

	$\bar{x}$	SD	การแปลความหมาย
1. เครือข่ายยูทูปมีวิดีโอที่ตอบสนองความต้องการของท่านได้	3.93	.779	ระดับการใช้มาก
2. เครือข่ายยูทูปเป็นเครือข่ายแลกเปลี่ยนวิดีโอที่มีประโยชน์	3.85	.836	ระดับการใช้มาก
3. ท่านค้นหาวีดิโอบนยูทูปเพื่อโพสต์และแชร์ลงในเฟสบุ๊ค	3.67	.973	ระดับการใช้มาก

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นด้านการใช้งานใน 3 ลำดับที่มีคะแนนสูงสุด

	$\bar{x}$	SD	การแปลความหมาย
1. ท่านมักใช้เครือข่ายยูทูปเพื่อความผ่อนคลายและความสนุกสนาน	4.33	.681	ระดับการใช้มาก
2. ท่านใช้ยูทูปเพื่อดูหนังดูละครออนไลน์	4.17	.787	ระดับการใช้มาก
3. ท่านใช้ยูทูปเพื่อซื้อสินค้าและบริการ	4.02	.790	ระดับการใช้มาก

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบการใช้เครือข่ายยูทูป
ของนักศึกษาด้านการศึกษาคหาวรรณ

	ผู้ดูวิดีโอ		ผู้ดูและผู้โพสวิดีโอ		t	p-value
	N = 179		N = 62			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. วิดีโอบนเครือข่ายยูทูปช่วยให้ท่านเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่	4.03	.666	4.23	.556	-2.10	.037*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบการใช้เครือข่ายยูทูป
ของนักศึกษาด้านการสื่อสารและเผยแพร่

	ผู้ดูวิดีโอ		ผู้ดูและผู้โพสวิดีโอ		t	p-value
	N = 179		N = 62			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
2. ท่านสร้างสื่อ เพื่อเผยแพร่ นำเสนอบนเครือข่าย ยูทูป	3.2	1.12	3.74	1.00	-2.8	.005*
3. ผู้ใช้ เครือข่ายยูทูป มักแสดงความคิดเห็นที่ น่าสนใจ	3.5	.948	3.95	.858	-2.8	.005*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบการใช้เครือข่ายยูทูป
ของนักศึกษาด้านการใช้งาน

	ผู้ดูวิดีโอ		ผู้ดูและผู้โพสวิดีโอ		t	p-value
	N = 179		N = 62			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ท่านสมัครเป็นสมาชิกของช่องต่าง ๆ บนเครือข่ายยูทูป	3.8	3.66	3.91	.747	-2.3	.022*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่าความคิดเห็นในด้านการใช้งานเครือข่ายยูทูปของผู้ตอบแบบสำรวจแต่ละข้อ โดยรวมอยู่ในระบบการใ้มา และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ได้รับคะแนนสูงสุดคือ ผู้ตอบแบบสำรวจมักใช้เครือข่ายยูทูปเพื่อความผ่อนคลายและความสนุกสนาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X}$ = 4.33) รองลงมาคือเครือข่ายยูทูปช่วยให้ผู้ตอบแบบสำรวจเข้าถึงข่าวสารต่างๆ อย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.18) ตามด้วย ผู้ตอบแบบสำรวจใช้ยูทูปเพื่อดูหนังดูละครออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.17)

ด้านการศึกษาและพัฒนา เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ เครือข่ายยูทูปช่วยให้ท่านเข้าถึงข่าวสารต่างๆ อย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.18) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านมักศึกษาคหาวรรณเรื่องที่สนใจจากวิดีโอบนเครือข่ายยูทูป มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.13) อยู่ในระดับมาก ตามด้วย วิดีโอบนเครือข่ายยูทูปช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.08) อยู่ในระดับมาก

ด้านการสื่อสารและการเผยแพร่ เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า เครือข่ายยูทูปมีวิดีโอที่ตอบสนองความต้องการได้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.93) อยู่ในระดับมาก

รองลงมาคือ เครือข่ายยูทูบเป็นเครือข่ายแลกเปลี่ยนวิดีโอที่มีประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.85$) อยู่ในระดับมาก ตามด้วย ท่านค้นหาวิดีโอบนยูทูบเพื่อโพสต์และแชร์ลงในเฟซบุ๊ก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.67$) อยู่ในระดับมาก

ด้านการใช้งาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามักใช้เครือข่ายยูทูบเพื่อความผ่อนคลายและความสนุกสนาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.33$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ใช้ยูทูบเพื่อดูหนังดูละครออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.17$) อยู่ในระดับมาก ตามด้วย ท่านใช้ยูทูบเพื่อศึกษาสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.02$) อยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามเพศ พบว่า

ด้านการศึกษาและพัฒนา การหาความรู้เรื่องที่น่าสนใจจากวิดีโอบนเครือข่ายยูทูบ (Sig = 0.031*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามเพศ โดยเพศชาย มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง ตามด้วย เครือข่ายยูทูบมีวิดีโอที่มีคุณภาพและน่าเชื่อถือ (Sig = 0.031*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามเพศ โดยเพศชาย มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง

ด้านการสื่อสารและการเผยแพร่เมื่อจำแนกความคิดเห็นเป็นรายข้อโดยแยกตามเพศ ไม่พบความแตกต่างด้านความคิดเห็นในรายข้อ

ด้านการใช้งานเมื่อจำแนกความคิดเห็นเป็นรายข้อโดยแยกตามเพศ ไม่พบความแตกต่างด้านความคิดเห็นในรายข้อเช่นกัน

จากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้ยูทูบ พบว่า

ด้านการศึกษาและพัฒนา วิดีโอบนเครือข่ายยูทูบช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ (Sig = 0.037*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้ ผู้เป็นสมาชิกของยูทูบมีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่า ผู้ใช้ทั่วไปที่เป็นผู้ดูวิดีโอ

ด้านการสื่อสารและการเผยแพร่การสร้างสื่อเพื่อเผยแพร่และนำเสนอบนเครือข่ายยูทูบ (Sig = 0.005*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้ ผู้เป็นสมาชิกของยูทูบมีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่า ผู้ใช้ทั่วไป ตามด้วย ผู้ใช้เครือข่ายยูทูบมักแสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจ (Sig = 0.005*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้ ผู้เป็นสมาชิกของยูทูบมีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่าผู้ใช้ทั่วไป

ด้านการใช้งาน การสมัครเป็นสมาชิกของช่องต่าง ๆ บนยูทูบ (Sig = 0.022*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้ ผู้เป็นสมาชิกของยูทูบมีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่าผู้ใช้ทั่วไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการใช้งานเครือข่ายยูทูบของนักศึกษาสาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สามารถนำไปสู่การอภิปรายผลได้ดังนี้ พฤติกรรมการใช้งานและการใช้บริการบนเครือข่ายยูทูบแสดงให้เห็นถึงความสนใจในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาทั้งในส่วนของการใช้ยูทูบเพื่อเป็นเครื่องมือในการพักผ่อน การผ่อนคลาย การสร้างความบันเทิงให้แก่ตนเอง การศึกษาหาความรู้ การเข้าถึงข่าวสารต่าง ๆ การติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การซื้อสินค้าหรือบริการ การแสวงหารายได้ การแสวงหาความรู้ในด้านที่สนใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรทิพย์ กิมสกุล (2553), พิชรภรณ์ ไกรชุมพล (2555), วรรัตน์ ทัพพิมล (2556) และเจษฎา มีช้าง (2560)

จากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างในความคิดเห็นด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้ยูทูบ พบว่า

ด้านการศึกษาและพัฒนา

วิดีโอบนเครือข่ายยูทูบช่วยให้ท่านเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ (Sig = 0.037*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้

ผู้เป็นสมาชิกของยูทูปมีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่า ผู้ใช้ทั่วไป
ที่เป็นผู้ดูวิดีโอโดยอย่างเดียว

ด้านการสื่อสารและการเผยแพร่

ท่านสร้างสื่อเพื่อเผยแพร่และนำเสนอบนเครือข่าย
ยูทูป (Sig = 0.005*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้ ผู้เป็นสมาชิก
ของยูทูปมีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่า ผู้ใช้ทั่วไปตามด้วย
ผู้ใช้เครือข่ายยูทูปมักแสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจ
(Sig = 0.005*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้ ผู้เป็นสมาชิกของยูทูป
มีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่าผู้ใช้ทั่วไป

ด้านการใช้งาน

ท่านสมัครเป็นสมาชิกของช่องต่าง ๆ บนยูทูป
(Sig = 0.022*) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้ ผู้เป็นสมาชิกของยูทูป
มีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่าผู้ใช้ทั่วไป

ทั้งนี้แนวโน้มของการยอมรับและใช้ยูทูปเป็น
เครื่องมือทางการศึกษาถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจและให้
ความสำคัญโดยอาจแบ่งเป็นประเด็นดังนี้

1. การส่งเสริมการใช้สื่อการสอนที่เป็น
มาตรฐานสากลในระดับนานาชาติจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
ที่แพร่กระจายอยู่บนเครือข่ายยูทูป
2. คัดกรองและนำข้อมูลบนสื่อยูทูปมาใช้ในการ
เรียนการสอนโดยมีมาตรฐานการคัดกรองที่ชัดเจน
3. ส่งเสริมการใช้งานบนเครือข่ายยูทูปอย่างมี
คุณธรรมจริยธรรมส่งเสริมสังคมการเรียนรู้ร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

- กันตพล บรรทัดทอง. (2558). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และความพึงพอใจของกลุ่มคนผู้สูงอายุในเขต
กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เจษฎา มีช้าง. (2560). การศึกษาการให้บริการห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อาคารปราบไตรจักร มหาวิทยาลัยนเรศวร.
วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560. วิทยาลัยสันตพล อุดรธานี.
- ฐิติกร สุทธิสินทอง. (2556). การใช้ยูทูปกับการสื่อสารการตลาดของค่ายภาพยนตร์ GTH. ปรินญาณพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
นิเทศศาสตร์และสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดารานิตย์ คงเทียม. (2557). การแสดงตัวตนของผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์บนเว็บไซต์ยูทูปดอทคอม. ปรินญาณพนธ์นิเทศศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พรทิพย์ กิมสกุล. (2553). พฤติกรรมการใช้ยูทูปและประเด็นจริยธรรมทาง ข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้ยูทูปในประเทศไทย.
ปรินญาณพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรภรณ์ ไกรชุมพล. (2555). ทศนคติและพฤติกรรมการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ในการสร้างชื่อเสียง กรณีศึกษายูทูป
(YouTube). บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรเดช ผุดผ่อง. (2558). การเปิดรับสื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงสื่อโฆษณาในสื่อเว็บไซต์ยูทูปของวัยรุ่นไทย.
ปรินญาณพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารการตลาด มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรัตน์ ทัพพิมล. (2556). พฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ยูทูปของนิสิตนักศึกษากับความพึงพอใจต่อศิลปินนักร้อง. ปรินญาณพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์และสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรชา ทวีลาภ. (2557). การรับรู้การใช้ประโยชน์จากสื่อยูทูปในเรื่องดนตรีของคนในกลุ่ม GENERATION Y ที่อาศัยอยู่ในเขต
กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการท่าเรือกรุงเทพ ฝ่ายกองบริการคลังสินค้า

THE SATISFACTION OF SERVICE QUALITY OF BANGKOK PORT PART WAREHOUSING SERVICES

กรรทอง หีบโคกสูง¹

KRONGTHONG HEEBKHOKSUNG

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการท่าเรือกรุงเทพ ฝ่ายกองบริการคลังสินค้า 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่มาใช้บริการคลังสินค้า (คลังสินค้าผ่านแดน คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้ารถยนต์ และคลังสินค้าอันตราย) ของฝ่ายกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ จำนวน 75 ราย เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ จากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ ด้านความน่าเชื่อถือของการบริการ มีค่าเฉลี่ย 3.86 ด้านการเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล (Empathy) มีค่าเฉลี่ย 3.80 และด้านการรับประกันและการให้ความมั่นใจ (Assurance) มีค่าเฉลี่ย 3.77 ตามลำดับ

2. วิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ ผู้ใช้บริการที่มีอายุต่างกัน, สถานภาพต่างกัน, ระดับการศึกษาต่างกัน, ระยะเวลาที่ใช้บริการต่างกัน มีความพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การบริการ ; รูปลักษณ์ ; ความน่าเชื่อถือของการบริการ ; การตอบสนองความต้องการของลูกค้า ; การรับประกัน และการให้ความเชื่อมั่น

¹ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ

ABSTRACT

The purposes of the research were : 1) to study the satisfaction of service quality of Bangkok port part warehousing services and 2) to compare the level of satisfaction of service quality of Bangkok port part warehousing services. The sample were 75 provider. Information including questionnaires. The statistics used were frequency, percentage, mean and standard deviation, t-test, ANOVA and content Analysis

The results were:

1. Level satisfaction satisfaction of service provider of Bangkok port part warehousing services. Service provider of Bangkok port part warehousing services, overall, are moderate and considering it was found that the satisfaction is at good level with score of 3.76. It could be explained in three points which are Reliability with score 3.86, Empathy with score 3.80 and Assurance with score 3.77 as follow.

2. Compare the level of service provider of Bangkok port part warehousing services. Service provider with sex, age, education and marital status not different incentives for service quality statistically significant at the 0.05 level.

Keywords : services ; tangibility ; reliability ; responsiveness ; assurance

บทนำ

เมื่อประเทศไทยย่างเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมา กระแสโลกาภิวัตน์อันเกิดจากความก้าวหน้าด้านวิทยาการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศได้เป็นปัจจัยผลักดันที่สำคัญที่ทำให้โลกอยู่ในภาวะไร้พรมแดน และนำโลกเข้าสู่ยุคแห่งการจัดระเบียบใหม่ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ระหว่างประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดทั้งโอกาสและภัยคุกคามต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนถาวรของประเทศไทย ในขณะที่เดียวกันการที่ระบบเศรษฐกิจของโลกได้มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้น โดยทุกๆประเทศให้ความสำคัญกับนโยบายการค้าเสรี ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันทางการค้าอย่างรุนแรงมากขึ้น (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8)

นอกจากนี้การขนส่งทางทะเลยังเป็นการขนส่งที่ประหยัดที่สุด และขนส่งได้คราวละมากๆ ท่าเรือเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาทที่สำคัญสำหรับธุรกิจการนำเข้า –

ส่งออกและการค้าระหว่างประเทศและเป็นกลไกที่สำคัญที่ช่วยให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้า

ดังนั้นท่าเรือต่างๆ จึงกำหนดนโยบายในการบริหารและประกอบการ โดยมุ่งเน้นการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ โดยมุ่งเน้นการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการด้วยความถูกต้องรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ขณะที่ลักษณะการดำเนินงานของการทำเรื่อนั้นมีความจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้ใช้บริการอยู่เป็นประจำโดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและเรือสินค้าโดยตรง ดังนั้นการทำเรือจึงต้องมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการในทุกๆด้านอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ธุรกิจนำเข้า – ส่งออกมีการเจริญเติบโตสามารถแข่งขันในเวทีการค้าโลกได้กับการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบแห่งชาติ ได้วางเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสู่ประตูการค้าเขตประเทศอาเซียน (Gateway of ASEAN)

ปัจจุบันการทำเรือแห่งประเทศไทยมีท่าเรือกรุงเทพ เป็นท่าเรือหลัก เปิดดำเนินการให้บริการเมื่อ พ.ศ. 2490 ดำเนินการโดยสำนักงานการทำเรือกรุงเทพ พ.ศ. 2494 โดยมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทยได้ เข้าบริหารท่าเรือและขยายท่าเรือโดยก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการขนส่งสินค้าทางทะเลเพิ่มขึ้นกองคลังสินค้าเป็นหน่วยงานที่ขึ้นกับฝ่ายปฏิบัติการเรือและสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำกับดูแลสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะ ที่ไม่สามารถฝากเก็บในโรงพักสินค้าทั่วไป มีกิจกรรมหลักคือ รับฝาก จัดเก็บ และส่งมอบสินค้า โดยปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของการท่าเรือแห่งประเทศไทยและกรมศุลกากร แบ่งออกเป็น 5 แผนกคือ คลังสินค้าผ่านแดน, คลังสินค้าทัณฑ์บน, คลังสินค้ารถยนต์, คลังสินค้าอันตราย และคลังสินค้าตากค้า

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการ ท่าเรือกรุงเทพ ฝ่ายกองบริการคลังสินค้า
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณภาพ การบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ

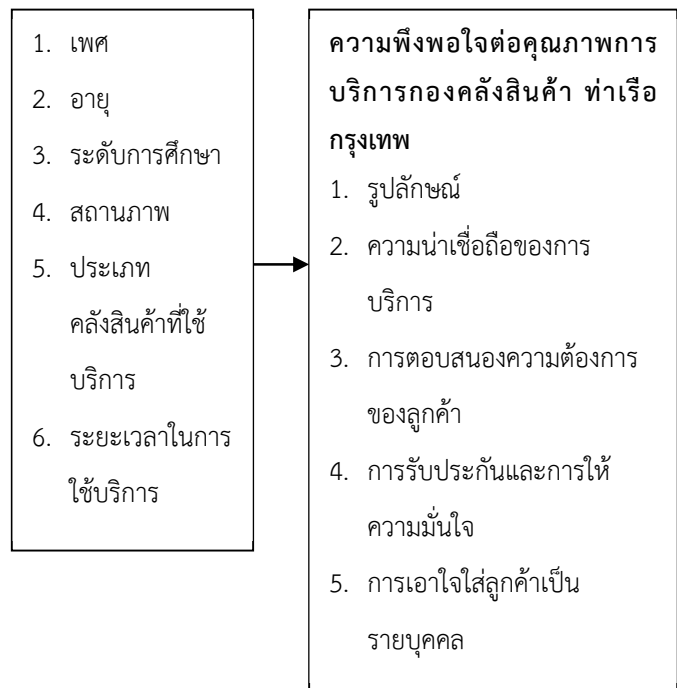
ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ ผู้ที่มาใช้บริการ คลังสินค้า (คลังสินค้าผ่านแดน คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้ารถยนต์และคลังสินค้าอันตราย) ของฝ่ายกองคลังสินค้าท่าเรือกรุงเทพ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

(Dependent Variables) (Independent Variables)

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นลูกค้าที่มาใช้บริการของกองคลังสินค้า (คลังสินค้าผ่านแดน คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้ารถยนต์ คลังสินค้าอันตราย) ท่าเรือกรุงเทพ โดยทำการคำนวณขนาดตัวอย่างจากผู้ใช้บริการจำนวน 90 ราย(กองคลังสินค้า, ข้อมูลเมื่อ พ.ศ.2559) ได้ใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + N(e^2)}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดให้มีค่า 0.05

$$n = \frac{90}{1 + 90 (0.05^2)}$$

$$n = 73.46 \approx 75$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจากตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 75 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม โดยสร้างขึ้นให้สอดคล้องครอบคลุมปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพด้านการบริการและความพึงพอใจที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่เข้ามาใช้โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของคลังสินค้าที่ใช้บริการ และระยะเวลาในการใช้บริการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพฯ โดยจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ รูปลักษณ์ ความน่าเชื่อถือของการบริการ การตอบสนองความต้องการของลูกค้า การรับประกันและการให้ความมั่นใจ และการเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน และการแปลความหมายดังนี้

มากที่สุด	ได้คะแนน	5
มาก	ได้คะแนน	4
ปานกลาง	ได้คะแนน	3
น้อย	ได้คะแนน	2
น้อยที่สุด	ได้คะแนน	1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำถามแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยเกณฑ์ประมาณค่าดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2532 : 150)

4.50 – 5.00	หมายถึง ระดับความเห็นด้วยมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง ระดับความเห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง ระดับความเห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง ระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบปลายเปิด (Open-ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลครั้งนี้แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ศึกษาวิจัยข้อมูลปฐมภูมิผ่านการออกแบบสอบถามสำหรับผู้ที่มาใช้บริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพฯ จำนวน 75 ราย โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่มารับบริการ

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารรายงานของการทำงานแห่งประเทศไทย งานวิจัย บทความ วิทยานิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์และรายงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. หาค่าความถี่ร้อยละจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยทั่วไป ของตัวแปรอิสระ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คลังสินค้าที่ใช้บริการ ระยะเวลาที่ใช้บริการ

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

3. วิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 และทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) หรือทดสอบค่าเอฟ (F-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 และข้อ 3 และกรณีผลทดสอบระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

นำแบบสอบถามในตอนต้นที่ 3 คือ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุปในแต่ละด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการกองคลังสินค้า ฝ่ายปฏิบัติการท่าและคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอนซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่างๆ ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการกองคลังสินค้า ฝ่ายปฏิบัติการท่าและคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่ม โดยการวิเคราะห์หาจำนวน (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทคลังสินค้า และระยะเวลาที่ใช้บริการ

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	62	82.70
หญิง	13	17.30

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	5	6.70
21 – 30 ปี	13	17.30
30 – 40 ปี	19	25.30
41 – 50 ปี	23	30.70
51 – 60 ปี	11	14.70
60 ปีขึ้นไป	4	5.30
3. สถานภาพ		
โสด	26	34.70
สมรส	42	56.00
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกัน	7	9.30
4. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น/ปลาย	21	28.00
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	22	29.30
ปริญญาตรี	27	36.00
ปริญญาโท	5	6.70
5. ประเภทคลังสินค้าที่ใช้บริการ		
คลังสินค้าผ่านแดน	25	33.30
คลังสินค้าทัณฑ์บน	14	18.70
คลังสินค้ารถยนต์	16	21.30
คลังสินค้าอันตราย	20	26.70
6. ระยะเวลาในการใช้บริการ		
น้อยกว่า 3 ปี	10	13.30
3 – 5 ปี	23	30.70
6 – 9 ปี	13	17.30
10 ปีขึ้นไป	29	38.70
รวม	75	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้ใช้บริการการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการกองคลังสินค้า ฝ่ายปฏิบัติการท่าและคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่ม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 คน ส่วนใหญ่ผู้ใช้บริการเพศชายมีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 82.7 รองลงมาคือผู้ใช้บริการที่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 17.3 ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ด้านอายุ ผู้ตอบ

แบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.7 มากที่สุด รองลงมาคือ ช่วงอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.3 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคืออายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ ด้านสถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สมรส คิดเป็นร้อยละ 56.0 มากที่สุด รองลงมาคือ สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 34.7 และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพน้อยที่สุดคือหม้าย/หย่าร้าง/แยกกัน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ตามลำดับ ด้านระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 36.0 มากที่สุด รองลงมาคือระดับการศึกษาปวช. /ปวส. /อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 29.3 ตามลำดับ ด้านประเภทคลั่งสินค้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้บริการคลั่งสินค้าผ่านแดนคิดเป็นร้อยละ 33.3 มากที่สุด รองลงมาคือ คลั่งสินค้าอันตราย คิดเป็นร้อยละ 26.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการน้อยที่สุดคือ คลั่งสินค้าทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 18.7 ตามลำดับ ด้านระยะเวลาในการใช้บริการ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้บริการเป็นระยะเวลา 10 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.7 มากที่สุด รองลงมาคือ 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.7 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการใช้บริการน้อยกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของคลั่งสินค้า ทำเรือกรุงเทพ

1. จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจในคุณภาพการบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของคลั่งสินค้า ทำเรือกรุงเทพ โดยรวมเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของคลั่งสินค้า ทำเรือกรุงเทพ	S.D.	$\bar{x}$	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปลักษณ์ (Tangibility)	0.818	3.67	มาก
2. ด้านความน่าเชื่อถือของการบริการ (Reliability)	0.907	3.86	มาก

ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของคลั่งสินค้า ทำเรือกรุงเทพ	S.D.	$\bar{x}$	ระดับความพึงพอใจ
3. ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)	1.092	3.72	มาก
4. ด้านการรับประกันและการให้ความมั่นใจ (Assurance)	1.041	3.77	มาก
5. การเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล (Empathy)	0.968	3.80	มาก
รวม	0.965	3.76	มาก

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของคลั่งสินค้า ทำเรือกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการใช้

2.1 ผู้ใช้บริการที่มีเพศต่างกัน มีพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของคลั่งสินค้า ทำเรือกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบเพศกับความพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของคลั่งสินค้า ทำเรือกรุงเทพ

ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการของคลั่งสินค้า ทำเรือกรุงเทพ	ชาย		หญิง		t-test	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1. ด้านรูปลักษณ์ (Tangibility)	3.87	0.78	2.92	0.90	0.20	0.64
2. ด้านความน่าเชื่อถือของการบริการ (Reliability)	3.90	0.77	3.52	0.85	0.32	0.85
3. ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)	3.85	0.93	3.11	1.13	1.28	2.62
4. ด้านการรับประกันและการให้ความมั่นใจ (Assurance)	3.85	0.84	3.40	1.00	0.82	0.36
5. ด้านการเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล (Empathy)	3.88	0.74	3.41	0.99	1.60	0.20
รวม	3.87	0.81	3.72	0.97	0.84	0.93

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 ผู้ใช้บริการที่มีอายุต่างกัน มีพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบอายุกับความพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ

ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรูปลักษณ์ (Tangibility)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.691 55.480 57.172	5 69 74	0.338 0.804	0.421	0.833
2. ด้านความน่าเชื่อถือของการบริการ (Reliability)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.188 46.259 47.447	5 69 74	0.238 .670	0.355	0.878
3. การตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.793 71.229 74.022	5 69 74	0.559 1.032	0.541	0.744
4. ด้านการรับประกันและการให้ความมั่นใจ (Assurance)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.589 55.933 57.522	5 69 74	0.318 0.811	0.392	0.853
5. ด้านการเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล (Empathy)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.188 46.890 48.078	5 69 74	0.238 0.680	0.350	0.881
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.755 40.960 41.715	5 69 74	0.151 0.594	0.254	0.936

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ผู้ใช้บริการที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบสถานภาพกับความพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ

ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรูปลักษณ์ (Tangibility)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.869 54.303 57.172	2 72 74	1.434 0.754	1.902	0.157
2. ด้านความน่าเชื่อถือของการบริการ (Reliability)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.049 47.399 47.447	2 72 74	0.024 0.658	0.037	0.964
3. การบริการ (Reliability)	ภายในกลุ่ม รวม	47.399 47.447	72 74	0.658		
4. การตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.484 70.538 74.022	2 72 74	1.742 0.980	1.778	0.176
5. ด้านการรับประกันและการให้ความมั่นใจ (Assurance)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.107 55.414 57.522	2 72 74	1.054 0.770	1.369	0.261
6. ด้านการเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล (Empathy)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.532 45.726 48.078	2 72 74	1.176 0.635	1.851	0.164
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.697 40.017 41.715	2 72 74	0.849 0.556	1.527	0.224

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบระดับการศึกษากับความพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ

ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรูปลักษณ์ (Tangibility)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.306 54.865 57.172	3 71 74	0.769 0.773	0.995	0.400
2. ด้านความน่าเชื่อถือของการบริการ (Reliability)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.826 45.621 47.447	3 71 74	0.609 0.643	0.947	0.423
3. การตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.525 72.497 74.022	3 71 74	0.508 1.021	0.498	0.685
4. ด้านการรับประกันและการให้ความมั่นใจ (Assurance)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.008 55.514 57.522	3 71 74	0.669 0.782	0.856	0.468
5. ด้านการเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล (Empathy)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.170 45.908 48.078	3 71 74	0.723 0.647	1.119	0.347
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.319 40.396 41.715	3 71 74	0.440 0.569	0.773	0.513

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.5 ผู้ใช้บริการที่มีระยะเวลาที่ใช้บริการต่างกัน มีพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้บริการกับความพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้าท่าเรือกรุงเทพ

ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรูปลักษณ์ (Tangibility)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.745 55.426 57.172	3 71 74	0.582 0.781	0.745	0.529
2. ด้านความน่าเชื่อถือของการบริการ (Reliability)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.160 46.287 47.447	3 71 74	0.387 0.652	0.593	0.621
3. การตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Responsiveness)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.011 73.010 74.022	3 71 74	0.337 1.028	0.328	0.805
4. ด้านการรับประกันและการให้ความมั่นใจ (Assurance)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.521 56.001 57.522	3 71 74	0.507 0.789	0.643	0.590
5. ด้านการเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล (Empathy)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.889 47.189 48.078	3 71 74	0.296 0.665	0.446	0.721
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.740 40.974 41.715	3 71 74	0.247 0.577	0.428	0.734

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้นำเสนอสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย โดยประกอบด้วย ระดับพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ รวมถึงข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการทำงาน และข้อเสนอแนะอื่นโดยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ระดับพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ

จากการศึกษาพบว่าผู้ใช้บริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ ด้านความน่าเชื่อถือของการบริการ (Reliability) มีค่าเฉลี่ย 3.86 ด้านการเอาใจใส่ลูกค้าเป็นรายบุคคล (Empathy) มีค่าเฉลี่ย 3.80 และด้านการรับประกันและการให้ความมั่นใจ (Assurance) มีค่าเฉลี่ย 3.77 ตามลำดับ

2. วิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ

ผู้ใช้บริการที่มีอายุต่างกัน มีพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ผู้ใช้บริการที่มีสถานภาพต่างกัน มีพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผู้ใช้บริการที่มีระยะเวลา

ที่ใช้บริการต่างกัน มีพึงพอใจความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จากผลวิจัยพบว่าผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการบริการกองคลังสินค้า ท่าเรือกรุงเทพ ในทุกๆ ด้านที่ได้ทำการสำรวจ ด้านรูปลักษณ์ ด้านความน่าเชื่อถือของการบริการ ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ด้านการรับประกันและการให้ความ ด้านการเอาใจใส่ลูกค้า เป็นรายบุคคล สอดคล้องกับ วัชรวิศา สารตราสาร (2559) การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาม อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู ประชาชนที่มีเพศ และรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขามไม่แตกต่าง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ระบบการดำเนินงานกิจกรรมภายในหน่วยงานยังมีความล่าช้าอยู่ในบางส่วน
2. ควรลดขั้นตอนการดำเนินงานบางส่วนลง หรือให้กระชับมากกว่านี้ เพื่อให้เกิดการบริการที่รวดเร็วแก่ผู้ใช้บริการ
3. การขนย้ายสินค้ายังมีความล่าช้า และมีความผิดพลาดในการเคลื่อนย้ายอยู่ในบางส่วน ควรตรวจสอบสินค้าก่อนทำการเคลื่อนย้าย หรือใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดระบบ

เอกสารอ้างอิง

- กันยารัตน์ รุณทรัพย์. (2551). *การศึกษาคุณภาพการให้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่*. ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์ พลสวัสดิ์. (2549). *ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อคุณภาพการบริการของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)*. กรณีศึกษา สังกัดภาคนครหลวง 4. การค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ถนัด วันมณี. (2553). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อคุณภาพการบริการของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขา
ละเมิง จังหวัดเชียงใหม่. ปริญญานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นวรรตน์ ณ อุธยา. (2547). แนวคิดในการสร้างความพึงพอใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาคิน พงศ์ธรรมาเดช. (2553). ความพึงพอใจของลูกค้าสินเชื่อธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมของธนาคารไทยพาณิชย์ ในสังกัด
งานธุรกิจพระประโทน (นครปฐม). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุพาภรณ์ พิรุณติ. (2551). การรับรู้คุณภาพการบริการของลูกค้าธนาคารออมสินในสังกัดเขตบางแค กรุงเทพมหานคร.
การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรศรา สาส์สาคร. (2559). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล
บ้านขาม อำเภอเมืองหนองบัวลำภู. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2559.
วิทยาลัยสันตพล อุตรธานี.

ทัศนคติการค้าชายแดน : กรณีศึกษา ผู้ประกอบการกลุ่มสินค้าเครื่องสำอางตลาดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3

THE ATTITUDES ON BORDER TRADE: A CASE STUDY ON COSMETIC PRODUCTS TRADERS AT THE 3RD THAILAND-LAOS FRIENDSHIP BRIDGE MARKET

จินตนา สุริยะศรี¹ อนูเทพ ธนานุกุลสมบัติ² และ ดร.สมชาย พาชอบ³

JINTANA SURİYASRI, ANUTHEP TANANUKUL SOMBAT, and DR.SOMCHAI PACHOB

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติความคิดเห็นผู้ประกอบการกลุ่มสินค้าเครื่องสำอาง กรณีศึกษา ตลาดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้านค้าเครื่องสำอางจำนวน 20 ร้านค้า โดยการสุ่มแบบเจาะจง เลือกร้านค้าที่เปิดดำเนินงานเกี่ยวกับธุรกิจกลุ่มสินค้าเครื่องสำอางไม่ต่ำกว่า 5 ปี ประกอบด้วย ฝ่ายประเทศไทย 10 ร้านค้าและฝ่ายสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 10 ร้านค้า สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติความคิดเห็นเกี่ยวกับกลุ่มตลาดสินค้าเครื่องสำอางในภาพรวม มีทัศนคติ อยู่ในระดับดีมาก ในการเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3 และแยกรายด้านพบว่า ด้านสินค้า มีทัศนคติที่ดีในภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.33$) ด้านภาษี/การลงทุน มีนักการลงทุนชาวไทยเข้าไปลงทุนในภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.07$) ในด้านการเดินทาง/การคมนาคมเห็นว่าประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.75$) และด้านความเป็นอยู่/มาตรฐานการครองชีพเห็นว่าการเปิดประชาคมอาเซียนจะนำความเจริญและความทันสมัย ในภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.15$)

คำสำคัญ: ทัศนคติ ; ผู้ประกอบการ ; สะพานมิตรภาพไทย - ลาวแห่งที่ 3

¹⁻³ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยพิษณุพนิต

ABSTRACT

This research was to examine attitudes on border trade focusing on cosmetic products, the case study was on cosmetic products traders at the 3rd Thailand-Laos friendship bridge market. The sample of the study were 20 cosmetic products shops selected using purposive sampling method focusing on the shops that had established for more than 5 years. Moreover, the 20 selected cosmetic shops were consisted of 10 shops from Thailand and the other 10 shops from Laos. In analyzing, the statistics using in the research were percentage, the mean, and standard deviation.

The results of the study found that the attitudes on general aspects on cosmetic products were in high level. In opening the 3rd Thailand-Laos friendship bridge, the goods section showed attitudes in general in high level ($\bar{x} = 4.33$), tax and investment section, Thais has invested in high level ($\bar{x} = 4.07$). In travelling/ transportation section, Thailand and Laos had general aspect in highest level ($\bar{x} = 4.75$) and lastly, in general living/standard of living section showed that in opening ASEAN Economics Community will bring prosperity and development in general aspect at high level ($\bar{x} = 4.15$)

Keywords : attitudes ; entrepreneur ; the 3rd Thailand - Laos friendship bridge

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2558 ถือเป็นจุดเปลี่ยนของเศรษฐกิจไทย ทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ เนื่องจากก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งการค้าชายแดนเกิดขึ้นมาพร้อมๆ กับการเกิดชุมชน มาช้านาน การค้าชายแดนไทย - ลาว นับเป็นส่วนหนึ่งของการค้าระหว่างประเทศในภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว เกิดการพัฒนาเชิงโครงสร้างพื้นฐานอย่างมากทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (บงกช เจนชัยภูมิ, กิรติพร จูตะวิริยะ และ จักรพันธ์ ชัดชุมแสง, 2560: 150-159) ส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนต้องกำหนดนโยบายการค้าชายแดนค่อนข้างชัดเจนเพื่อการควบคุม เช่น ควบคุมการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจชายแดนที่มาจากการย้ายถิ่นของแรงงาน การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม สังคมและอัตลักษณ์ของผู้คนในพื้นที่ชายแดน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวทางเศรษฐกิจและการค้าสอดคล้องกับนิสิต พันธมิตร (2552) กล่าวว่าประเทศไทยจะพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้

ประชาชนมีรายได้ มีการอยู่ดีกินดี คงหนีไม่พ้นที่ประเทศจะต้องมีการติดต่อกับต่างประเทศเพื่อทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการค้าหรือการลงทุนเพราะตลาดต่างประเทศถือว่าเป็นแหล่งเงินที่สำคัญที่จะนำรายได้เข้าสู่ประเทศ ดังนั้นประเทศไทยจึงจำเป็นต้องทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้มีการเจริญเติบโต ซึ่งการทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญด้านหนึ่ง คือ การค้าระหว่างประเทศ

จากคำขวัญที่ว่า พระธาตุพนมค่าล้ำ วัฒนธรรมหลากหลายเรณูผู้ไท เรือไฟโสภา งามตาฝั่งโขง เป็นคำขวัญจังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดชายแดนตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(ตอนบน) ของประเทศไทย มีลักษณะเป็นแนวยาวตามฝั่งแม่น้ำโขงประมาณ 153 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อหลายจังหวัด โดยเฉพาะทิศตะวันออกติดแขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแนวกันพรมแดน สอดคล้องกับสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครพนม (2557) รายงานว่า การค้าไทย - ลาว ที่จังหวัดนครพนมได้ทำการค้ากับเมืองต่างๆ ในแขวงคำม่วน โดยผ่านด่านศุลกากรนครพนม ตรงข้ามกับ

เมืองท่าแขก มีจุดผ่านแดนชั่วคราว 1 แห่ง ที่ตำบลท่าอุเทน อำเภอนาทม อยู่ตรงข้ามกับเมืองหินบูน แขวงคำม่วน เป็นสะพานที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศไทย (นครพนม) กับประเทศลาว (คำม่วน) ซึ่งเป็นสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 3 เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งด้านการค้าและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงจากประเทศไทย ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม และภาคใต้ของประเทศจีน นับเป็นการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ทางการค้าที่มีความสำคัญอย่างมาก คุ่มค่าต่อการลงทุน ทั้งนี้เป็นเพราะจุดดังกล่าวจะเปิดประตูออกสู่เวียดนามตอนกลางและสามารถส่งสินค้าขึ้นเวียดนามทางเหนือผ่านเส้นทางหมายเลข 1 ของเวียดนามเพื่อเข้าสู่กรุงฮานอย เมืองหลวงของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามซึ่งสามารถเดินทางต่อไปยังนครห่านานิง เมืองหลวงของเขตปกครองตนเองชนชาติจ้วง กวาง สาธารณรัฐประชาชนจีนได้ต่อไป การเปิดประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) จะเป็นการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียนอันจะก่อให้เกิดการแข่งขัน โอกาส (Opportunity) และความท้าทาย (Challenge) จากความเปลี่ยนแปลง (Change) และพลวัต (Dynamic) ทางเศรษฐกิจและสังคม

จังหวัดนครพนมในวันนี้จึงไม่ได้เป็นเพียงเมืองหน้าด่านหรือประตูชายแดนการค้าระหว่างไทย-ลาว เช่นที่ผ่านมามีอีกต่อไป หากแต่จะเป็นประตูการค้าระหว่างไทยเชื่อมโยงสู่กลุ่มประเทศอาเซียนและประเทศนอกกลุ่มอาเซียน จากเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาทัศนคติการค้าชายแดน กรณีศึกษา ผู้ประกอบการกลุ่มสินค้าเครื่องสำอาง ตลาดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3

โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อให้ภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนที่อาศัยอยู่ตามพรมแดนของประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ว่าจะได้รับประโยชน์ด้านค้าชายแดน การลงทุน และการคมนาคม เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ตลอดจนการสร้างมูลค่าให้กับทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นอันจะส่งผลสะท้อนกลับมาสู่ประชาชนที่อาศัยอยู่ตามบริเวณชายแดนซึ่งเป็นการพัฒนาแบบยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาทัศนคติการค้าชายแดน กรณีศึกษาผู้ประกอบการกลุ่มสินค้าเครื่องสำอาง ตลาดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3

การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย ทัศนคติการค้าชายแดน กรณีศึกษาผู้ประกอบการกลุ่มสินค้าเครื่องสำอาง ตลาดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประวัติจังหวัดนครพนมและสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3
2. ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Community)
3. ทฤษฎีวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing Consumer Behavior)
4. ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix)
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นประธานในพิธีเปิดสะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม – คำม่วน) ร่วมกับ ฯพณฯ บุญยัง วอลละจิต รองประธานประเทศแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในวันที่ 11 พฤศจิกายน 2554 การนี้ทรงเป็นประธานในพิธีเปิดอาคารที่ทำการด่านพรมแดน สะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม-คำม่วน) ฝั่งไทย และนิทรรศการเชื่อมสัมพันธ์สองแผ่นดิน ณ อาคารด่านพรมแดน สะพานมิตรภาพ 3 ฝั่งไทย จังหวัดนครพนม

อาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of Southeast Asian Nations : ASEAN) คือ องค์กรเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

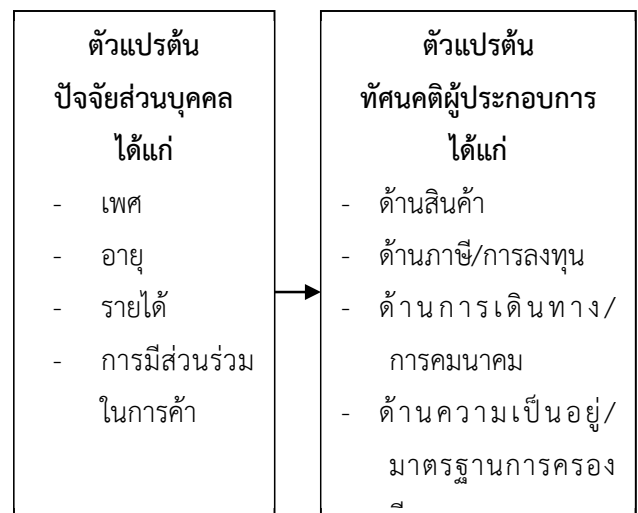
วัฒนธรรมและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งอย่างเป็นทางการในประเทศไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 จากแนวคิดของคุณณัฐ คอมนันท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในสมัยนั้นโดยผู้แทนของประเทศสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และไทย มาพบปะกันที่แหลมแท่น จังหวัดชลบุรี ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ซึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งยังขาดอยู่อีก 1 ประเทศที่ยังไม่เข้าเป็นสมาชิก คือ ติมอร์-ตะวันออก ทั้งนี้ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็ส่งผลต่อผู้ประกอบการในการที่จะขยายตลาดสินค้าไปยังกลุ่มเป้าหมายในต่างประเทศ และส่งผลให้ประเทศไทยได้ปรับตัวและเตรียมความพร้อมพร้อมกับสถานะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป (เจริญชัย พรไพโรชพร และคณะ, 2560: 28-41)

สุตาพร สาวม่วง (2558) ที่ศึกษาเรื่องการส่งเสริมธุรกิจธนาคารเขตชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่พบว่าธนาคารที่มีสาขาที่ติดพรมแดนประเทศกัมพูชานั้นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของธุรกิจธนาคารเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจธนาคาร ด้านเงินฝาก สินเชื่อ และบริการเสริม ควรใช้ AEC 4P MODEL กล่าวคือ ควรทำการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง (Public Relation) และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเป้าหมายจะทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ และมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านสินเชื่อ ด้านเงินฝาก บริการเสริม อย่างไม่หยุดนิ่ง (Progressive) ต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ (Product Variety) เพื่อลูกค้าเกิดความพึงพอใจ (Pleasure) และกลับมาใช้บริการซ้ำอีก

Kotler and Keller (2012) ใช้การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อทราบถึง ลักษณะความต้องการ จะช่วยให้สามารถจัดกลยุทธ์การตลาดที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม โดยการติดตามข้อมูลทางการตลาด พฤติกรรมความต้องการของ

ลูกค้า เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสม และหลากหลายสนองตอบต่อความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย ให้เกิดความพึงพอใจ มาใช้บริการซ้ำ มีการบอกต่อ และเกิดความจงรักภักดีในที่สุด

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ร้านค้าเครื่องสำอางจำนวน 20 ร้านค้า โดยการสุ่มแบบเจาะจง เลือกร้านค้าที่เปิดดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจกลุ่มสินค้าเครื่องสำอางไม่ต่ำกว่า 5 ปี ประกอบด้วย ฝ่ายประเทศไทย 10 ร้านค้าและฝ่ายสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 10 ร้านค้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้สร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัยที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ การมีส่วนร่วมในการค้า

ตอนที่ 2 ทศนคติความคิดเห็นผู้ประกอบการกลุ่มสินค้าเครื่องสำอาง ตลาดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำผลการศึกษาจากข้อ 1 มากำหนดโครงสร้างแบบสอบถามตามประเด็นสำคัญโดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด ความมุ่งหมาย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างตามกรอบแนวคิดเสนอที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม การใช้สำนวนและความถูกต้องของภาษา ที่ครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัยแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษา
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ปรึกษาได้แนะนำแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย
5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนอที่ปรึกษา นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
2. ประสานงานและเดินทางไปยังเป้าหมายตามวันเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ทศนคติความคิดเห็นผู้ประกอบการกลุ่มสินค้าเครื่องสำอาง ตลาดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3 โดยรวมและเป็นรายด้าน

ทศนคติความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1. ด้านสินค้า	4.33	.25	ดีมาก
2. ด้านภาษี/การลงทุน	4.07	.41	ดี
3. ด้านการเดินทาง/การคมนาคม	4.75	.14	ดีมาก
4. ด้านความเป็นอยู่/มาตรฐานการครองชีพ	4.15	.24	ดี
โดยรวม	4.32	.39	ดีมาก

ทศนคติความคิดเห็นผู้ประกอบการตลาดสินค้าเครื่องสำอางในภาพรวม มีทศนคติอยู่ในระดับดีมาก ในแยกรายด้านพบว่า ด้านสินค้ามีทศนคติที่ดีในภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.33$) ด้านภาษี/การลงทุน มีนักการลงทุนชาวไทยเข้าไปลงทุนในภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.07$) ในด้านการเดินทาง/การคมนาคมเห็นว่าประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.75$) และด้านความเป็นอยู่/มาตรฐานการครองชีพเห็นว่าการเปิดประชาคมอาเซียนจะนำความเจริญและความทันสมัย ในภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.15$)

อภิปรายผลการวิจัย

ทศนคติความคิดเห็นผู้ประกอบการตลาดสินค้าเครื่องสำอางแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ด้านสินค้า อยู่ในระดับดีมาก โดย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านสินค้าเครื่องสำอางของไทยมีคุณภาพสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าประเทศจีนรองลงมาสินค้าประเภทเครื่องสำอางของไทยเป็นสินค้าที่ชาวลาวมีความต้องการซื้อมากที่สุด และชาวลาวนิยมซื้อสินค้าเครื่องสำอางจากภาพยนตร์โฆษณาในรายการโทรทัศน์ และสื่ออื่นๆ ทางอินเทอร์เน็ตตามลำดับ

2. ด้านภาษี/การลงทุน อยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้ประกอบการชาวไทยเข้าไปลงทุนในประเทศลาวมากขึ้นรองลงมาการเปิดประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีเป็นประโยชน์ต่อการทำการค้าขายทั้ง 2 ประเทศและกลุ่มประเทศสมาชิกได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า-ส่งออกสินค้าระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกด้วยกัน เป็นประโยชน์ต่อการทำการค้าเป็นอย่างยิ่งตามลำดับ

3. ด้านการเดินทาง/การคมนาคม อยู่ในระดับดีมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ เมื่อมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3 ทำให้ไทยและลาวได้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การค้า-การลงทุน-การท่องเที่ยว รองลงมาประชาชนชาวลาวเดินทางเข้า-ออกประเทศไทยมาก

ขึ้นและความสะดวกในการเดินทางซื้อขายสินค้าระหว่างไทย-ลาว มากขึ้น ตามลำดับ

4. ด้านความเป็นอยู่/มาตรฐานการครองชีพอยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ การเปิดประชาคมอาเซียนจะนำความเจริญและความทันสมัยเข้ามาสู่ประเทศทั้งสองมากขึ้นรองลงมาสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3 จังหวัดนครพนมกลายเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจมีการซื้อขายเพิ่มมากขึ้นและรายได้ของการซื้อขายสินค้าเพิ่มขึ้นทำให้ค่าครองชีพเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการค้าขายแดน เช่น รูปแบบการลงทุน ประเภทการค้า เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

2. ควรศึกษาตัวแปรตามอื่นๆ ที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม เพราะมีการซื้อขายเครื่องอุปโภคบริโภค และสินค้าอื่นๆ เพิ่มขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม การดำรงวิถีชีวิตสองฝั่งโขง

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มงานสารสนเทศและข้อมูลสื่อสารจังหวัดนครพนม, สำนักงาน. (2557). *บรรยายสรุปข้อมูลจังหวัดนครพนม*. [ระบบออนไลน์]. ค้นหาเมื่อ 10 กรกฎาคม 2559, จาก [www.http://pr.prd.go.th/nakhonphanom/main.php?filename=intro](http://pr.prd.go.th/nakhonphanom/main.php?filename=intro).
- เจริญชัย พรไพโรเพชร, ยุทธสิทธิ จันทร์คูเมือง, นิตยา สุนทรสิริพงศ์, ปรีชา รุทธโสธร, กฤติกา จันทร์พล, วาที ดิเรกศรี และ ปณิฏฐา พรรณวิเชียร. (2560). *ความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี*. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพลปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560. วิทยาลัยสันตพล อุดรธานี.
- นิสิต พันธมิตร. (2552). *การศึกษากฎหมายและแนวปฏิบัติเรื่องการนำเข้า-ส่งออกสินค้าตามแนวชายแดนไทย-พม่าในจังหวัดเชียงรายและแม่ฮ่องสอน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- บงกช เจนชัยภูมิ, กิรติพร จูตะวิริยะ และ จักรพันธ์ ชัดชุมแสง. (2560). *บทความวิชาการ: เรื่องเล่าจากวังเวียง: ทูทางสังคมและวัฒนธรรมในพื้นที่ท่องเที่ยว*. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560. วิทยาลัยสันตพล อุดรธานี.
- สุดาพร สาวม่วง. (2558). *การส่งเสริมธุรกิจธนาคารเขตชายแดนติดต่อกับพม่า เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. วารสารสมาคมนักวิจัย, 20(2), 114-126.
- Kotler, P., & Keller, K. (2012). *Marketing management*. (14th ed). New Jersey: Prentice-Hall.

ผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลัง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู

EFFECTS OF WORKING ENVIRONMENT ON WORK EFFICIENCY OF TREASURY PERSONAL AT LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, NONG BUA LUMPHU PROVINCE

นุชรี พิทักษ์¹ นิตกรณ จันทรสुरิยะศักดิ์² มริญญา คำมา³ และ สุจิตรา แสงจันดา⁴

NUTCHAREE PITAK, NITIGORN JUNSURIYASAK, MIRUNTEE KAMMA and SUJITTRA SANGCHANDA

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 201 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

1) พนักงานส่วนการคลังมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและการมีประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2) สภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน ด้านคุณลักษณะทางสังคมของงาน และด้านการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม

ดังนั้น สภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู ดังนั้น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญในหัวข้อการวางแผนและพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน คุณลักษณะเฉพาะของงาน คุณลักษณะทางสังคมของงาน และด้านการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ทำให้กระบวนการทำงานมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในการบริหารองค์กรให้ประสบความสำเร็จต่อไป

คำสำคัญ : สภาพแวดล้อมในการทำงาน ; ประสิทธิภาพการทำงาน ; พนักงานส่วนการคลัง

¹⁻⁴ อาจารย์ สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพินิจบัณฑิต

ABSTRACT

The objective of this research were to study the effects of working environment on work efficiency of treasury personal at local administrative organization, Nong Bua Lumphu Province By using quantitative research. The samples were 201 persons from the officers of treasury personal at local administrative organizations. The statistics using for data analysis included percentage, mean, standard division, multiple correlation analysis and multiple regression analysis. The result of findings found that : 1) For overall and each aspect of concepts of the officers on working environment were in high level and for overall and each aspect of working on efficiency were in high level. 2) For overall of working environment as the aspect of opportunity for advancement, intrinsic aspects of the job, social aspects of the job and communication were in good relation and positive impact with the work efficiency for overall.

The guidelines should be on the followings: The administrators of the local administrative organizations should be on paying attention on planning and surrounding development for working on opportunity for advancement, intrinsic aspects of the job, social aspects of the job and communication for creation of advantage on competition, efficiency of working process and for using on administration in the organizations for further success.

Keywords : working environment ; work efficiency ; treasury personal at local administrative organization

บทนำ

การเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยได้รับผลกระทบกับธุรกิจขนาดเล็กและขนาดใหญ่ประสบปัญหา บางธุรกิจถึงกับต้องปิดกิจการหรือลดขนาดกิจการลง (Downsizing) ส่งผลให้ต้องมีการลดจำนวนพนักงาน หรือเกิดภาวะว่างงานทั่วประเทศนับล้านคนอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน (ยีนยง ไทยใจดี, 2559: 27-39) จากผลกระทบดังกล่าวทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบกลยุทธ์ การวางแผน รวมถึงวิธีการในการดำเนินธุรกิจ เพื่อพยายามสร้างให้เกิดการได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งในปัจจุบันมีการแข่งขันสูง ทำให้แต่ละองค์กรต่างต้องมุ่งมั่นพัฒนาและปรับปรุงตัวเอง เพื่อให้มีศักยภาพในการดำรงอยู่และมีความสามารถในการแข่งขันที่สูง ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ด้านที่จะทำให้ธุรกิจสามารถที่จะอยู่รอดได้ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีการจัดการที่ดีกับทรัพยากร ซึ่งประกอบด้วย

6 M ได้แก่ บุคคล (Man) สภาพแวดล้อม (Environment) เครื่องจักร (Machine) วัตถุดิบ (Material) เงิน (Money) การจัดการ (Management) การตลาด (Market) สมบัติ กุสุมาวสี (2547: 6) โดยบุคลากรถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารจัดการให้องค์กรไปสู่ความสำเร็จและทำให้ธุรกิจเจริญเติบโตไปข้างหน้าอย่างมั่นคง

สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Organization Environment) ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้บุคลากรในองค์กรมีการพัฒนาความสามารถการเรียนรู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะ ประสบการณ์ในด้านต่างๆ เนื่องจากสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการพัฒนาตัวบุคลากรในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมในเรื่องความมั่นคงในการทำงาน การได้รับความเป็นธรรมจากองค์กร โดยองค์กรมีการพิจารณาขั้นเงินเดือน หลักการจัดการขององค์กรในการจัดงานที่ดี งานที่ทำอยู่เป็นงานที่มีศักดิ์ศรีและ

ได้รับการยอมรับนับถือ องค์กรมีการให้ข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนางานกับแผนงานที่องค์กรกำลังทำอยู่และกำลังจะทำในอนาคต รวมถึงสภาพการทำงานที่สะอาด มีระเบียบ มีความปลอดภัยและสวัสดิการหรือผลประโยชน์ที่บุคลากรจะได้รับจากองค์กร รัตกัมพล พันธุ์เพ็ง (2547: 12-14) ทั้งหมดคือสภาวะแวดล้อมในการทำงานที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคลากรในหน่วยงานมีการปฏิบัติงานตามแผนงานขององค์กรโดยบุคลากรจะเป็นตัวแปรสำคัญให้องค์กรดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้และองค์กรก็จะให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ประสิทธิภาพการทำงาน (Work Efficiency) เป็นผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานของพนักงาน โดยเฉพาะพนักงานที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์จึงเป็นที่ต้องการขององค์กร สภาพแวดล้อมในการทำงานถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานทั้งในด้านเวลา (Time) คุณภาพงาน (Quality of Work) และปริมาณงาน (Quantity of Work) จึงใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความมีประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรได้ ประชุม รอดประเสริฐ (2545: 332-333) ประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเสมอ เพราะถือว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถในการปรับตัวมีความสามารถในการรับรู้และเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีความคิดริเริ่มมีความสามารถในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมีความสามารถพิเศษและมีทักษะในการวางแผน ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการปฏิบัติงานและการพัฒนางาน บรรยง โตจินดา (2543: 192 – 193) ซึ่งหากสิ่งแวดล้อมในการทำงานดีก็ทำให้พนักงานมีการพัฒนางานได้ตลอดเวลา ก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานปัจจุบันการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงาน การลดขั้นตอนกระบวนการปฏิบัติงาน รวมถึงการกำหนดวิธีการและแนวคิดใหม่ๆ มาใช้ เพื่อสร้างความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงานสามารถตอบสนองต่อ

ความต้องการของประชาชนให้ได้รับความพึงพอใจ ทำให้พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบงานเพิ่มขึ้น และมีความหลากหลายของงานมากขึ้น ดังนั้นพนักงานทุกคนจึงต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (อณัญญา กิจศิริไพบูลย์, 2551: 2)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อศึกษาว่าสภาพแวดล้อมในการทำงานมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานหรือไม่ อย่างไร ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งเป็นการสร้างความได้เปรียบในตัวบุคลากรในการแข่งขันและเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างประสิทธิภาพการทำงานต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู
4. เพื่อศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู

การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

วนันพรณ์ ชื่นพิบูลย์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมในองค์กรที่มีต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชี

และประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในภาคเหนือ พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ SMEs มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีสภาพแวดล้อมในองค์กรโดยรวม และเป็นรายเดือน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านระบบการบริหารจัดการ ด้านโครงสร้างขององค์กร และด้านวัฒนธรรมองค์กร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีคุณภาพข้อมูลทางการบัญชี โดยรวมและเป็นรายเดือน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความเข้าใจได้ ด้านเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ โดยรวมและเป็นรายเดือน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของการตัดสินใจ ด้านการตัดสินใจได้ในเวลา ด้านการยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง และด้านความเหมาะสมทางด้าน จริยธรรม ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ SMEs ที่มีจำนวนพนักงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยกับการมีสภาพแวดล้อมภายในองค์กรโดยรวม ด้านระบบการบริหารจัดการ ด้านโครงสร้างขององค์กร และด้านวัฒนธรรมองค์กรแตกต่างกัน ผู้บริหารฝ่ายบัญชีที่มีรูปแบบธุรกิจแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีสภาพแวดล้อมในองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร แตกต่างกันและผู้บริหารฝ่ายบัญชีที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีโดยรวม ด้านความเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อมั่นได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ แตกต่างกัน และผู้บริหารฝ่ายบัญชีที่มีรูปแบบธุรกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านเกี่ยวกับมีประสิทธิภาพการตัดสินใจ โดยรวม ด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบ พบว่า

1) สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ด้านระบบการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชีโดยรวมเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบได้

2) คุณภาพของข้อมูลทางการบัญชี ด้านความเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และด้าน

การเปรียบเทียบกันได้ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม

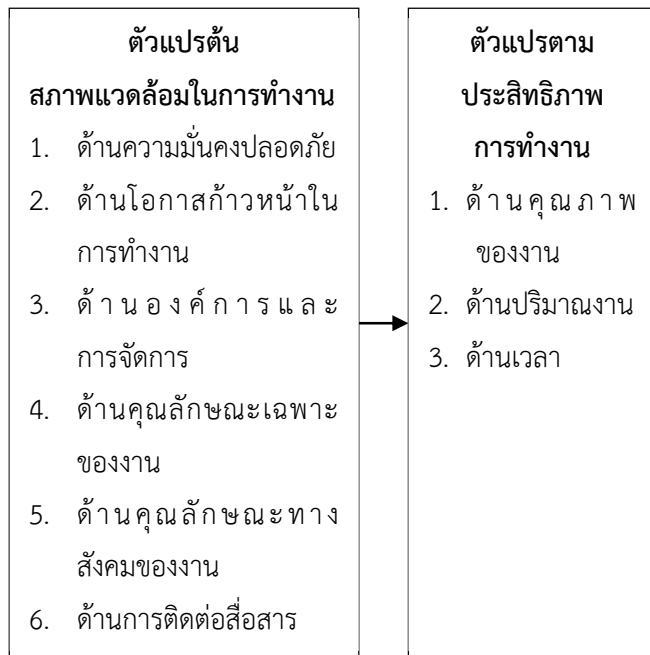
3) สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ด้านระบบการบริหารจัดการ และด้านวัฒนธรรมองค์กร มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านคุณภาพการตัดสินใจ ด้านการตัดสินใจได้ในเวลา ด้านการยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง และด้านความเหมาะสมทางด้านจริยธรรม

ไพประพันธ์ ะชุม (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลกระทบของความสามารถในการปฏิบัติงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีของกรมสรรพากรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการทำงานต้องเชื่อถือได้ ด้านงานสำเร็จทันเวลา และด้านผลงานได้มาตรฐาน เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่มีอายุระดับตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านการทำงานต้องเชื่อถือได้ ด้านงานสำเร็จทันเวลา และด้านผลงานได้มาตรฐานแตกต่างกัน และความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านการรู้จริง รู้ลึก รู้กว้าง ด้านการทำงานวางแผนได้ ด้านการอธิบายชี้แจงได้ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้ ตัวแปรอิสระคือ สภาพแวดล้อมในการทำงาน ประกอบด้วย 6 ด้าน (รัตกัมพล พันธุ์เพ็ง, 2547: 14-17) ได้แก่ 1) ด้านความมั่นคงปลอดภัย 2) ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน 3) ด้านองค์กรและการจัดการ 4) ด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน 5) ด้านคุณลักษณะทางสังคมของงาน 6) ด้านการติดต่อสื่อสาร ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการทำงาน โดยประยุกต์จากแนวคิดมาตรฐานในปฏิบัติงานของ ประชุม รอดประเสริฐ (2545: 332-333) ประกอบด้วย 3 ด้าน

ได้แก่ 1) ด้านคุณภาพของงาน 2) ด้านปริมาณงาน
3) ด้านเวลา สรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. สภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงสถิติกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู
2. สภาพแวดล้อมในการทำงาน มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประกอบด้วย หัวหน้าส่วนการคลัง เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี และเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 1,500 แห่ง จำนวน 4,500 คน (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2559)

2. กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ หัวหน้าส่วนการคลัง เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี และเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 67 แห่ง จำนวน 201 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจังหวัดหนองบัวลำภูเนื่องจากปฏิบัติงานในจังหวัดหนองบัวลำภู (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 43)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สร้างตามความมุ่งหมายและกรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 4 ข้อ โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 24 ข้อ มี 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคงในอาชีพ จำนวน 4 ข้อ ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน จำนวน 4 ข้อ ด้านองค์การและการจัดการ จำนวน 4 ข้อ ด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน จำนวน 4 ข้อ ด้านคุณลักษณะทางสังคมของงาน จำนวน 4 ข้อ ด้านการติดต่อสื่อสาร จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเวลา จำนวน 5 ข้อ ด้านคุณภาพของงาน จำนวน 5 ข้อ ด้านปริมาณงาน จำนวน 5 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวม ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงานและประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้และนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยและกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 99-100)

ช่วงคะแนนเฉลี่ย ความหมาย

4.51 - 5.00 ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 ความคิดเห็นในระดับมาก

2.51 - 3.50 ความคิดเห็นในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 ความคิดเห็นในระดับน้อย

1.00 - 1.50 ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยการคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย

4. การวิเคราะห์ผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้ stepwise model

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวมและเป็นรายด้านของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู

สภาพแวดล้อมในการทำงาน		S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1. ด้านความมั่นคงปลอดภัย	4.06	0.42	มาก

สภาพแวดล้อมในการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
2. ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน	3.96	0.40	มาก
3. ด้านองค์กรและการจัดการ	4.01	0.46	มาก
4. ด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน	4.05	0.42	มาก
5. ด้านลักษณะทางสังคมของงาน	4.00	0.48	มาก
6. ด้านการติดต่อสื่อสาร	4.11	0.39	มาก
โดยรวม	4.03	0.30	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า พนักงานส่วนการคลังมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านการติดต่อสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย = 4.11) ด้านความมั่นคงปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย = 4.06) และด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน (ค่าเฉลี่ย = 4.05)

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมและเป็นรายด้านของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู

ประสิทธิภาพการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1. ด้านคุณภาพของงาน	4.03	0.52	มาก
2. ด้านปริมาณงาน	3.94	0.49	มาก
3. ด้านเวลา	4.02	0.49	มาก
โดยรวม	4.00	0.41	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า พนักงานส่วนการคลังมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านคุณภาพของงาน (ค่าเฉลี่ย = 4.03) ด้านเวลา (ค่าเฉลี่ย = 4.02) และด้านปริมาณงาน (ค่าเฉลี่ย = 3.94)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู

ตัวแปร	WE	SE	OA	OM	IA	SA	CO	VIFs
$\bar{X}$	4.00	4.06	3.96	4.01	4.05	4.00	4.11	
S.D.	0.41	0.42	0.40	0.46	0.42	0.48	0.39	
WE	-	0.25**	0.41**	0.38**	0.47**	0.49**	0.30**	
SE		-	0.41**	0.42**	0.35**	0.38**	0.35**	1.41
OA			-	0.52**	0.39**	0.53**	0.20**	1.63
OM				-	0.55**	0.53**	0.30**	1.88
IA					-	0.49**	0.25**	1.58
SA						-	0.22**	1.71
CO							-	1.18

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันหรือเกิดเป็น Multicollinearity ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIFs ปรากฏว่าค่า VIFs ของตัวแปรอิสระ สภาพแวดล้อมในการทำงาน มีค่าตั้งแต่ 1.18 – 1.88 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระไม่ถึงขั้นก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity (Black, 2006: 585)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในแต่ละด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.25 – 0.49

ตารางที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์ถดถอยกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู

สภาพแวดล้อมในการทำงาน	ประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม		t	p-value
	สัมประสิทธิ์ถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	0.965	0.340	2.837	0.005*
ด้านความมั่นคงปลอดภัย	-0.062	0.067	-0.922	0.358

ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน	0.168	0.075	2.238	0.026*
ด้านองค์การและการจัดการ	-0.012	0.071	-0.169	0.866
ด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน	0.258	0.072	3.608	0.000*
ด้านคุณลักษณะทางสังคมของงาน	0.228	0.065	3.500	0.001*
ด้านการติดต่อสื่อสาร	0.172	0.066	2.614	0.010*
F = 17.286 p = 0.000 Adj R ² = 0.328				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงานด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน ด้านคุณลักษณะทางสังคมของงาน และด้านการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านความมั่นคงปลอดภัย และด้านองค์การและการจัดการไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้คือ

1. พนักงานส่วนการคลัง ส่วนใหญ่ อายุ 30-40 ปี (ร้อยละ 46.3) รองลงมา 41-50 ปี (ร้อยละ 28.9) และประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี (ร้อยละ 35.3) รองลงมา 11-15 ปี (ร้อยละ 25.4)
2. พนักงานส่วนการคลังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความมั่นคงปลอดภัย เช่น องค์การมีการกำหนดการปรับค่าตอบแทนอย่างชัดเจน ยุติธรรมและโปร่งใส เป็นต้น ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน เช่น องค์การส่งเสริมให้มีระบบสร้างผู้บริหารทดแทนในตำแหน่งหน้าที่ที่สำคัญรวมทั้งเส้นทางความก้าวหน้าในสายงาน เป็นต้น ด้านองค์การและการจัดการ เช่น องค์การให้ความสำคัญกับการกำหนดสายงานการมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นต้น

ด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน เช่น องค์กรมีการกำหนดคุณลักษณะแต่ละงานอย่างชัดเจนเพื่อให้พนักงานเข้าสู่ตำแหน่งงานอย่างมีระบบ เป็นต้น ด้านลักษณะทางสังคมของงาน เช่น องค์กรสนับสนุนให้พนักงานเคารพและเชื่อมั่นในระบบอาวุโส เป็นต้น ด้านการติดต่อสื่อสาร เช่น องค์กรมีการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น

3. พนักงานส่วนการคลังมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน เช่น ท่านมีการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพสูง และตรงตามมาตรฐานที่องค์กรต้องการเป็นสำคัญ เป็นต้น ด้านปริมาณงาน เช่น ท่านมีปริมาณงานเป็นที่หน้าพอใจและมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เป็นต้น ด้านเวลา เช่น ท่านพยายามใช้เวลาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร เป็นต้น

4. พนักงานส่วนการคลังที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 10 ปี และ 11 - 15 ปี มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพในการทำงานโดยรวม มากกว่าประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. สภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับการมีประสิทธิภาพการทำงาน และด้านตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การมีประสิทธิภาพการทำงาน โดยรวม ได้แก่ ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน ด้านคุณลักษณะทางสังคมของงาน และด้านการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับการมีประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$WE = 0.903 + 0.149OA + 0.246IA + 0.217SA + 0.155CO$$

เมื่อพิจารณาสมการพยากรณ์การมีประสิทธิภาพการทำงาน เป็นรายด้าน พบว่า

1) ด้านคุณภาพของงาน (QW)

$$QW = 2.106 + 0.474IA$$

2) ด้านปริมาณงาน (WQ)

$$WQ = 0.513 + 0.353IA + 0.298SA + 0.197CO$$

3) ด้านเวลา (TI)

$$TI = 1.166 + 0.234OA + 0.248SA + 0.228CO$$

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พนักงานส่วนการคลัง มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวม ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ด้านองค์กรและการจัดการ ด้านลักษณะเฉพาะของงาน ด้านลักษณะทางสังคมของงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับมาก เนื่องจากพนักงานส่วนการคลัง คิดว่าการส่งเสริมให้มีการพัฒนาความเชี่ยวชาญของพนักงานที่ชัดเจน เพื่อให้มีการปฏิบัติงานจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานมากขึ้น รวมไปถึงการกำหนดวิธีปฏิบัติงานเพื่อให้บุคลากรที่รับเข้ามาใหม่ตระหนักถึงความรับผิดชอบในหน้าที่และความคาดหวังของหน่วยงานช่วยให้มีการกำหนดคุณลักษณะแต่ละงานอย่างชัดเจนเพื่อให้พนักงานเข้าสู่ตำแหน่งงานอย่างมีระบบช่วยส่งเสริมให้พนักงานทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างดี การกำหนดสายงานการมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา จิตต์เนื่อง (2553: บทคัดย่อ) พบว่า กฎระเบียบ ข้อบังคับ การสั่งการและลักษณะของผู้บังคับ ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุมของกรมควบคุมโรค เป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมในการทำงานของบุคลากรกรมควบคุมโรคได้ดีกว่าความเป็นอิสระในการตัดสินใจ การนำนวัตกรรมมาใช้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุนต่อการทำงาน ส่วนด้านประสิทธิภาพการทำงาน ในภาพรวมพบว่ามีการให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบในการทำงานเป็นอันดับแรก และรองลงมาคือให้ความสำคัญกับคุณภาพงาน แต่จะให้ความสำคัญกับความรอบรู้และความสามารถในการทำงานน้อยที่สุด เจ้าหน้าที่กรมควบคุมโรคส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม ให้การทำงานเป็นอย่าง

ดี ปัจจัยทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์กับในทางบวก ซึ่งหมายความว่าหากบุคลากรกรมควบคุมโรค มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี จะส่งผลให้มีประสิทธิภาพการทำงานที่ดี

2. พนักงานส่วนการคลัง มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก พนักงานส่วนการคลัง คิดว่าการใช้เวลาในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะช่วยให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร การทำงานตรงต่อเวลาและใช้เวลาทำงานอย่างคุ้มค่าทำให้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี มีความตั้งใจ และกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานให้สำเร็จในระยะเวลาที่กำหนด ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และตรงตามระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติขององค์กร ผลงานที่มีคุณภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ เช่น มีความครบถ้วนของงาน มีความน่าเชื่อถือเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมใจ ลักษณะ (2543 : 35) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้องค์กรดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพจนนำไปสู่ประสิทธิผลบรรลุความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด คือ คน หรือบุคลากรในองค์กร การบริหารบุคลากรหรือการบริหารงานบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการที่มีลักษณะเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะของการดูแลคน บรรยาภาสแรงจูงใจในการทำงาน ความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตามความคาดหวังการได้ระดับผลผลิตที่สูงทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ล้วนเป็นผลมาจากการบริหารบุคลากรในองค์กรทั้งสิ้น องค์กรที่มียุทธศาสตร์และกระบวนการบริหารบุคลากรที่ดีย่อมได้เปรียบมากกว่าองค์กรที่ไม่สนใจในคุณภาพของการบริหารบุคลากร การศึกษาเรื่องการบริหารบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพมีประโยชน์ทั้งผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ และผู้ปฏิบัติงานเป็นสมาชิกในองค์กรสาระสำคัญจะอยู่ที่การพิจารณาสิ่งที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติเพื่อความสำเร็จของการบริหารบุคลากร ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรเช่นกัน

3. พนักงานส่วนการคลัง ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวม แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากเท่าใด ย่อมเป็นบุคคลที่มีการฝึกฝนการทำงาน หาความรู้ใหม่ๆ เก็บสะสมประสบการณ์

เก่าๆ มาวิเคราะห์ สรุปและหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข และพนักงานส่วนการคลัง ที่มีประสบการณ์ทำงานมากเท่าใด จะต้องการให้องค์กรกำหนด และจัดทำแผนการดำเนินงาน ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการ ทรัพยากร งบประมาณ อัตราค่าจ้าง และระยะเวลาดำเนินงานอย่างชัดเจน และองค์กรควรมีการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2549: 25) ได้กล่าวไว้ว่า สภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญกับความสำเร็จขององค์กรนั้นๆ อย่างมาก การดำเนินงานโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในการดำเนินงานในทุกรูปแบบ ทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร อาทิเช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี สังคม วัฒนธรรม อิทธิพล จากกระแสโลกาภิวัตน์ ลูกค้า ผู้ขายแรงงาน กฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ และอื่นๆ อีกมายมาก และสภาพแวดล้อมภายในองค์กร เช่น เจ้าของและผู้ถือหุ้น คณะกรรมการบริษัท ลูกจ้างและอื่นๆ ผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้บุคลากรในองค์กรทุกระดับไม่เว้นแม้แต่ผู้บริหารระดับสูง จำต้องมีการปรับตัวเพื่อให้อยู่กับสภาพ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการบริหารงานบุคคลกลายเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จในการดำเนินงาน เนื่องจากหากบุคลากรในองค์กรสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างทันท่วงทีก็จะส่งผลให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามที่คาดหวัง ในการนี้มีบุคลากรที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีจริยธรรม มีความรู้ ความสามารถดี พร้อมทั้งจะปรับตัวไปในทิศทางที่กำหนดย่อม เป็นกลไกสำคัญ ใน การขับเคลื่อนองค์กรและเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับเรื่องอื่นๆ ทุกเรื่องในองค์กรซึ่งรวมถึงการเป็นรากฐานที่ดีสำหรับระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพด้วย

4. สภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม และด้านเวลา เนื่องจากพนักงานส่วนการคลังสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทันตามระยะเวลากำหนดไว้ หรือมาตรฐานที่ตั้งไว้ ข้อมูลที่นำไปใช้ในการตัดสินใจในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ตามความต้องการ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีระบบสร้างผู้บริหารทดแทน

ในตำแหน่งหน้าที่ที่สำคัญรวมทั้งเส้นทางความก้าวหน้าในสายงานต้องพิจารณาเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับการจากรายงานที่ทันเวลากับความเชื่อถือได้ของรายงานนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา จิตต์เนื่อง (2553: บทคัดย่อ) พบว่า บุคลากรของกรมควบคุมโรคมีสภาพสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมในการทำงานเป็นอย่างดี ทั้งทางด้านสภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุนต่อการทำงานและทางด้านสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุม โดยพบว่าภาวะเครียด ขอบังคับ การสั่งการและลักษณะของผู้นำซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุมของกรมควบคุมโรค เป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมในการทำงานของบุคลากรกรมควบคุมโรคได้ดีกว่าความเป็นอิสระในการตัดสินใจการนำนวัตกรรมมาใช้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุนต่อการทำงาน ส่วนด้านประสิทธิภาพการทำงาน ในภาพรวมพบว่ามีการให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบในการทำงานเป็นอันดับแรก และรองลงมาคือให้ความสำคัญกับคุณภาพงาน แต่จะให้ความสำคัญกับความรอบรู้และความสามารถในการทำงานน้อยที่สุด เจ้าหน้าที่กรมควบคุมโรคส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้การทำงานเป็นอย่างดี ปัจจัยทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งหมายความว่าหากบุคลากรกรมควบคุมโรค มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี จะส่งผลให้มีประสิทธิภาพการทำงานที่ดี

5. สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านคุณลักษณะเฉพาะของงาน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม ด้านคุณภาพของงานและด้านปริมาณงาน เนื่องจาก พนักงานส่วนการคลังสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยงานที่ปฏิบัตินั้นมีคุณภาพสูงหรือดีมากน้อยเพียงใด ส่วนใหญ่มักกำหนดว่าคุณภาพของงานจะต้องมีความครบถ้วน ถูกต้องเชื่อถือได้ ระเบียบร้อยและสมบูรณ์ตามกำหนด นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องของงานนั้นด้วยการควบคุมงานเพื่อกำกับให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติงานได้มาตรฐาน อันเป็นการตรวจตราควบคุมให้ผลผลิตของงานที่ออกมาถูกต้องตามเกณฑ์มาตรฐานและพยายามที่จะยกมาตรฐานให้สูงขึ้นจนเป็นที่พอใจของฝ่ายบริหารและผู้มาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย สันติวงษ์ (2542) ได้กล่าวไว้ว่าในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

นั้น สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งที่ต้อง พิจารณาคือเกณฑ์ที่พึงจะต้องทำการประเมิน ซึ่งมักจะครอบคลุมในเรื่องใหญ่ๆ คือ คุณภาพของงานที่ทำ ปริมาณของงานที่ทำได้ และความดีของพนักงานที่ได้ปฏิบัติในการให้ความร่วมมือกับคนอื่นในขณะทำงานปัญหาสำคัญเรื่องหนึ่งที่มีมักจะเกิดขึ้นก็คือ ในระบบของการประเมินผล บางแห่งมีลักษณะที่มุ่งในการที่จะประเมินคน (Person Evaluation) มากกว่าที่จะเป็นการประเมินผลงานที่เขาได้ปฏิบัติปรากฏออกมาได้

6. สภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านคุณลักษณะทางสังคมของงาน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม ด้านเวลา และด้านปริมาณงาน เนื่องจากพนักงานส่วนการคลังสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยงานที่ปฏิบัตินั้นต้องคำนึงถึงปริมาณงานและความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องของงานนั้นด้วย การควบคุมงานเพื่อกำกับให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติงานได้มาตรฐาน อันเป็นการตรวจตราควบคุมให้ผลผลิตของงานที่ออกมาถูกต้องตามเกณฑ์มาตรฐาน การละเลยการควบคุมงานจะมีผลต่อการปล่อยปะละเลยทำให้ผู้ปฏิบัติงานอาจไม่ปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบหรือปฏิบัติผิดพลาดบกพร่องไม่ได้ผลตามเป้าหมายไม่ทันเวลาเกิดการสูญเสียเปล่าของทรัพยากร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประชุม รอดประเสริฐ (2545: 332-333) ได้กล่าวไว้ว่า หลักการทำงานนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งที่บ่งบอกถึงผลงานและกระบวนการทำงานที่มีวิธีการทำงานที่ถูกต้องและมีหลักปฏิบัติส่งผลให้ผลการทำงานมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน ได้จำแนกมาตรฐานในการปฏิบัติงานซึ่ง มาตรฐาน หมายถึง ระดับของการปฏิบัติงานยอมรับได้ โดยจำแนกออกเป็น 3 ชนิด คือ 1) มาตรฐานเชิงเวลา (Time Standard) หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ต้องแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดขึ้นถือว่าเป็นมาตรฐาน 2) มาตรฐานเชิงคุณภาพ (Quality Standard) หมายถึง คุณค่าของผลการปฏิบัติงานที่ควรแก่การยอมรับ คุณค่าเป็นนามธรรมที่แสดงถึงความสวยงาม ความคงทน ความดี และอื่นๆ อันเกิดจากทัศนคติของแต่ละบุคคล ที่มีต่อผลงานนั้น ซึ่งเป็นมาตรฐาน ที่ค่อนข้างวัดยาก 3) มาตรฐานเชิงปริมาณ (Quantity Standard) หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่แสดงได้โดยจำนวนและเวลาที่กำหนดให้จำนวนเป็นรูปธรรมที่สามารถวัดได้

7. สภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม ด้านเวลา และด้านปริมาณงาน เนื่องจาก พนักงานส่วนการคลังสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยปริมาณที่แล้วเสร็จมีจำนวนมากกว่าจำนวนงาน และเวลาทำงานปกติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสนาะ ดีเยาว์ และคณะ (2545 : 108-109) ได้กล่าวไว้ว่า เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินนับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของการประเมินสิ่งหนึ่ง ที่ควรจะเป็นแนวทางที่จะต้องเข้าใจไว้เกี่ยวกับเกณฑ์ก็คือ การประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยเกณฑ์ตัวใดตัวหนึ่งเพียงตัวเดียว มักจะเป็นวิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะความสำเร็จของการปฏิบัติงานต่างๆ นั้น ส่วนมากมักจะปรากฏออกมาเป็นปรากฏการณ์ในหลายๆ ทางจากการศึกษาค้นพบว่าการใช้เกณฑ์ในการประเมินหลายอย่างโดยพิจารณาจากหลายด้านนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้มีการวัดผลงานได้อย่างครบถ้วน ด้วยเหตุนี้ในการประเมินผลทุกครั้งที่จะต้องนำเอาสถิติข้อมูลที่มา จากเกณฑ์ตามทัศนะต่างๆ เข้ามาประกอบพิจารณาพร้อมกันย่อมเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญยิ่ง และในการทำการประเมินจริงๆ นั้น ความระมัดระวังที่จะไปตกหลุมพรางประเมินเฉพาะกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ทำไป การพัฒนาเกณฑ์ สำหรับวัดผลการปฏิบัติงานในระยะหลังนั้น ได้มีการทำให้น้ำหนักที่พยายามมุ่งหาวิธีที่จะดูผลงานของแต่ละคนด้วยการวัดด้วยเป้าหมายหรือความสำเร็จจากความตั้งใจที่ได้กำหนดไว้ว่าได้รับผลสำเร็จเพียงใด ซึ่งส่วนใหญ่มักได้รับผลการประเมินเป็นช่วงระยะเวลาเป็นไตรมาส หรือครึ่งปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีของการประเมินนักวิชาการ การวัดด้วยเกณฑ์ความสำเร็จมักจะพิจารณาที่ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ เช่น ความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการขายโดยวัดจากจำนวนสินค้าคงคลัง หรือการเข้าออกของการหมุนเวียนสินค้าคง ความมุ่งมั่นใจในการบริการลูกค้า การปรับปรุงวิธีการทำงานความสนใจในการประหยัดต้นทุน ความสามารถในการเสริมฐานความเข้มข้นของผลิตภัณฑ์ในตลาดความสามารถในการประหยัดเวลา หรือการลดอัตราอุบัติเหตุได้ เป็นต้น การฝึกอบรมเป็นวิธีการสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ผู้บริหาร แต่ละหน่วยงานนิยมใช้กันมากวิธีหนึ่งการเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น การฝึกอบรมทำให้พนักงานทั้งเก่าและใหม่มีคุณภาพในการทำงาน

มากขึ้นช่วยกันแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน เพราะทุกคนเข้าใจงานดีทำให้ขวัญคนทำงานดีขึ้น พนักงานเก่าและใหม่มีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้นประหยัดค่าใช้จ่ายในการควบคุม ทุกคนรู้งานลดการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานให้น้อยลง มีการแนะนำและการฝึกอบรมส่งเสริมพนักงานให้มีโอกาสก้าวหน้า การฝึกอบรมจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้นส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อองค์กรและประหยัดค่าใช้จ่ายขององค์กร

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 พนักงานส่วนการคลัง ควรให้ความสำคัญกับระบบการประสานงานที่เป็นทางการและการรายงานผลการปฏิบัติงานตามสายการบังคับบัญชา การกำหนดสายงานการมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร

1.2 พนักงานส่วนการคลัง ควรให้ความสำคัญกับการวัดผลการปฏิบัติงานโดยตรงไปตรงมาและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานและหน้าที่ความรับผิดชอบ และการได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการอื่นๆ ที่พนักงานจะได้รับ

1.3 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรนำผลการวิจัยไปเป็นกลยุทธ์ในการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน โดยการกำหนดหน้าที่การมอบหมายงาน ให้ความไว้วางใจ และให้รางวัลแก่บุคลากรตามความเหมาะสมภายใต้เกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน และต้องการตั้งใจทำงาน พร้อมจะใช้ความพยายามที่มีอยู่เพื่อองค์กร

1.4 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้พนักงานยึดถือและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ขององค์กรอย่างสม่ำเสมอ รู้จักรับฟังยอมรับคำแนะนำเห็นคุณค่าของความคิดที่แตกต่างและนำความคิดที่เป็นประโยชน์มาปรับใช้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลกระทบหรือปัจจัยด้าน

อื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงาน ส่วนการคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถนำ ข้อมูลจากการวิจัยไปประยุกต์ใช้งานให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น แรงจูงใจในการทำงาน สายการบังคับบัญชา เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานกับกลุ่มตัวอย่าง

อื่นๆ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2.3 ควรศึกษาตัวแปรประสิทธิภาพการทำงาน

เป็นตัวแปรอื่น เช่น ความสำเร็จขององค์กร ความเครียดในการทำงาน เป็นต้น เพื่อให้ทราบปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อปัจจัยอื่นๆ หรือไม่ อย่างไร และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2549). *แนวทางการตรวจสอบภายใน*. กรุงเทพฯ: คูบายเบส.

ธงชัย สันติวงษ์. (2542). *การบริหารงานบุคคล*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บรรยง โตจินดา. (2543). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

ประชุม รอดประเสริฐ. (2545). *นโยบายและการวางแผน หลักการและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ไพประพันธ์ ะชุม. (2552). *ผลกระทบของความสามารถในการปฏิบัติงานที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ภาษีของกรมสรรพากรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.

ยีนยง ไทยใจดี. (2559). *การน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20*. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2559. วิทยาลัยสันตพล อุตรธานี.

รัตนกัมพล พันธุ์เพ็ง. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความเหนื่อยล้าทางจิตใจและสุขภาพ ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเลนซ์*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วนันพรณ์ ชื่นพิบูลย์. (2552). *ผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีต่อคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีและประสิทธิภาพ การตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมใจ ลักษณะ. (2543). *การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน*. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

เสนาะ ตีเยาว์ และกิงนก พิทยานุคุณ. (2545). *การบัญชีบริหาร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2559). *จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู*. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2559, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/จังหวัดหนองบัวลำภู>.

Black, K. (2006). *Business Statistics for Contemporary Decision Making*. 4th ed. USA: John Wiley & Son.

แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา วนอุทยานภูหินจอมธาตุ อำเภอภูผา จังหวัดอุดรธานี

GUIDELINES FOR IMPROVING A PATTERN OF COMMUNITY PARTICIPATION IN ECO-TOURISM MANAGEMENT: A CASE STUDY OF PHU HIN JOM TAT FOREST PARK, KUTCHAP DISTRICT, UDONTHANI PROVINCE

ไพรัช วัฒนเรืองรอง¹ กิตติพล สระบัว² รุ่งศิริ สระบัว³ กชพร สว่าง⁴ และ อรณิข กุ่มเกลี้ยง⁵

Pairat Watanaruangrong, Kittipol Srabua, Rungsiri Srabua, Kotchaporn Sawang, and Oranich Kumglang

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทและศักยภาพของชุมชนพื้นที่วนอุทยานภูหินจอมธาตุ อำเภอภูผา จังหวัดอุดรธานี และเสนอแนะแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้สอดคล้องกับบริบทและศักยภาพของชุมชนพื้นที่วนอุทยานภูหินจอมธาตุ วิธีการดำเนินวิจัยเป็นการศึกษาศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดในการบริหารจัดการด้านการตลาดพื้นที่วนอุทยานภูหินจอมธาตุ อำเภอภูผา จังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้มีส่วนได้เสียในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ในวนอุทยานภูหินจอมธาตุ ผู้นำท้องถิ่น ครู นักเรียน และประชาชนใน 2 พื้นที่ ได้แก่ บ้านดงธาตุ และบ้านห้วยยางคำ จำนวน 30 ตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเป็นไปได้ ซึ่งมีตัวเลือก 2 ประเภท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

จากผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพของวนอุทยานภูหินจอมธาตุในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ในส่วนขององค์ประกอบด้านพื้นที่พบว่า วนอุทยานมีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง มีสิ่งดึงดูดใจของทรัพยากรทางธรรมชาติ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันและมีกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น การศึกษาธรรมชาติ การเดินป่า แคมป์ไฟ เป็นต้น ในส่วนของศักยภาพการจัดการของชุมชน พบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับที่น้อย ส่วนการมีส่วนร่วมในการวางแผนและการปฏิบัติกิจกรรมจะอยู่ในระดับที่มาก และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น วนอุทยานควรเน้นสร้างการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการพัฒนาองค์ความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยว พัฒนาระบบองค์ความรู้พัฒนาศักยภาพการจัดการและมีการศึกษาอบรมโดยวิทยากรที่มีประสบการณ์มีความรู้เฉพาะด้านมาเป็นผู้ให้ความรู้แก่กลุ่มคณะผู้บริหารจัดการองค์กรและกลุ่มบุคคลแนวร่วม มีการจัดโครงการที่เป็นรูปธรรมและรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาสินค้าให้มาจากรวมกันและมีคุณภาพสินค้าที่ได้มาตรฐานมีความเป็นเอกลักษณ์ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดและเกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อชุมชน

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ; การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ; อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

¹⁻⁵ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยสันตพล

ABSTRACT

The purpose of this research is to study educational context and the potential of community of Phu hin jom tat forest park, Kutchap district, Udonthani province, and to suggest the guidelines for improving the community participation management of eco – tourism for Phu hin jom tat forest park, Kutchap district, Udonthani province for establishing a participatory development. The method in conducting this research, potential problems and limitations of marketing management for Phu hin jom tat forest park Kutchap district, Udonthani province, to find ways to develop tourism marketing management participation in ecotourism. Samples used in the study are the stakeholders in tourism including eco officials in Phu Hin Jom Tat forest park. Local leaders, teachers, students and the public in 2 areas of Ban dong tat and Ban huay yang kum of the 30 samples for a particular sample. The tools used in this study to analyze the data were frequency, percentage, average, and content analysis.

The study of the potential of Phu hin jom tat found that there are other tourist attractions nearby the forest park. Thus, the forest park can attract the tourists with having attractive natural resources, satisfying with fully facilities, and providing interesting activities of travel such as nature education program, hiking, or campfire. In terms of the potential of community management, the community had participated with problem solving, controlling and evaluation at the less level. However, they had participated with planning, activities at high level, and taking benefit at the highest. Therefore, the forest park should building the community participation including developing knowledge of eco-tourism, improving the management potential, learning specific knowledge about eco-tourism management with expert. Moreover, they should provide objective project for developing community products with quality and unique to response market' needs, and create good image for the community.

Keywords : pattern of community participation of management ; eco – tourism, tourism industry

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก ก่อให้เกิดรายได้ในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศ ซึ่งการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมบริการ และเป็นแหล่งสำคัญของการนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศ มากไปกว่านั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังมีส่วนช่วยในการสร้างงาน และการพัฒนาสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อีกทั้งยังช่วยปลูกจิตสำนึกการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกด้วย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553)

จากสถิติการเดินทางการท่องเที่ยวของจังหวัดอุดรธานีในปี 2554 พบว่าอัตราการเติบโตของผู้เยี่ยมเยือนเพิ่มขึ้นเป็นบวกมาโดยตลอด โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.72 ซึ่งในปี 2554 ตั้งแต่เดือนมกราคม – เดือนธันวาคม มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งสิ้น 2,973,569 คน เป็นชาวไทย 2,866,666 คน เป็นชาวต่างชาติ 106,903 คน ซึ่งจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติมีจำนวนมากเป็นอันดับที่ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 20 จังหวัด อีกทั้งจังหวัดอุดรธานีเป็นจังหวัดชายแดนอีกจังหวัดหนึ่งที่มีการเติบโตขึ้น โดยสัญชาตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมายังอุดรธานีมากที่สุดคือ ลาว สหรัฐอเมริกา อังกฤษ เยอรมนี ซึ่งล้วนมีการ

เติบโตด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยสถานการณ์เหล่านี้สืบเนื่องมาจากมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น งานทุ่งศรีเมือง งานฉลองก่อตั้งเมืองอุดรธานี ถนนอาหาร สงกรานต์เมืองอุดร งานตรุษจีน ทัวร์ไหว้พระ งานกิจกรรม ประเพณี เป็นต้น

อีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของอุดรธานี คือ วนอุทยานภูหินจอมธาตุ จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2549 โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นายสุวิทย์ คุณกิตติ) โดยกำหนดให้ป่าอนุรักษ์ (โซนซี) ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่ากุดจับ ท้องที่ตำบลกุดจับ ตำบลขอนแก่น ตำบลตาลเดี่ยว อำเภอกุดจับ และตำบลน้ำพัน อำเภอนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี เนื้อที่ 25,000 ไร่ ให้เป็นวนอุทยานภูหินจอมธาตุ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ สงวน ค้ำครองทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า แหล่งอาหารแหล่งนันทนาการและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชน นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางจากจังหวัดอุดรธานี ผ่านอำเภอกุดจับโดยทางหลวงหมายเลข 2263 และ 2314 ถึงที่ทำการวนอุทยานภูหินจอมธาตุประมาณ 38 กม. ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาหินทราย สภาพป่ามีความอุดมสมบูรณ์ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ 200-500 เมตร เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารของกลุ่มน้ำห้วยหลวงมีลำห้วยไหลผ่าน คือ ห้วยยาง และห้วยเชียง ไหลลงสู่เขื่อนห้วยหลวง จังหวัดอุดรธานี มีสถานที่สำหรับท่องเที่ยวพักผ่อนมากมาย เช่น สวนหินรอยพระบาท หินจอมธาตุ ศาลปู่ ถ้ำลม มีระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา ห้องสุขา มีลานแคมป์ไฟ มีที่จอดรถเพียงพอ ขณะนี้ยังไม่มีบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยวหากมีการพักค้างแรมเป็นกลุ่มใหญ่ ขอให้มาเดินเท้าและเครื่องนอนไปเอง ซึ่งทางวนอุทยานมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและอำนวยความสะดวก 24 ชั่วโมง จึงนับว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสมบูรณ์ด้านธรรมชาติและเป็นที่น่าสนใจอย่างมากของอุดรธานีในปัจจุบัน

เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นเป็นไปตามทิศทางของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาศักยภาพทางการ

ท่องเที่ยวเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของวนอุทยานภูหินจอมธาตุ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ของจังหวัดอุดรธานี โดยมีการศึกษา สำรวจข้อมูลทั้งด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตและการท่องเที่ยวชายแดน การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว และการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับทางด้านกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว อันมีกระบวนการศึกษาสำรวจโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ในรูปแบบขององค์กรชุมชนและเครือข่ายการท่องเที่ยวของชุมชนทุกระดับซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดทิศทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความสอดคล้องและตรงกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น และนโยบายภาครัฐในทุกระดับ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทและศักยภาพของชุมชนพื้นที่วนอุทยานภูหินจอมธาตุ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศให้สอดคล้องกับบริบทและศักยภาพของชุมชนพื้นที่วนอุทยานภูหินจอมธาตุ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี

การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่มีปรัชญาพื้นฐานที่มุ่งสูงหรือ เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม ได้มีผู้ให้ความหมายพอสรุปได้ดังนี้ คือ สมาคมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ธรรมชาติในสหรัฐอเมริกา ให้ความหมายว่าเป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดหมายไปสู่แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติต่างๆ เพื่อความเข้าใจ วัฒนธรรมและธรรมชาติของสถานที่ โดยไม่รบกวนการเปลี่ยนแปลงสภาพทางชีวภาพวิทยาของพื้นที่ และชาวบ้าน โดยรวมมีรายได้จากการท่องเที่ยวด้วย (กรมอุทยานแห่งชาติ

สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2553) World Tourism Organization : WTO (อ้างใน กราเดซ พยัฆวีเชียร, 2545) ได้ระบุไว้ในเอกสารประชาสัมพันธ์ปีท่องเที่ยวเชิงนิเวศนานาชาติ 2002 ถึงลักษณะทั่วไปของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า หมายถึง การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงธรรมชาติ มีการให้ความรู้และสื่อความหมาย เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มเล็ก ลดผลกระทบที่เกิดกับธรรมชาติ และกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ โดยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อาจมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันหลายองค์ประกอบ ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เน้นองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวเนื่องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น ทั้งนี้รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่ของแหล่งนั้นๆ ดังนั้น องค์ประกอบด้านพื้นที่จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ (Nature-Based Tourism)

องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรการจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainable Managed Tourism)

องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์และความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจึงถือเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environment Education Based Tourism)

องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน และประชาชนท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผนได้รับประโยชน์ และติดตามตรวจสอบตลอดจนร่วมบำรุงรักษา

ทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้การยกระดับคุณภาพชีวิต การได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย และในที่สุดแล้วท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation-based Tourism) แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการพิจารณาศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของแหล่งท่องเที่ยวนั้น จะนำองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านมาใช้ในการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544)

ทฤษฎีศักยภาพชุมชนในการจัดการทรัพยากร

เสรี พงศ์พิศ, วิจิต นันทสุวรรณ และทีมงานมูลนิธิหมู่บ้าน (2544) กล่าวว่า ชุมชนหมู่บ้านในประเทศไทย ล้วนมีศักยภาพพอๆ กัน หมายถึง มีคนมีความรู้ มีทรัพยากรมากบ้าง น้อยบ้าง แต่นั่นไม่สำคัญ ข้อแตกต่างระหว่างชุมชนต่างๆ แข็งแรงและไม่แข็งแรงพึ่งตนเองได้มากหรือน้อย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับทรัพยากร แต่ขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัย คือประการแรก มีการเรียนรู้หรือไม่ ประการที่สอง มีการจัดการหรือไม่และประการที่สาม มีการพัฒนาทรัพยากรนั้นหรือไม่ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวก่อให้เกิดประสบการณ์อันเป็นรากฐานของการพัฒนาตนเอง และนำไปสู่การพึ่งตนเอง ดังนั้น การเรียนรู้ของชุมชนจะต้องไม่จำกัดอยู่เพียงการค้นหาคำศัพท์ของตนเองเท่านั้นหากต้องรับรู้ว่า สถานการณ์โลกและของประเทศมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนหรือหมู่บ้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทั้งนี้ (ประเวศ วะสี, 2536) ได้กล่าวถึงการเกิดการเรียนรู้ของชุมชนว่าต้องเป็นการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์จากการกระทำร่วมกัน (Interactive Learning Through Action) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การเรียนรู้โดยการลงมือทำจริง (Learning by Doing) ซึ่งการเรียนรู้เช่นนี้จะก่อให้เกิดคุณภาพเพียงพอ สำหรับการเอาชนะความยากในการพัฒนาสังคมได้ จึงสามารถสรุปได้ว่ากระบวนการเรียนรู้ที่สามารถช่วยยกระดับสติปัญญาของประชาชนและชุมชนได้นั้น

จะต้องมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ที่ควบคู่ไปกับการปฏิบัติหรือ การทำกิจกรรมต่างๆในชุมชนต่างๆ เราจะมองเห็น องค์ประกอบอย่างน้อย 3 องค์ประกอบ ที่ทำให้ชุมชนเกิดการรวมตัวเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเกิดเครือข่ายเรียนรู้ เกิดขึ้น เพื่อการพึ่งพากันในชุมชนและการแลกเปลี่ยนกับ ชุมชนอื่น ดังนี้ (วุฒิชัย หลักเมือง, 2546)

1) คนในชุมชนจะมีผู้นำที่มีความคิดก้าวหน้า ผู้นำที่มีจิตสาธารณะ อยากทำงานเพื่อพัฒนาชุมชนและส่วนรวมไม่ เฉพาะผู้นำอย่างเป็นทางการเท่านั้น

2) ความรู้ในชุมชนต่างๆ จะมีคนทรงคุณความรู้ หลายด้าน หากเราสามารถนำเอาศักยภาพและภูมิความรู้ จากท่านเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ก็จะช่วยเกิดผลของ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในชุมชนเป็นอย่างดี

3) ทรัพยากรที่ทำให้ชุมชนนั้นๆดำรงอยู่ และมีวิถี ชีวิตเพื่อความเป็นอยู่รอดของตนเองได้สรุป หากนักพัฒนา ผู้นำชุมชน องค์การเอกชนมีแนวคิดในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยืนหยัดอยู่ด้วยการพึ่งตนเองได้แล้ว ย่อม ต้องมองถึงศักยภาพด้านต่างๆดังกล่าวมาแล้ว ก็จะช่วยให้ ชุมชนเหล่านั้นมีจุดเริ่มของการพัฒนาชุมชน ที่ไม่ใช่เริ่มตั้งแต่ ศูนย์คือไม่มีอะไรเลย มาสู่กระบวนการเรียนรู้ และกิจกรรม การเรียนรู้ที่จะนำพาชุมชนไปสู่ความดำรงได้พึ่งพาตนเองได้ ซึ่งถ้าหากชุมชนทุกชุมชนดำรงอยู่และพึ่งพาตนเองได้ นั่นก็ คือสังคมเราก็สามารถดำรงอยู่และพึ่งพาตนเองได้

ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

มิดเกลย์และคนอื่นๆ (Midgley & Others, 1986, p. 25) อ้างถึงข้อตกลงของสหประชาชาติและสังคมแห่ง สหประชาชาติ (United Nations Economics and Social Council States) ปี 1929 ที่ได้อภิปรายเรื่องการมีส่วนร่วม และสรุปว่า การมีส่วนร่วมนั้นต้องการการมีส่วนร่วม เกี่ยวข้อง ตามแบบประชาธิปไตยจากประชาชนอย่างสมัครใจใน 3 ประการคือ เป็นเรื่องที่สนับสนุนต่อการพัฒนา มีการแบ่งปัน ผลประโยชน์ที่เป็นผลจากการพัฒนานั้นอย่างเสมอภาคกัน และมีความเชื่อถือในการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมาย กำหนดนโยบายและแผนรวมทั้งการนำโครงการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมไปสู่การปฏิบัติ

โอกเลย์และมาร์สเดน (Okley & Maisden, 1987, pp. 19 – 21) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมโดยกว้าง ว่า หมายถึง การมีส่วนร่วมช่วยเหลือโดยสมัครใจ การให้ ประชาชนเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจและ กระบวนการดำเนินงานของโครงการ ตลอดจนการร่วมรับ ผลประโยชน์จากโครงการ ส่วนความหมายที่ระบุ เฉพาะเจาะจง หมายถึง การที่ประชาชนมีทั้งสิทธิและหน้าที่ ที่จะเข้ามาร่วมแก้ปัญหาของเขา ให้เขาเป็นผู้มีความริเริ่ม และมุ่งใช้ความพยายาม และความเป็นตัวของตัวเองเข้า ดำเนินการและควบคุมทรัพยากร ตลอดจนระเบียบใน สถาบันต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้ ซึ่งเป็นการแสดงถึงสภาพ ของการมีส่วนร่วมที่เน้นให้กลุ่มดำเนินการ และมีจุดสำคัญที่ จะให้การมีส่วนร่วมนั้นเป็นการปฏิบัติอย่างแท้จริง มิใช่ เป็นไปอย่างเฉยเมยหรือมีส่วนร่วมพอเป็นพิธีเท่านั้น

การบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วม

โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และสถาบันดำรงรา ชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง มหาดไทย (2541) ได้อ้างถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ได้ให้ความสำคัญ ต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นส่วน สำคัญในการดำเนินการต่างๆ ด้านการท่องเที่ยวไปสู่ จุดมุ่งหมาย โดยเปิดโอกาสให้การเสริมสร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชนและชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกระบวนการ วางแผน ตัดสินใจ และติดตามประเมินผลในโครงการพัฒนา ของรัฐที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางของ การพัฒนา”

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาณุ วรมิตร (2549) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อำเภอเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า (1) สภาพทั่วไป ปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง นิเวศของพื้นที่เกาะสมุยที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ประชาชนได้รับ

ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน้อยเนื่องจากหน่วยงานราชการไม่ได้ให้ความรู้ ไม่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้เท่าที่ควร ส่งผลให้ขาดความรู้ ความเข้าใจและควรจัดให้มีการประชุม สัมมนา ให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนมากกว่าที่เป็นอยู่ (2) ประชาชนชาวเกาะสมุยมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีอยู่ในระดับสูง (3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การให้คุณค่าต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปัจจัยการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาทิศ สุขผ่องศรี (2543) ศึกษาเรื่องแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวงอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าชุมชนคีรีวงเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม และอุทยานแห่งชาติเขาลง ซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ โดยมีชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง เป็นผู้บริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรการบริหารส่วนตำบลกำโลนอย่างไรก็ตามชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซึ่งพิจารณาจากแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ความพร้อมและความต้องการของชุมชน รวมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวและการทำงานร่วมกันอย่างเสมอภาค โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่จะต้องมีส่วนร่วมตัดสินใจในโครงการต่างๆ ที่จะมีผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในชุมชนไม่ว่าจะเป็นผลกระทบทางบวกหรือทางลบ ดังนั้นรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ควรดำเนินการโดยองค์กรการจัดการร่วมกับพหุภาคีที่เกี่ยวข้อง จึงจะเหมาะสมโดยการจัดการตามหลักการพื้นฐานสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการจัดการที่ยั่งยืน

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ทำการเก็บข้อมูลโดยการสังเกต (Observation) ซึ่งใช้การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมควบคู่กันไปในขณะที่ทำการศึกษา แล้วใช้กระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ การสังเกต การซักถาม และการจดบันทึก ซึ่งเป็นการสังเกตปรากฏการณ์ หรือพฤติกรรมบางอย่างไปพร้อมกับการสัมภาษณ์ หลังจากนั้นทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้มีส่วนได้เสียในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ในวนอุทยานภูหินจอมธาตุ ผู้นำท้องถิ่น ครู นักเรียน และประชาชนใน 2 พื้นที่ ได้แก่ บ้านดงธาตุ และบ้านห้วยยางคำ จำนวน 30 ตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการจำแนกและจัดระบบ (Typology and Taxonomy) และการอธิบายลักษณะความสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

บริบทโดยรวมของชุมชนพื้นที่วนอุทยานภูหินจอมธาตุ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี

จากบริบทของวนอุทยานภูหินจอมธาตุ พร้อมด้วยชุมชนบ้านห้วยยางคำและบ้านดงธาตุซึ่งเป็นชุมชนที่อยู่รอบบริเวณแหล่งท่องเที่ยวของวนอุทยานจะเห็นได้ว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นทำให้มีการพัฒนาสาธารณูปโภคต่างๆ ให้กับชุมชนมากขึ้น ทำให้สมาชิกในชุมชนทั้งสองมีการดำเนินชีวิตดีขึ้นด้วย แต่วิถีชีวิตของคนในชุมชนไม่มีการเปลี่ยนไปจากเดิมมากนัก คนในชุมชนยังคงมีความคิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก ทุกคนร่วมแรงร่วมใจในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับวนอุทยาน มุ่งทำมาหากินในอาชีพของตนทั้งด้านการเกษตร การหาของป่า ซึ่งมีภาวะเปราะบางของชุมชนทำให้ไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากชุมชนมีจิตสำนึกในการใช้และรักษาดูแลเป็นอย่างดี

ผลกระทบกับความคิดเห็นและความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่มาจากรูปแบบการท่องเที่ยว

จากผลการวิเคราะห์ที่ได้ทำให้เห็นว่า ความสำคัญของการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นด้านศักยภาพ ด้านคุณค่า ด้านกายภาพ ด้านสาธารณูปโภค ด้านการบริหารจัดการ และด้านเศรษฐกิจและสังคมล้วนแล้วแต่มีทั้งด้านบวกและด้านลบและแต่ละด้านล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์กันอย่างสูง กล่าวคือ เศรษฐกิจดีเพราะการท่องเที่ยวเข้ามา การท่องเที่ยวดีเพราะมีจุดขายคือ ด้านศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าวทำให้เข้าใจสถานการณ์ต่างๆ ได้ชัดเจนสามารถนำมาเป็นจุดเริ่มต้นในการชักชวนให้ชุมชนเห็นถึงผลกระทบทั้ง 2 ด้าน เพื่อนำมาซึ่งแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความสัมพันธ์ต่างๆ เหล่านี้ส่วนในเรื่องความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยววนอุทยานภูหินจอมธาตุจากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่มาเยือน สรุปได้ว่านักท่องเที่ยวมีความพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอย่างมากเนื่องจากพื้นที่ในวนอุทยานมีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ อากาศที่สดชื่นเย็นสบาย สามารถลดความตึงเครียดจากการทำงานหรือความวุ่นวายในเมืองได้เป็นอย่างดีและมีประวัติศาสตร์เรื่องเล่าต่างๆ ที่น่าสนใจน่าค้นหา ในด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวเองมีความพอใจมากเพราะทางวนอุทยานได้จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ไว้คอยดูแลทั้งช่วงกลางวันและกลางคืนในขณะเดินทางและพักผ่อนในด้านการจัดการโดยชุมชนนักท่องเที่ยวมีความประทับใจอย่างมาก ในด้านการให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพอใจในระดับมากส่วนในเรื่องข้อมูลการมาเที่ยว ส่วนสิ่งที่น่าปรับปรุงคือ ป้ายบอกทางที่น้อยเกินไปทำให้ไม่แน่ใจว่าเดินทางมาถูกเส้นทางหรือไม่ และอยากให้มีการประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตด้วย เพราะเป็นช่องทางที่สะดวกต่อการค้นหาข้อมูล ทันสมัยด้วยเพราะนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางมาต้องหาข้อมูลเบื้องต้นก่อน

ศักยภาพของชุมชนในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวในปัจจุบัน

ศักยภาพของวนอุทยานภูหินจอมธาตุในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

1) ศักยภาพทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประกอบไปด้วยองค์ประกอบด้านพื้นที่และการมีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียงในด้านองค์ประกอบพื้นที่นับว่าวนอุทยานภูหินจอมธาตุมีสิ่งดึงดูดใจของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติที่เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ มีความได้เปรียบที่ตั้งและการเข้าถึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกในวนอุทยานฯ ที่ครบครันและมีกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น การศึกษาธรรมชาติ การเดินป่า แคมป์ไฟ เป็นต้น

2) ศักยภาพการจัดการของชุมชน ประกอบไปด้วยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนความเข้มแข็งของชุมชน และองค์กรในและนอกชุมชนที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของชุมชน ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา กับการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับที่น้อย ส่วนการมีส่วนร่วมในการวางแผนและการปฏิบัติกิจกรรมจะอยู่ในระดับที่มากและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งพบว่ากระบวนการมีส่วนร่วมมักจะเริ่มจากผู้นำชุมชนและกลุ่มผู้มีจิตอาสาถือเป็นส่วนใหญ่ ในด้านความเข้มแข็งของชุมชน พบว่า ชุมชนยังไม่มีมีกลุ่มองค์กรการท่องเที่ยวภายในชุมชนที่เป็นลักษณะทางการ จะมีผู้นำที่มีศักยภาพทั้งที่เป็นผู้นำชุมชนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง มีจิตสำนึกสาธารณะรักและหวงแหนชุมชน และได้รับการยอมรับจากองค์กรภายนอกค่อนข้างมาก ในด้านองค์กรในและนอกชุมชนที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของชุมชน พบว่า มีกลุ่มองค์กรภายนอกชุมชน เช่น อบต.กุดจับ วนอุทยานภูหินจอมธาตุ เป็นหน่วยงานหลักที่ขับเคลื่อนกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชน

แนวทางการพัฒนารูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบนอุทยานภูหินจอมธาตุ

แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวที่ค้นพบและพัฒนาร่วมกับชุมชนแนวทางการพัฒนาคนโดยเน้นสร้างการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการพัฒนาองค์ความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวโดยชุมชนและสร้างผู้นำการท่องเที่ยวหรือวิทยากรชุมชน พัฒนาระบบองค์ความรู้พัฒนาศักยภาพการจัดการและมีการศึกษาอบรมโดยวิทยากรที่มีประสบการณ์มีความรู้เฉพาะด้านมาเป็นผู้ให้ความรู้แก่กลุ่มคณะผู้บริหารจัดการองค์กรและกลุ่มบุคคลแนวร่วมเชื่อมโยงกลุ่มบุคคลในชุมชนโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของคนจากรุ่นสู่รุ่น แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จะมีการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนในมิติใหม่ เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของวนอุทยานภูหินจอมธาตุและสร้างการเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน อิงพื้นฐานจากดั้งเดิม และปลูกจิตสำนึกร่วมในประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่ดีงาม โดยจัดทำออกมาผ่านสื่อ วิทยุทัศน์ เอกสาร เป็นต้น แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เริ่มต้นโดยจัดตั้งกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการสำรวจทางเดินป่า และวางระบบโครงสร้างของกลุ่ม มีการจัดโครงการที่เป็นรูปธรรมเพื่อการดำเนินงานการบริหารจัดการของสมาชิกองค์กรและนักท่องเที่ยวให้ถือปฏิบัติตามเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศในเขตพื้นที่ที่มีการจัดการการท่องเที่ยว เน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เกิดเป็นรูปธรรมโดยร่วมกันพัฒนา กิจกรรมที่มาจากภูมิปัญญาโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและรูปแบบการจัดการบริหารภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และสร้างแหล่งอาหารที่มาจากชุมชนโดยนำผลผลิตเหล่านั้นไปประกอบอาหารเป็นอาหารที่มีจากท้องถิ่นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสลิ้มลองรสชาติอาหารท้องถิ่นซึ่งอาจต้องเชื่อมต่อกับร้านอาหารในชุมชนให้บรรจุเมนูลงไป แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมกลุ่มเพื่อพัฒนาสินค้าให้มาจากชุมชนและมีคุณภาพสินค้าที่ได้มาตรฐานมีความเป็นเอกลักษณ์

เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดและ เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อชุมชน และแปรรูปผลผลิตที่ได้จากทางภาคเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เช่น การทอผ้า ทอเสื่อที่เป็นลายเอกลักษณ์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนในพื้นที่วนอุทยานภูหินจอมธาตุและอำเภอภูผาจะต้องสร้างและพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย สร้างความสนใจแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ ให้มากขึ้น พร้อมสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการ ดังนั้น จึงควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาให้เป็นสถานที่สำหรับการศึกษาค้นคว้าความรู้ในเชิงนิเวศที่วนอุทยานมีอยู่ และเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวตามวิถีชีวิตของชุมชนด้วยแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง ทั้งนี้เพื่อผลในมิติของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

2. ด้านกลุ่มนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียน นักศึกษา ข้าราชการ ครู และพนักงานเอกชนในพื้นที่ที่เข้ามาจัดกิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือเนตรนารีที่วนอุทยานฯ หรือกิจกรรมของหน่วยงานในอำเภอภูผา สำหรับนักท่องเที่ยวต่างถิ่นทราบข่าวสารของวนอุทยานฯ จากการประชาสัมพันธ์ของจังหวัดและทาง Internet โดยจะเข้ามาเที่ยวในรูปแบบของการสำรวจธรรมชาติ ศึกษาลักษณะของพันธุ์ไม้ และขึ้นไปชมทิวทัศน์ที่สวยงามของหินจอมธาตุ ด้วยความสนใจเส้นทางตำนานความเชื่อของครูผิงที่ได้เขียนไว้ในลายแทงให้กับชาวบ้านเรื่องทองคำ แต่การเดินทางขึ้นไปชมจะมีความลำบากหากต้องเดินทางด้วยตนเองขึ้นไปชมจุดท่องเที่ยวต่างๆ เนื่องจากเป็นพื้นที่ป่าสลับกับหิน ถ้าเป็นช่วงหน้าฝนหากเดินไม่ระวังอาจลื่นล้มได้ ประกอบกับป้ายบอกทางยังไม่ได้ทำเป็นป้ายถาวร อาจมีบางจุดที่ป้ายชำรุดเสียหายทำให้การเดินทางเยี่ยมชมไม่ครบตามจุดสำคัญหรือหลงทางได้ สำหรับการรองรับนักท่องเที่ยวในช่วงเริ่มแรกของการเปิดวนอุทยานฯ นั้นทางวนอุทยานฯ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ไม่มากนัก เนื่องจากสาธารณูปโภคบางอย่างอยู่ระหว่างการ

ดำเนินการก่อสร้าง เช่น ถนนทางเข้าวนอุทยานที่ยังเป็นดินลูกรังสลับกับหินขนาดใหญ่จึงทำให้มีความลำบากในการเข้าไปยังศูนย์ให้บริการนักท่องเที่ยว ห้องน้ำ/ห้องอาบน้ำมีให้บริการและอยู่ระหว่างก่อสร้างเพิ่มเติม แต่ปัจจุบันสามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนได้แล้ว โดยมีรูปแบบของการกางเต็นท์นอนบริเวณวนอุทยาน หรือ นอนในบ้านพักที่ทางวนอุทยานได้สร้างขึ้นใหม่

3. ด้านชุมชน การบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนนั้น พบว่ายังไม่มีคณะกรรมการบริหารอย่างมีโครงสร้าง แต่มีผู้นำชุมชนที่จะคอยประสานงานและนำชาวบ้านมาช่วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่และประชาชนในท้องถิ่นสามารถเสนอความคิดเห็นในทุกๆ ด้านได้ และมีความภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจเมื่อมาเยือน

การหลอมวัฒนธรรมคนในชุมชนควรมีการรื้อฟื้นประเพณีดั้งเดิม เช่น ประเพณีฮีตสิบสองคองสิบสี่ เป็นต้น เพื่อเป็นการหล่อหลอมจิตใจคนในชุมชน และปลูกจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันอันจะนำไปสู่การอนุรักษ์ระบบนิเวศที่มีความต่อเนื่องได้

4. ด้านผู้ประกอบการ รอบๆ บริเวณวนอุทยานภูหินจอมธาตุ จะมีเพียงร้านค้าขายของชำของผู้ใหญ่บ้านที่เปิดให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และร้านค้าในวนอุทยานฯ เองที่ทำการสร้างและเปิดบริการนักท่องเที่ยวที่มาเยือนหรือพักค้างแรม สำหรับการเดินทางไปยังวนอุทยานฯ นักท่องเที่ยวจะต้องใช้พาหนะส่วนตัวเป็นหลัก ได้แก่ รถยนต์ และรถจักรยานยนต์ แต่หากเดินทางมาด้วยรถโดยสารสาธารณะจะต้องจ้างรถรับจ้างเข้ามาส่งในบริเวณวนอุทยานฯ ซึ่งชาวบ้านในพื้นที่จะมีอาชีพรับจ้างคอยบริการนักท่องเที่ยวได้

5. ด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาด ที่ผ่านมานวนอุทยานได้ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยการมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวมากขึ้น ทั้งนี้ต้องมีการศึกษาการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ ของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งมีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ รูปแบบทันสมัยและแพร่หลายในสื่อให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย

ในส่วนของการประชาสัมพันธ์ภายใน ควรมีการจัดทำแผ่นพับแนะนำวนอุทยาน และมีข้อมูลในการเดินทางท่องเที่ยวชมจุดท่องเที่ยวต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยว มีการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมากขึ้นเพื่อเผยแพร่ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว

6. ด้านการบริหารจัดการ จากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ผ่านมาส่งผลให้วนอุทยานฯ เกิดปัญหาเรื่องขยะ และการขุดขีดทำลายต้นไม้ พื้นดินของนักท่องเที่ยวทางวนอุทยานควรตั้งกฎกติกาในเรื่องขยะมูลฝอยกับนักท่องเที่ยว คือ เมื่อนักท่องเที่ยวขึ้นมาท่องเที่ยวที่วนอุทยานภูหินจอมธาตุ ขอความกรุณานักท่องเที่ยวให้นำขยะของตนเองกลับไปทิ้งข้างล่างด้วย โดยทำการรณรงค์ชี้แจงให้กับนักท่องเที่ยวเข้าใจทั้งจากการใช้สื่อทางอินเทอร์เน็ตป้ายประกาศในวนอุทยาน คำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่นำทางและชาวบ้านในชุมชน ทั้งนี้ วนอุทยานฯ ต้องตั้งถังขยะให้เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้นด้วย

เพื่อลดความกังวลและสร้างความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในการเดินเท้าขึ้นไปเยี่ยมชมจุดท่องเที่ยวต่างๆ ในวนอุทยานฯ ควรมีการปรับปรุงป้ายบอกทางให้เป็นป้ายถาวร และมีการติดตั้งหลายตำแหน่งมากขึ้น ติดตั้งป้ายคำเตือนในจุดที่มีอันตราย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษานี้เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นเรื่องการสร้างแนวทางพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสร้างผลประโยชน์ต่อคนในชุมชนของวนอุทยาน ภูหินจอมธาตุ ดังนั้น ควรจะมีการดำเนินงานต่อเนื่องเพราะการศึกษานี้เสมือนเป็นจุดเริ่มต้นให้ชุมชนมองเห็นแนวทางในการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน สำหรับประเด็นที่ควรจะมีการศึกษาและพัฒนาเพิ่มเติมผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เน้นการศึกษาแบบองค์รวมในการหาแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวของวนอุทยานภูหินจอมธาตุ จึงขาดการวิจัยเชิงลึกในส่วนของการที่ชุมชนเป็นชุมชนท่องเที่ยวแล้วมีการใช้ประโยชน์จากป่าอย่างไร ใน

ชีวิตประจำวันและแตกต่างกับชุมชนที่อยู่ร่วมกับป่าชุมชนอื่น
อย่างไร

ด้านต่างๆ ที่ชุมชนมีอยู่ เช่น ด้านนิเวศวิทยา วัฒนธรรม
เกษตร โดยการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

2. ควรศึกษารูปแบบในการพัฒนาให้การท่องเที่ยว
ของชุมชนเป็นสถานที่สำหรับการศึกษาลักษณะการเรียนรู้ใน

เอกสารอ้างอิง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). *แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ : กองอนุรักษ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2553). *สถานการณ์ท่องเที่ยวในจังหวัดอุดรธานี ปี 2553*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.tator.th/northeast05/>
- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. (2553). *การจัดการอย่างมีส่วนร่วม*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.dnp.go.th/paiu/JM.asp>.
- ภราเดช พยัฒวิเชียร. (2545). *การวางแผนตลาดการท่องเที่ยว*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาณุ วรมิตร. (2549). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษา อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- มนัส สุวรรณ และคณะ. (2541). *โครงการศึกษาแนวทางและการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล*. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- วุฒิชัย หลักเมือง. (2546). *ประชาสังคมเพื่อการพัฒนากระบวนการชุมชนเข้มแข็ง*. แหล่งที่มา: <http://www.argi.ac.th/trfn/brain>. (30 ส.ค. 2555).
- สาทิศ สุขผ่องศรี. (2543). *แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนศิรีวัง ตำบลกิโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการวางแผนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนิษา เพ็ญทรัพย์. (2559). *การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการที่พักแบบรีสอร์ตในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง*. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559. วิทยาลัยสันตพล อุดรธานี.
- เสรี พงศ์พิศ, วิจิต นันทสุวรรณ และจำนง แรกพินิจ. (2544). *วิสาหกิจชุมชน*. กรุงเทพฯ: ภูมิปัญญาไท.
- Midgley, J. et al. (1986). *Community Participation, Social Development and the State*, Methuen. London.
- Okley, P. & Maisden, D. (1987). *Approaches to Participation in Rural Development*. Geneva: ILO

การมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

THE PARTICIPATION GARBAGE REDUCTION OF PEOPLE IN NONGBUA UNICIPAL AREA, AMPHURMUANG, UDON THANI

วิลาสินี ศิริธร¹ เอกพงษ์ ณรงค์ศักดิ์² ทิพย์ธัญญา แสงใส³ ปริญา ธุระพระ⁴ และ สุธินี พันธุจิตร⁵

WILASINEE SIRITORN, AEKAPONG NARONGSAK, TIPTUNYA SANGSEN, PARINYA PAYURA and SUTINEE PANTJIT

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาปริมาณขยะในเขตเทศบาลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าไปมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะในกรณีศึกษา โดยศึกษาลักษณะทางประชากรของประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัว หรือตัวแทนของแต่ละครอบครัว กลุ่มตัวอย่าง 396 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าสถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อบรรยายลักษณะการมีส่วนร่วมของการจัดการขยะในครัวเรือนของประชาชน ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 396 ตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 และเพศชาย จำนวน 156 คนคิดเป็นร้อยละ 39.4

2. ประชาชนในกรณีศึกษาส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารมาจากผู้นำชุมชน และเสียงตามสายส่วนวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยหรือขยะ เศษอาหารพืชผักผลไม้ ด้วยวิธีทิ้งรวมทั้งหมดในถังขยะ ในขณะที่เศษกระดาษ,ขวดพลาสติก,เศษโลหะ,เศษวัสดุ/เฟอร์นิเจอร์, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุด ด้วยวิธีแยกไว้จำหน่าย ในขณะที่ขวดแก้ว ภาชนะแก้ว ด้วยวิธีแยกไว้จำหน่าย

ประชาชนในกรณีศึกษาระบุว่าหน่วยงานในเขตเทศบาลตำบลทำการณรงค์เรื่องส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวให้เข้าร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะมูลฝอยที่เทศบาลจัดขึ้น โดยทำการแจกถุงขยะให้ประชาชนทำการแยกประเภทของขยะในครัวเรือน โดยให้ความรู้ ความสำคัญในการจัดเก็บขยะให้ประชาชน และปลูกจิตสำนึกแก่ประชาชนให้ตระหนักถึงปัญหาการทิ้งขยะไม่เลือกที่

3. ประชาชนในกรณีศึกษา นิยมกำจัดขยะด้วยวิธีทิ้งรวมกับขยะทุกประเภท ยกเว้นขยะที่สามารถนำไปจำหน่ายขายได้ เช่น กระดาษ หนังสือพิมพ์ กระป๋อง และเศษสิ่งโลหะประเภทต่างๆ ส่วนขยะอันตรายภายในบ้าน ประเภทถ่านไฟฉายและแบตเตอรี่ ประชาชนจะนำไปทิ้งรวม และเพื่อไว้จำหน่ายต่อไป สรุปได้ว่าประชาชนมีปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยในระดับครัวเรือนจากหลายประเด็น เช่น ปัญหาในการเตรียมสถานที่เพื่อรองรับขยะมูลฝอยจากครัวเรือนในชุมชน รวมถึงภาชนะที่เตรียมในสถานที่สำหรับรองรับขยะมูลฝอยในสถานที่ต่างๆ

¹⁻⁵ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยสันตพล

4. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการธนาคารขยะ ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและประชาสัมพันธ์ในชุมชนน้อย ส่วนขั้นตอนอื่นๆ ประชาชนมีส่วนร่วมหรือไม่มีส่วนร่วม มองได้ในรูปแบบรัฐบาลนำประชาชนตาม การมีส่วนร่วมในการรณรงค์การจัดการขยะด้วยวิธีต่างๆ ประชาชนมีส่วนร่วมในส่วนนี้น้อยมาก แม้ว่าการมีแนวโน้มการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมคัดแยกหรือจัดทิ้งขยะตามสถานที่กำหนดสูงกว่าขั้นตอนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย 1) ควรทำการศึกษาความแตกต่างในการจัดการขยะมูลฝอยในครอบครัวให้เป็นไปตามหลักการจัดการขยะในชุมชนเพื่อยั่งยืนหรือไม่ อย่างไร 2) ควรสนับสนุนในกิจกรรมต่างๆ เช่น โครงการธนาคารขยะ การจัดการขยะ ให้กับในชุมชนเพื่อให้ยั่งยืน

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม ; การลดปริมาณขยะ ; ปริมาณขยะ

ABSTRACT

This research has the following objectives; The purposes of this research is 1) Studying of people's participation in quantity of garbage management problem in Nongbua Municipal area, Amphurmuang, Udonthani. 2) Learning problem and obstacle in people's participation of garbage reduction in case study. The method of this research by using geographical method, the sampling is people who are the head or representative of each family from 396 samples. Using descriptive statistic method in percentage for describes the description of people's participation in quantity of garbage management problem in case study. The research found that

1. The amount of 396 samples live in Nongbua Municipal area, Amphurmuang, Udonthani are 240 women accounted for 60.60% and 156 male accounted for 39.40%.

2. Most of people in case study receive information about community's activity from community leaders and wire broadcasting. For method of eliminating garbage; the waste from food, fruit and vegetable was leaf in the rubbish bin. Waste from paper, plastic bottle, metal, break furniture, the electronic equipment is out of order was sort out to sell. Waste from glass bottle or glassware was sort out to sell too. People in case study inform that Nungbua municipal district has reduce garbage campaign and support all of people in municipal are participate in this activity. Nungbua municipal district distribute the garbage bag for support people to separate the rubbish before throwing away by getting knowledge in garbage management and create the conscious mind for aware the problem of waste.

3. People in case study prefer to eliminate the waste by put all waste together and throw it away except the garbage that can exchange to money such as paper, newspaper, can and a piece of metal. For hazardous waste such as battery and dry cell waste, people will throw away in the garbage bin or sell. From these behavior, the research can summarize that people in the community has more problem in garbage management for example, place problem for preparing to support the garbage from each family in the Nongbua municipal and garbage in for support the waste from many places in community.

4. The participation in waste bank project's activity that support and promote the people participates in low level. From the other reduce waste project of government, people are participated in very low level or no participate. It seems to be government are leader, people are follower.

Other methods that support the people to eliminate the garbage found that people's participation in very low level. Although there has trend of people in community are participate in separate the garbage or throw garbage away activity has lots of people participate in this activity.

Recommendations from the research are 1) Should studying in each family in community that use garbage management following community rules in garbage management? How do they do? 2) Should the government support the reduction of waste in community such as waste bank project, get the knowledge of garbage management to reduce garbage in community's sustainable.

Keywords : participation ; garbage reduction ; quantity waste

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาเรื่องขยะนับว่าเป็นปัญหาสำคัญทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศ สาเหตุเนื่องมาจากประชากรในประเทศมีจำนวนมากขึ้น ชุมชนก็เพิ่มขึ้น สถานประกอบการต่างๆ มีมากขึ้น และสิ่งที่ตามมาอย่างเลี่ยงไม่ได้ก็คือ ขยะ ย่อมมีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย จนกระทั่งการกำจัดขยะไม่สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนขยะ ในแต่ละวันจะมีขยะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนนับร้อยล้านตัน แต่เราสามารถกำจัดขยะได้เพียงวันละไม่กี่สิบล้านตันเท่านั้น (www.eppo.co.th) จึงมีขยะที่เหลือตกค้างรอการกำจัดอยู่เป็นจำนวนมาก แม้รัฐบาลจะมีพื้นที่ที่จัดไว้เพื่อรองรับขยะ แต่ก็ไม่เพียงพอกับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สร้างปัญหาเป็นอย่างมากทั้งทางด้านทัศนวิสัย กลิ่น ความสะอาด เป็นต้น เกิดเป็นปัญหาขยะล้นเมือง ถึงแม้ว่าในปีหนึ่งๆ ประเทศจะต้องเสียงบประมาณเป็นจำนวนมากไปกับการจัดการและแก้ไขปัญหาด้านขยะ แต่ผลลัพธ์ที่ได้ก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้เนื่องจากยังมีการบริหารจัดการขยะที่ยังไม่เป็นระบบ ประกอบกับประชาชนในชุมชนเองก็ยังขาดจิตสำนึกในการทิ้งขยะให้เป็นที่ การคัดแยกขยะก่อนทิ้ง รวมทั้งขาดความรู้เกี่ยวกับการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ เพราะพอได้ยินคำว่า “ขยะ” หลายคนก็ไม่สนใจ ละเลยและไม่เห็นคุณค่า

เทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี เป็นเทศบาลที่มีอาณาเขตประมาณ 31.50 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 4 ตำบล ในอำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา ทำไร่และเลี้ยงสัตว์ บางส่วนทำงานรับราชการ รับจ้างในภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ จำนวนประชากร ณ วันที่ 30 เมษายน 2557 ทั้งสิ้น 31,849 คน แยกเป็นชาย 15,274 คน และหญิง 16,575 คน และในแต่ละวันมีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นเฉลี่ยวันละ 15-18 ตัน/วัน ซึ่งทางเทศบาลตำบลหนองบัวมีการดำเนินการจัดเก็บเอง แต่เนื่องจากแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจ มีการประกอบกิจการพาณิชย์และอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น มีแนวโน้มการขยายตัวของชุมชนและการตั้งบ้านเรือนเพิ่มขึ้นทำให้ปริมาณขยะมีแนวโน้มสูงขึ้นในแต่ละปี (www.govesite.com) ในอดีตประชาชนให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาของหน่วยงานของราชการ หรือหน่วยงานของท้องถิ่นแต่เพียงฝ่ายเดียว ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาน้อยมาก

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษามีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี เพื่อให้ทราบว่าประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาขยะของชุมชนมากน้อยเพียงใดพร้อมทั้งศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมใน

ชุมชน อีกทั้งยังสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับของการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปริมาณขยะ เพื่อเสนอต่อผู้บริหารเทศบาลตำบลหนองบัว เพื่อนำผลที่ได้รับจากการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารกับการจัดเก็บขยะของเทศบาลตำบลหนองบัวต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบสอบถามเพื่อกำหนดโครงสร้างประกอบการอธิบายข้อมูลเชิงปริมาณผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินงานวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรการวิจัยในครั้งนี้ศึกษาลักษณะทางประชากรของประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัว หรือตัวแทนของแต่ละครอบครัวที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป สามารถแยกเป็นจำนวนครัวเรือนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว จำนวนทั้งสิ้น 8,263 ครัวเรือน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2557) โดย ดำเนินการวิจัยในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกรณีทราบประชากร คือ 31,849 คน จากสูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane, 1973 ตามสูตรที่ 1 (ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) คือ 396 กลุ่มตัวอย่าง โดยที่

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (1)$$

กำหนดให้ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

มีค่า เท่ากับ 31,849

e^2 = ค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ความผิดพลาดไม่เกิน 5% (ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543)

$$n = \frac{31,849}{1 + (31,849)(0.05)^2}$$

$$n = \frac{31,849}{80.622}$$

$$n = 395.03$$

กลุ่มตัวอย่าง $n = 396$

ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ เท่ากับ 396 ตัวอย่างผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการแจกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้ว ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็นการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) โดยใช้บัญชีรายชื่อทะเบียนบ้านเลขที่ของแต่ละชุมชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี แล้วคิดคำนวณหาช่วงเว้นระหว่างครัวเรือนแต่ละครัวเรือนเลือกเป็นครัวเรือนตัวอย่าง โดยใช้สูตรที่ 2 ดังนี้

$$\text{ช่วง (Interval)} = \frac{N}{n} \quad (2)$$

เมื่อกำหนดให้ N = จำนวนประชากรทั้งหมด

n = ขนาดตัวอย่าง

$$\begin{aligned}\text{แทนค่าในสูตร} &= \frac{31,849}{396} \\ &= 80.43 \\ &= 80\end{aligned}$$

เมื่อได้ช่วงเว้นระหว่างครัวเรือน เท่ากับ 80 ก็สุ่มหาจุดเริ่มต้นโดยการสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับฉลากบ้านเลขที่ของแต่ละชุมชน ในการเป็นครัวเรือนตัวอย่างครัวเรือนที่ 1 จากนั้นนับช่วงเว่นไปเท่ากับ 80 หากครัวเรือนนั้นไม่มีคนอยู่ ก็จะนับครัวเรือนถัดไปและนับช่วงเว่นต่อไป ทุก 80 ครัวเรือน จนครบ ตามจำนวนครัวเรือนตัวอย่างในแต่ละชุมชน จำนวน 396 ครัวเรือน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการสุ่มตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อชุมชน	หัวหน้าครัวเรือน (คน)	
	จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง
ชุมชนบงคำ	382	14
ชุมชนโนนขมิ้น	784	32
ชุมชนนาทราย	438	36
ชุมชนหนองขาม	618	22
ชุมชนหนองขามน้อย	358	15
ชุมชนดงอุดม	548	20
ชุมชนประปาเขต 7	519	19
ชุมชนศรีสุราษฎร์ฯ	242	9
ชุมชนร่มเย็น 3	500	24
ชุมชนบ้านเดื่อ	248	10
ชุมชนแก่น้อย	325	12
ชุมชนพลอยวิลล่า	219	14
ชุมชนหนองใส	885	43
ชุมชนอุดรแลนด์	63	12
ชุมชนพรสวรรค์	615	22
ชุมชนนาดอน	352	13
ชุมชนโพนทอง	197	8
ชุมชนค่ายเสนีย์	993	36

ชุมชนการเคหะ อุดรธานี	983	35
รวม	9269	396

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม เรื่องการมีส่วนร่วมในเรื่องการลดปริมาณขยะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และสร้างเครื่องมือประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 การกำจัดขยะของประชาชนและความคิดเห็นต่อการจัดการขยะเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 กิจกรรมการลดปริมาณขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการลดปริมาณขยะ จำนวน 2 ข้อ

ส่วนที่ 5 การมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 12 ข้อ

การสร้างเครื่องมือและคุณภาพของเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการวัดความรู้และพฤติกรรมมีส่วนร่วมในเรื่องการลดปริมาณขยะของประชาชน โดยสร้างแบบสอบถามและนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน
2. เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมที่จะนำแบบสอบถามไปใช้ในงานวิจัย
3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องเชิง

เนื้อหา ภาษา และความถูกต้อง (IOC) จำนวน 3 ท่าน เพื่อนำมาวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

4. ดำเนินการพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือประสานงานเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องคือเทศบาลตำบลหนองบัว ในการดำเนินการเก็บข้อมูล
2. สำรวจพื้นที่แต่ละชุมชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว
3. ประชุมชี้แจง และอธิบายรายละเอียดตามแบบสอบถาม วิธีการแจกแบบสอบถาม แก่ผู้ร่วมปฏิบัติงาน คือนักศึกษาร่วมวิจัย
4. แจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ร่วมปฏิบัติงานเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล
5. ผู้ร่วมปฏิบัติงานลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล
6. ผู้ร่วมปฏิบัติงานเก็บรวบรวมแบบสอบถามและตรวจความครบถ้วนถูกต้อง
7. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าสถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อบรรยายเรื่อง การมีส่วนร่วมในเรื่องการลดปริมาณขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 7 ข้อ ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 การกำจัดขยะของประชาชนและความคิดเห็นต่อการจัดการขยะเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 4 ข้อ ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 3 กิจกรรมการลดปริมาณขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 10 ข้อ ใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการลดปริมาณขยะ จำนวน 2 ข้อ ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 5 การมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 12 ข้อ ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ผลการศึกษา

การมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ทำการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชากรในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว จำนวน 396 คน ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

คุณลักษณะของประชากรประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและตำแหน่งทางสังคมในชุมชน แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคุณลักษณะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

ลักษณะของประชาชน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	156	39.4
หญิง	240	60.6
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	23	5.8
30 - 40 ปี	68	17.2
41 - 50 ปี	114	28.8
51 - 60 ปี	139	35.1

ลักษณะของประชาชน	จำนวน	ร้อยละ
61 ปีขึ้นไป	52	13.1
3. สถานภาพ		
โสด	58	14.6
หม้าย	22	5.6
หย่า/แยกกันอยู่	29	7.3
สมรส	277	69.9
อื่นๆ	10	2.5
4. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	78	19.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	94	23.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	95	24.0
อนุปริญญา	67	16.9
ปริญญาตรี	52	13.1
อื่นๆ	10	2.5
5. อาชีพ		
นักเรียนนักศึกษา	18	4.5
รับราชการ/พนักงาน	79	19.9
รัฐวิสาหกิจ		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	127	32.1
รับจ้างทั่วไป	62	15.7
ธุรกิจส่วนตัว	52	13.1
อื่นๆ	58	14.7
ลักษณะของประชาชน	จำนวน	ร้อยละ
6. รายได้เฉลี่ย/เดือน ประมาณ		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	128	32.4
15,000–25,000 บาท	175	44.3
25,001–35,000 บาท	66	16.7
35,001 บาท ขึ้นไป	27	6.6
7. ตำแหน่งทางสังคมใน ชุมชน		
ไม่มีตำแหน่ง	295	74.5
มีตำแหน่ง	101	25.5

จากตารางที่ 2 แสดงคุณลักษณะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เป็นเพศชายร้อยละ 39.4 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 60.6

อายุ เมื่อจำแนกตามอายุปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 35.1 เป็นจำนวนที่มากที่สุด รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 28.8 และอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 17.2 ตามลำดับ

สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพ จำนวนที่มากที่สุดคือ สถานภาพสมรส ร้อยละ 69.9 รองลงมาคือ สถานภาพโสด ร้อยละ 14.6 และสถานภาพหย่า/แยกกันอยู่ ร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษา สูงสุดอยู่ที่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 24.0 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 23.7 ตามลำดับ

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 32.1 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจคือร้อยละ 19.9 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ย กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 15,001-25,000 บาทคือร้อยละ 44.3 รองลงมาคือต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.4 ตามลำดับ

ตำแหน่งทางสังคม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74.5 ไม่มีตำแหน่งทางสังคม และร้อยละ 25.5 มีตำแหน่งทางสังคม ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การกำจัดขยะของประชาชนและความคิดเห็นต่อการจัดการขยะเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

ข้อมูลการกำจัดขยะและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการขยะของเทศบาลตำบลหนองบัว จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร วิธีการแนะนำ การกำจัดขยะของเทศบาลตำบลหนองบัว วิธีการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน วิธีการกำจัดขยะอันตรายที่ปฏิบัติ

ในครัวเรือน ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการจัดการขยะใน
ชุมชนของเทศบาลตำบลหนองบัว มีดังนี้

ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารใดๆ	21	5.3
อื่นๆ	3	0.8

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของแหล่งข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับวิธีการแนะนำการจัดการขยะของเทศบาลตำบล
หนองบัว จากกลุ่มตัวอย่าง 396 ตัวอย่าง

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุกระจายเสียง	156	39.4
ผู้นำชุมชน/เสียงตามสาย	174	43.9
หนังสือพิมพ์/วารสาร	3	0.8
เพื่อนบ้านแนะนำ	24	6.1
บุคคลในครอบครัว	15	3.8

จากตารางที่ 3 แสดงรายละเอียดแหล่งข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับวิธีการแนะนำการจัดการขยะของเทศบาล
ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่าคนใน
ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกำจัดขยะจาก
แหล่งข้อมูลข่าวสารจากผู้นำชุมชน/เสียงตามสายชุมชน
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ
วิทยุกระจายเสียง คิดเป็น 39.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละวิธีการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน จากกลุ่มตัวอย่าง 396 ตัวอย่าง

ประ เภทขยะมูลฝอย	ทั้งหมดทั้งหมดใน ถึงขยะ		แยกไว้จำหน่าย		เผาทิ้ง/ฝังกลบ		นำไปทิ้งที่รกร้าง/ ท่อน้ำทิ้ง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เศษพืชผักผลไม้	322	81.3	49	12.4	16	4.0	8	2.0
2. เศษกระดาษ	50	12.6	340	85.9	3	0.8	3	0.8
3. ขวด/ภาชนะพลาสติก	50	12.6	284	71.7	62	15.7	0	0.0
4. เศษโลหะ (เหล็ก)	58	14.6	174	43.9	164	41.4	0	0.0
5. ถังพลาสติก	138	34.8	101	25.5	152	38.4	5	1.3
6. โฟม	144	36.4	152	38.4	65	16.4	35	8.8
7. ขวดแก้ว ภาชนะแก้ว	112	28.3	115	29.0	112	28.3	57	14.4
8. เศษวัสดุ/เฟอร์นิเจอร์ชำรุด	143	36.1	110	27.8	101	25.5	42	10.7
9. อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ชำรุด	283	71.4	54	13.6	46	11.6	13	3.4

จากตารางที่ 4 แสดงถึงวิธีการจัดการขยะมูลฝอย
ในครัวเรือนพบว่าขยะที่นิยมทิ้งรวมคือเศษอาหารพืชผัก
ผลไม้ และขยะที่นิยมแยกไว้ขายคือเศษกระดาษ
(หนังสือพิมพ์ กล่องกระดาษ) ส่วนวิธีการเผาทิ้ง/ฝังกลบ

คือถังพลาสติก และการนำไปทิ้งที่รกร้าง/ท่อน้ำทิ้งคือ
เศษวัสดุ/เฟอร์นิเจอร์ชำรุด ซึ่งวิธีทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นวิธี
ที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อย,ไม่บ่อย สำหรับวิธีการกำจัดขยะที่
กลุ่มตัวอย่างนิยมมีรายละเอียดดังนี้

ประเภทขยะมูลฝอยที่กลุ่มตัวอย่างนำไปทิ้งเรียงตามลำดับคือ เศษอาหารพืชผักผลไม้ ร้อยละ 81.3, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุด ร้อยละ 71.4, โฟม ร้อยละ 36.4, ถังพลาสติก ร้อยละ 34.8, ขวดแก้ว ภาชนะแก้ว ร้อยละ 28.3, เศษโลหะ (เหล็ก, อลูมิเนียมฯ) ร้อยละ 14.6 และเศษกระดาษ (หนังสือพิมพ์ กล่องกระดาษ) ร้อยละ 12.6

ประเภทขยะมูลฝอยที่กลุ่มตัวอย่างแยกไว้จำหน่ายเรียงตามลำดับคือ เศษกระดาษ (หนังสือพิมพ์ กล่องกระดาษ) ร้อยละ 85.9, ขวด/ภาชนะพลาสติก ร้อยละ 71.7, ขวดแก้ว ภาชนะแก้ว ร้อยละ 29.0, เศษวัสดุ/เฟอร์นิเจอร์ชำรุด ร้อยละ 27.8 ถังพลาสติก ร้อยละ 25.5, และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุด ร้อยละ 13.6

ประเภทขยะมูลฝอยที่กลุ่มตัวอย่างเผาทั้ง/ฝังกลบเรียงตามลำดับคือ เศษโลหะ ร้อยละ 41.4, ถังพลาสติก ร้อยละ 38.4, ขวดแก้ว ภาชนะแก้ว ร้อยละ 28.3, เศษวัสดุ/เฟอร์นิเจอร์ชำรุด ร้อยละ 25.5, ขวด/ภาชนะพลาสติก ร้อยละ 15.7, โฟม ร้อยละ 16.4, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุด ร้อยละ 11.6, เศษอาหารพืชผักผลไม้ ร้อยละ 4.0, และเศษกระดาษ ร้อยละ 0.8

ประเภทขยะมูลฝอยที่กลุ่มตัวอย่างนำไปทิ้งที่รกร้าง/ท่อน้ำทิ้งเรียงตามลำดับคือ ขวดแก้ว ภาชนะแก้ว ร้อยละ 14.4, เศษวัสดุ/เฟอร์นิเจอร์ชำรุด ร้อยละ 10.7, โฟม ร้อยละ 8.8, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุด ร้อยละ 3.4, เศษอาหารพืชผักผลไม้ ร้อยละ 2.0, เศษกระดาษ ร้อยละ 0.8 และ ขวด/ภาชนะพลาสติก ร้อยละ 0.0

ส่วนที่ 3 กิจกรรมการลดปริมาณขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

ข้อมูลของกิจกรรมการลดปริมาณขยะของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัวคือการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในแต่ละกิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมโครงการธนาคารขยะ กิจกรรมรณรงค์การคัดแยกขยะ กิจกรรมประชาสัมพันธ์การจัดการขยะในชุมชน กิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ปัญหาของขยะ การกำจัดอื่นๆที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการลดปริมาณขยะที่ทำร่วมกับเทศบาล กิจกรรม

เสนอแนะปัญหาขยะและวิธีการลดปริมาณขยะให้กับเทศบาล กิจกรรมประชาสัมพันธ์ การลดปริมาณขยะให้กับเพื่อนบ้านในชุมชน ติดต่อกับเทศบาลเพื่อปรึกษาพบปะในเรื่องการลดปริมาณขยะ ส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวให้เข้าร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะมูลฝอยที่เทศบาลจัดขึ้น

ตารางที่ 5 แสดงร้อยละระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการลดปริมาณขยะของชุมชนเทศบาล ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

กิจกรรมการลดปริมาณขยะ	ร้อยละระดับการมีส่วนร่วม รวม ของกิจกรรมการลด ปริมาณขยะ		
	มาก	น้อย	ไม่มี กิจกรรม
1. กิจกรรมโครงการธนาคารขยะ	52.8	32.1	15.2
2. กิจกรรมรณรงค์การคัดแยกขยะ	49.0	31.8	19.2
3. กิจกรรมประชาสัมพันธ์การจัดการขยะในชุมชน	47.0	37.1	15.9
4. กิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ปัญหาของขยะ การกำจัดขยะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	50.0	37.9	12.1
5. กิจกรรมการลดปริมาณขยะที่ทำร่วมกับเทศบาล	47.5	35.4	17.2
6. กิจกรรมเสนอแนะปัญหาขยะและวิธีการลดปริมาณขยะให้กับเทศบาล	44.4	39.4	16.2
7. กิจกรรมประชาสัมพันธ์การลดปริมาณขยะให้กับเพื่อนบ้านในชุมชน	43.9	42.7	13.4
8. ติดต่อกับเทศบาลเพื่อปรึกษาพบปะในเรื่องการลดปริมาณขยะ	48.0	37.4	14.6

9. ส่งเสริมสมาชิกใน ครอบครัวให้เข้าร่วม กิจกรรมการลดปริมาณที่ เทศบาลจัดขึ้น	57.6	28.3	14.1
10. อื่นๆ	64.1	25.0	10.9

จากตารางที่ 5 แสดงร้อยละเกี่ยวกับกิจกรรมการลดปริมาณขยะของชุมชนเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งพบว่าในแต่ละกิจกรรม เช่น กิจกรรมโครงการธนาคารขยะ กิจกรรมรณรงค์การคัดแยกขยะ กิจกรรมประชาสัมพันธ์การจัดการขยะในชุมชน กิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ปัญหาของขยะ การกำจัดขยะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ล้วนแต่มีความสำคัญในชุมชนตัวอย่างเพราะค่าร้อยละที่ได้มีค่าสูงกว่า

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการลดปริมาณขยะ

ข้อมูลของปัญหาและอุปสรรคในการลดปริมาณขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี คือการวิเคราะห์อันดับของปัญหาและอุปสรรคในการลดปริมาณขยะของประชาชนได้ถ้าไม่มีภาชนะสำหรับทิ้งขยะ ภาชนะสำหรับทิ้งขยะไม่เพียงพอ ทั้งขยะรวมกันโดยไม่แยกประเภท เจ้าหน้าที่นานครั้งกว่าจะมาเก็บ พร้อมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว จังหวัดอุดรธานี

ส่วนที่ 5 การมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะ ของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของปัญหาและอุปสรรคในการลดปริมาณขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี

ปัญหาและอุปสรรคในการลดปริมาณขยะ	จำนวน	ร้อยละ
- ไม่มีภาชนะสำหรับทิ้งขยะ	77	19.5
- ภาชนะสำหรับทิ้งขยะไม่เพียงพอ	280	70.6
- ทั้งขยะรวมกันโดยไม่แยกประเภท	34	8.6
- เจ้าหน้าที่นานๆ มาจัดเก็บ	4	1.0
- อื่นๆ	1	0.3

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวนร้อยละของปัญหาและอุปสรรคในการลดปริมาณขยะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการลดปริมาณขยะคือ ภาชนะสำหรับทิ้งขยะไม่เพียงพอ ร้อยละ 70.6, ไม่มีภาชนะสำหรับทิ้งขยะ ร้อยละ 19.5, ทั้งขยะรวมกันโดยไม่แยกประเภท ร้อยละ 8.6 และเจ้าหน้าที่นานๆ มาจัดเก็บ ร้อยละ 1.0

ตารางที่ 7 แสดงปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี

ข้อ	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะชุมชน	ร้อยละระดับการมีส่วนร่วม		
		ทุกครั้ง	บางครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
1	พบเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชน พุดคุยเรื่องปริมาณการลดขยะในชุมชน	46.0	39.6	14.4
2	มีความสนใจหรือเข้าร่วม ในการเป็นตัวแทนคณะกรรมการลดปริมาณขยะในชุมชน	47.7	38.5	13.8

ข้อ	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะชุมชน	ร้อยละระดับการมีส่วนร่วม		
		ทุกครั้ง	บางครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
3	ชักชวนสมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน เพื่อร่วมกันลดปริมาณขยะ	48.5	39.1	12.4
4	แสดง/เสนอความคิดเห็น เกี่ยวกับการลดปริมาณขยะ ให้กับเจ้าหน้าที่ผู้นำชุมชน	49.0	38.1	12.9
5	เข้าร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะของชุมชน	38.4	46.2	15.4
6	บริจาคเงินเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะในชุมชน	18.4	63.1	18.5
7	บริจาคสิ่งของใช้ในกิจกรรมการลดปริมาณขยะของชุมชน	24.7	59.1	16.2
8	เศษอาหารในครัวเรือน เก็บรวบรวม ใส่ถุงพลาสติกและมัดให้เรียบร้อยก่อนนำไปทิ้ง	58.3	35.9	5.8
9	เก็บรวบรวมคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย	62.6	32.6	4.8
10	ไม่ทิ้งขยะที่เป็นวัสดุ เช่น เฟอร์นิเจอร์ ฟองน้ำที่เสื่อมสภาพ ไปรวมกับขยะอื่นๆ	54.3	35.9	9.8
11	เก็บหนังสือพิมพ์ กล่องกระดาษ ไม่ใช้ไว้ภายในบ้านเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์	61.6	32.8	5.6
12	คัดแยกขยะอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย กระป๋องสเปรย์ ของยาฆ่าแมลงฯ ที่ใช้แล้วออกจากขยะ ประเภทอื่นๆ	55.6	31.3	13.1

จากตารางที่ 7 แสดงปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่ากลุ่มตัวอย่างคิดว่าไม่มีปัญหาเพราะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว ร้อยละ 65.4 รองลงมาคือ ไม่มีปัญหาเพราะไม่ใช่หน้าที่ของชุมชน ร้อยละ 28.3 เป็นต้น

ข้อมูลการมีส่วนร่วมของตนเอง ของประชาชนในการลดปริมาณขยะคือการวิเคราะห์ระดับของการมีส่วนร่วมในหัวข้อ 1. พบเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชน พุดคุยเรื่องปริมาณการลดขยะในชุมชน 2. มีความสนใจหรือเข้าร่วม ในการเป็นตัวแทนคณะกรรมการลดปริมาณขยะในชุมชน 3. ชักชวนสมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน เพื่อร่วมกันลดปริมาณขยะ 4. แสดง/เสนอความคิดเห็น เกี่ยวกับการลดปริมาณขยะ ให้กับเจ้าหน้าที่ผู้นำชุมชน 5. เข้าร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะของชุมชน 6. บริจาคเงินเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะในชุมชน 7. บริจาคสิ่งของใช้ในกิจกรรมการลดปริมาณขยะของชุมชน 8. เศษอาหารในครัวเรือน เก็บรวบรวม ใส่ถุงพลาสติกและมัดให้เรียบร้อยก่อนนำไปทิ้งขยะ เก็บรวบรวมคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย 10. ไม่ทิ้งขยะที่เป็นวัสดุ เช่น เฟอร์นิเจอร์ ฟองน้ำที่เสื่อมสภาพ ไปรวมกับขยะอื่นๆ

11. เก็บหนังสือพิมพ์ กล่องกระดาษ ไม่ใช้ไว้ภายในบ้านเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ 12. คัดแยกขยะอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย กระป๋องสเปรย์ ของยาฆ่าแมลงฯ ที่ใช้แล้วออกจากขยะ ประเภทอื่นๆ แสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการมีส่วนร่วมของตนเองของประชาชนในการลดปริมาณขยะของชุมชน

ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะ	จำนวน	ร้อยละ
- ไม่มีปัญหาเพราะไม่ใช่หน้าที่ของชุมชน	112	28.3
- ไม่มีปัญหาเพราะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว	259	65.4
- ไม่มีโอกาสเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นแก่ปัญหาทางเทศบาล	15	3.7
- ไม่มีโอกาสเข้าไปร่วมกิจกรรมหรือรณรงค์	5	1.3
- ไม่มีโอกาสเข้าไปร่วมกิจกรรม	5	1.3

จากตารางที่ 8 พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะชุมชนเพื่อเก็บรวบรวมคัดแยกขยะเพื่อ

จำหน่าย ร้อยละ 62.6 ที่กลุ่มตัวอย่างสามารถมีส่วนร่วมของตนเอง ของประชาชนในการลดปริมาณขยะของชุมชนได้เอง และในชุมชนไม่บริจาคเงินเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 18.5

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ทำการรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะ และศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมในการลดปริมาณขยะ โดยทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 396 ตัวอย่าง ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 396 ตัวอย่าง พบว่าเป็นเพศหญิง จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 และเพศชาย จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4

วิธีการจัดการขยะและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการขยะ

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารมาจากผู้นำชุมชน และเสียงตามสาย ส่วนวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยหรือขยะ เศษอาหารพืชผักผลไม้ ด้วยวิธีทิ้งรวมทั้งหมดในถังขยะ ในขณะที่เศษกระดาษ, ขวดพลาสติก, เศษโลหะ, เศษวัสดุ/เฟอร์นิเจอร์, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุด ด้วยวิธีแยกไว้จำหน่าย ในขณะที่ขวดแก้ว ภาชนะแก้ว ด้วยวิธีแยกไว้จำหน่าย

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ระบุว่าหน่วยงานในเขตเทศบาลตำบลทำการรณรงค์เรื่องส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวให้เข้า

ร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะมูลฝอยที่เทศบาลจัดขึ้น โดยทำการแจกถุงให้ประชาชนทำการแยกประเภทของขยะในครัวเรือน โดยให้ความรู้ ความสำคัญในการจัดเก็บขยะให้ประชาชน และปลูกจิตสำนึกแก่ประชาชนให้ตระหนักถึงปัญหาการทิ้งขยะไม่เลือกที่

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีรายละเอียดหรือประเด็นที่สามารถอภิปราย ดังนี้

การจัดการขยะของประชาชน

ประชาชนในตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี นิยมกำจัดขยะด้วยวิธีทิ้งรวมกับขยะทุกประเภท ยกเว้นขยะที่สามารถนำไปจำหน่ายได้ เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์ กระป๋อง และเศษสิ่งโลหะประเภทต่างๆ ส่วนขยะอันตรายภายในบ้าน ประเภทถ่านไฟฉายและแบตเตอรี่ ประชาชนจะนำไปทิ้งรวม และเพื่อไว้จำหน่ายต่อไป ทำให้พอสรุปได้ว่าประชาชนมีปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยในระดับครัวเรือนจากหลายประเด็น เช่น ปัญหาในการเตรียมสถานที่เพื่อรองรับขยะมูลฝอยจากครัวเรือนในชุมชน รวมถึงภาชนะที่เตรียมในสถานที่สำหรับรองรับขยะมูลฝอยในสถานที่ต่างๆ

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชน

1. มีทัศนคติไม่ถูกต้องในการเกี่ยวกับการลดปริมาณขยะ คือคิดว่าหน้าที่การจัดการขยะเป็นของเทศบาล เป็นหน้าที่ของเทศบาลที่ต้องดูแลเอง

2. พฤติกรรมการจัดการขยะในครัวเรือนและในสาธารณะยังไม่ถูกต้อง คือมีการจัดการขยะโดยทิ้งรวมกัน เช่น เศษอาหาร เศษพืชผัก และไม่ใส่ใจในปัญหาขยะอันตรายในชุมชนที่จะทิ้งรวมกัน หรือในบางครั้งมีการแยกไว้ขายโดยไม่แยกประเภทขยะก่อน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะ

ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะในหลายๆ โครงการปรากฏว่าในแต่ละโครงการไม่มีระดับการมีส่วนร่วมหรือมีส่วนร่วมน้อย เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการธนาคารขยะ ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในขั้นการทำกิจกรรม และประชาสัมพันธ์ชวนในชุมชนเองมีน้อย ส่วนขั้นตอนอื่นๆ ประชาชนมีส่วนร่วมหรือไม่มีส่วนร่วม มองได้ในรูปแบบรัฐบาลนำประชาชนตาม

การมีส่วนร่วมในการรณรงค์การจัดการขยะด้วยวิธีต่างๆ ประชาชนมีส่วนร่วมในส่วนนี้น้อยมาก แม้ว่าการ

มีแนวโน้มการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมคัดแยกหรือจัดทิ้งขยะตามสถานที่กำหนดสูงกว่าขั้นตอนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาความแตกต่างในการจัดการขยะมูลฝอยในครอบครัวให้เป็นไปตามหลักการจัดการขยะในชุมชนเพื่อให้เกิดความยั่งยืน
2. ควรสนับสนุนในกิจกรรมต่างๆ เช่นโครงการธนาคารขยะ การจัดการขยะ ให้กับในชุมชนเพื่อให้ยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- เชมะศิริ นิซซากกร. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการแยกขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตพญาไทย. กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บช.ม. : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรมล เทียนชัย. (2542). การทิ้งการเก็บรวบรวม การกำจัดมูลฝอยของครัวเรือนและการจัดการมูลฝอยของสุขาภิบาลตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด. ภาคนิพนธ์ ส.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บันเทิง เพียรคำ. (2539). การศึกษารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนในเขตชนบท : กรณีศึกษา ตำบลศรีณรงค์ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิชิต สกฤพรหมณ์. สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ธนะการพิมพ์, 2531.
- วิรัช ชมชื่น. (2536). พฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม. วิทยานิพนธ์ สส.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Joel M. Charon. (1991). *Sociology A Conceptual Approach*. 3rd ed. Minnesota : A Division of Simon and Schuster, Inc.

สภาพการเรียนรู้การบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล

LEARNING IN THE CLASSROOM MANAGEMENT GRADUATE DIPLOMA TEACHING PROFESSION STUDENTS OF THE FACULTY OF EDUCATION SANTAPOL COLLEGE

ยุทธสิทธิ จันทรคูเมือง¹ อัมพร กุลาเพ็ญ² อุพิช เหมือนทอง³ และวราภรณ์ สารโจน์⁴

Yuthasitti Junkhumuang, Amporn Kulapen, Upit Muanthong and Waraporn Sarold

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเรียนรู้การบริหารจัดการในชั้นเรียน และเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยสันตพลจำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน สถานะภาพ สังกัดสถานศึกษา และขนาดของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล จำนวน 73 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) เครื่องมือเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่ามีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.34 - 0.95 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.935 สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการเรียนรู้การบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล โดยรวมและรายด้านมีสภาพการเรียนรู้ อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 2) เพศ อายุ สถานภาพ และประสบการณ์ทำงาน ต่างกัน สภาพการเรียนรู้การบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ขนาดสถานศึกษา สังกัดสถานศึกษา ต่างกันสภาพการเรียนรู้การบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : สภาพการเรียนรู้ ; วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียน ; นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

¹ อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล

² อาจารย์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 27

³ อาจารย์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 27

⁴ อาจารย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

ABSTRACT

The purposes of this research were to study learning in the classroom management and compare learning in the classroom management of graduate diploma teaching profession students at the Faculty of Education Santapol College classified by sex, age, status, experience, school under and school size. The samples consisted of 73 of graduate diploma teaching profession students in the Faculty of Education Santapol College selected by simple random sampling. The research instruments were a rating scale questionnaire with the discrimination power between 0.34 – 0.95 and the reliability of questionnaires was at 0.935. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, and one-way analysis of variance.

The results of the research were as follows: 1) The learning in the classroom management of graduate diploma teaching profession students at the Faculty of Education Santapol College. The overall and individual aspects of learning were high level. 2) The learning in the classroom management of graduate diploma teaching profession students at the Faculty of Education Santapol College, classified by sex, age, status and experience in overall and individual aspects were significantly different at .05 levels. 3) The classified by the school size, school under the overall and individual aspects were not different.

Keywords: learning behavior ; the classroom management ; graduate diploma teaching profession students.

บทนำ

ในปัจจุบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นการสร้างบุคลากรที่เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาหาความรู้ ต้องมีการศึกษาทั้งทางด้านวิชาการ และวิชาชีพ รวมทั้ง ทักษะชีวิต และทักษะทางสังคม โดยมีคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความสามารถทันต่อข่าวสารเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของโลกมีความเชี่ยวชาญในวิทยาการแต่ละแขนง ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้นักศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษาจะต้องรู้จักขวนขวายเลือกแต่สิ่งดีและเป็นประโยชน์ พัฒนาตนเองให้เป็นปัญญาชน ทั้งในด้านความรู้ และการมีคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต ถือได้ว่า การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีบทบาทและความสำคัญที่จะพัฒนาให้บุคคลมีความสามารถ

ในด้านต่าง ๆ มีความสามารถในการประกอบอาชีพการงาน ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ รวมถึงช่วยให้คนมีความเจริญงอกงาม ทั้งทางปัญญา ความประพฤติและอุปนิสัยที่ดีงาน สามารถเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม (เสาวณี บุญเกตุ. 2552 : 1)

ดังนั้น สภาพการเรียนรู้ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในวัยเรียนเพราะถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและการเรียนของนักศึกษาแต่ละคนจะมีประสิทธิภาพหรือประสบความสำเร็จในการเรียนมากน้อยต่างกันส่วนหนึ่งนั้นเนื่องมาจากสภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลนั่นเองหากนักศึกษามีสภาพการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมก็จะกลายเป็นนิสัยที่ไม่ดีทำให้เกิดผลกระทบด้านการเรียนอนาคตการทำงานและคุณภาพพลเมืองของประเทศในที่สุดแต่ถ้าได้มีการปรับเปลี่ยนสภาพต่างๆที่ไม่ดีหรือไม่เหมาะสมแล้วจะทำให้

ติดเป็นนิสัยที่ดีตั้งนั้นสภาพการเรียนรู้ที่ดีจะเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและการมีชีวิตที่ดีในอนาคตและการเรียนในระดับอุดมศึกษาถือได้ว่าผู้เรียนกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นการเรียนรู้เริ่มยากและต้องใช้ความสามารถมากขึ้นผู้เรียนหลายคนไม่สามารถปรับตัวได้จึงทำให้เกิดปัญหาการเรียนตามมานอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นระยะที่มีปัญหาทางอารมณ์และสภาพเกิดขึ้นได้บ่อยและอาจทำให้ความบกพร่องทางการเรียนที่เคยมีอยู่กลายเป็นปัญหารุนแรงได้การช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนดีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากทั้งนี้เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้ขั้นสูงและเป็นการสร้างความมั่นใจในตัวของผู้เรียนให้กลับคืนมา (วนิดากันทาแก้ว. 2550 : 57)

นักการศึกษาในปัจจุบันมีความเชื่อว่าสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพของมนุษย์ซึ่งถ้าเราสามารถจัดสภาพแวดล้อมให้ดีแล้วก็สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพของมนุษย์ให้เป็นไปในทางที่ดีได้โดยง่ายสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งสำหรับเยาวชน คือสถานศึกษา โดยเฉพาะในสภาพการปัจจุบัน สถานศึกษามีบทบาทมากขึ้นในการถ่ายทอดวิชาความรู้ ลักษณะนิสัยอาชีพการงานและสิ่งจำเป็นอื่นๆ ที่จะช่วยให้เยาวชนนั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าสถานศึกษามีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเยาวชนปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีอิทธิพลต่อเยาวชนคือสภาพการบริหารสถานศึกษา สภาพอาจารย์ สภาพการเรียนการสอน และสภาพของผู้เรียนในสถานศึกษานั้นๆ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพลเพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษา คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง นำไปปรับปรุงแก้ไขสภาพการเรียน คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้องยังสามารถพัฒนาได้ อันเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เป็นเยาวชนที่ดีเก่งและมีความสุขตลอดจนความเป็นครูมืออาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพลจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน สังกัดสถานศึกษา และขนาดสถานศึกษา

การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

วชิระ พิมพ์ทอง (2552 : 47) ได้ให้ความหมายของสภาพการเรียนรู้ว่า สภาพการเรียนรู้หมายถึง การกระทำ การแสดงออกหรือปฏิกิริยาตอบสนองของนักเรียนในขณะที่ยังเรียนการแสดงออกนั้นเป็นการแสดงออกตามธรรมชาติจนเป็นนิสัยทั้งที่สังเกตเห็นได้และสังเกตไม่ได้การแสดงออกในขณะที่เรียนหรือร่วมกิจกรรมทางการเรียนนั้นนักเรียนจะให้ความสนใจหรือไม่ให้ความสนใจจะเป็นสภาพทางบวกหรือทางลบล้วนเป็นสภาพทางการเรียนทั้งสิ้น

เสาวรส แก้วหิรัญ (2552 : 8-9) ได้ให้ความหมายของสภาพการเรียนรู้ว่า สภาพการเรียนรู้หมายถึงสภาพหรือทักษะในการเรียนที่นักเรียนกระทำแสดงออกมาในขณะที่เรียนรวมถึงความพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมายมารับผิดชอบในตนเองมีการวางแผนในการเรียนและวิธีการทำงานต่างๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สภาพการเรียนรู้ หมายถึง การแสดงออกในการปฏิบัติตัวของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนซึ่งสามารถพัฒนาด้วยวิธีการต่างๆ เช่นด้านทัศนคติในการเรียน ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียนด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูลด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ นุชนารถเข้มแข็ง (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา

การเผชิญความเครียดและสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการเรียนรู้ในระดับปานกลาง
2) นักเรียนที่มีเพศเกรดเฉลี่ยระดับชั้นและการปฏิบัติตาม
กฎระเบียบของทางโรงเรียนต่างกันมีสภาพการเรียนรู้แตกต่าง
กัน

อุดมลักษณ์ ราชสมบัติ และ ชัยยา น้อยนารถ
(2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการเรียนรู้และเจตคติของ
นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติพื้นฐานของ
นักศึกษา คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ผลการวิจัยพบว่า สภาพของ
นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยขาดเรียน เข้าเรียนสายบ้างเป็น
บางครั้ง อ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน ทบทวนบทเรียน
และศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมบ้างเป็นบางครั้งทำการบ้านทุกครั้ง
โดยทำร่วมกับเพื่อน เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาหรือตัวอย่างโจทย์ก็
แก้ปัญหา โดยถามเพื่อนหรือรุ่นพี่ และนานๆครั้งจะรวมกลุ่ม
เพื่อติว ปฎิบัติพื้นฐานซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ สาขาวิชา และ
เกรดวิชาคณิตศาสตร์และสถิติทั่วไป ส่วนสภาพการเรียนรู้ที่
ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ สภาพการเข้าชั้น
เรียน การทำแบบฝึกหัดท้ายบท (การบ้าน) วิธีการแก้ปัญหา
นอกห้องเรียนเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาหรือตัวอย่างโจทย์
การศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจากหนังสือสถิติเล่มอื่นๆ และการ
ชักนำหรือจูงใจของเพื่อนเจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติต่ออาจารย์ผู้สอน ไม่มี
ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติพื้นฐาน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลจากการสัมภาษณ์เชิง
ลึก พบว่า ปัญหาในการเรียนวิชาสถิติพื้นฐานของนักศึกษา
ได้แก่ พื้นฐานด้านการคำนวณไม่ค่อยดี จำสูตรไม่ได้ เวลาที่
ใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียนแต่ละครั้งนานเกินไป ควร
แบ่งเวลาเรียนเป็น 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ครั้งละ 1 ชั่วโมง ขนาด
ผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียนไม่ควรมากเกินไป และควรแบ่งตาม
พื้นฐานการคำนวณ สำหรับการเตรียมตัวก่อนสอบ นักศึกษา
เตรียมตัวล่วงหน้าเพียง 2 วันเท่านั้น จึงทำให้ไม่เข้าใจ

บทเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อาจารย์ผู้สอนควร
กระตุ้นให้นักศึกษาเพิ่มเวลาเตรียมตัวเพื่อสอบให้นานกว่านี้

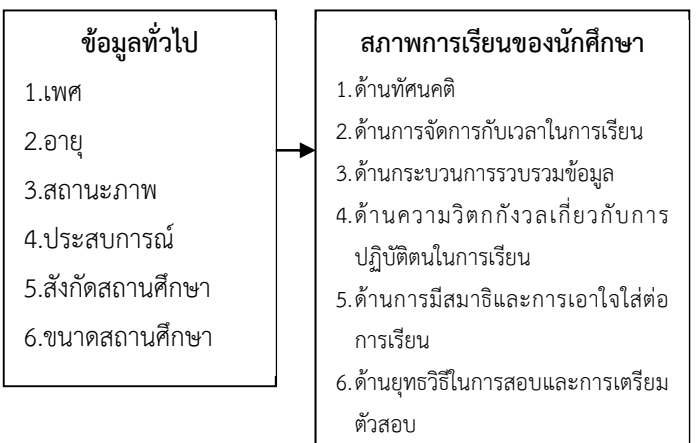
Maddox (1965 ; อ้างอิงจากเทพิกา รอดสการ.
2548 : 9) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของสภาพทางการเรียนว่า
สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละ
บุคคลและการทำงานหนักเท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับสภาพ
ทางการเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพด้วยเพราะมักปรากฏว่า
ผู้เรียนที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบตกหรือทำคะแนนได้
น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาและความถนัดในการเรียนปานกลาง
หรือต่ำซึ่งความสามารถแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของแต่ละคนนอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทาง
สติปัญญาและความสามารถทางสมอง ร้อยละ 50-60 ยัง
ขึ้นกับความพยายามและสภาพทางการเรียนที่มี
ประสิทธิภาพร้อยละ 30-40 แล้วยังได้เพิ่มเติมอีกว่า
สภาพทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบ
หนึ่งที่ทำให้ผลเรียนประสบความสำเร็จในด้านการเรียน
กล่าวคือผู้เรียนที่ดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญา
เฉลียวฉลาดมากแต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลาต้องรู้จัก
วิธีการเรียนวิธีทำงานได้ผลดี

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการใน
ชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
วิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล ผู้วิจัยใช้
แนวคิดของ Weinstein, Claire E., Palmer, R. (2002)
มาเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการวิจัย

1. เพศ ต่างกันสภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูแตกต่างกัน
2. อายุ ต่างกันสภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูแตกต่างกัน
3. สถานะภาพต่างกันสภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูแตกต่างกัน
4. ประสบการณ์ทำงานต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูแตกต่างกัน
5. สังกัดสถานศึกษาต่างกันสภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูแตกต่างกัน
6. ขนาดสถานศึกษาต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยสันตพลรุ่นที่ 19 จำนวน 90 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยสันตพลรุ่นที่ 19 จำนวน 73 คนกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการเทียบตาราง Krejcie and Morgan(บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2551: 21-23) กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 สภาพการเรียนรู้วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนรู้ วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนเพื่อหาแนวทางในการนำเนื้อหา มาสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับวิธีและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดหรือออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามจากหนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างแบบสอบถามเรื่อง “สภาพการเรียนรู้ วิชาการบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล” แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษา (Wording) ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Congruence) เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4. เกณฑ์การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่า IOC (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2545 : 63 – 64)

5. นำผลการวิเคราะห์ข้อคำถามจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ แก้ไข ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร

บัณฑิตวิชาชีพครู รุ่น 18 คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

7. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาดและคณะ. 2551: 88-89) พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.95

8. เกณฑ์ในการแปลความหมายสภาพการเรียนรู้ แบ่งเป็น 4 ระดับคือ

4.01-5.00 แสดงว่า	เหมาะสมมากที่สุด
3.01-4.00 แสดงว่า	เหมาะสมมาก
2.01-3.00 แสดงว่า	เหมาะสมปานกลาง
1.00-2.00แสดงว่า	เหมาะสมน้อย

สำหรับด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน

4.01-5.00 แสดงว่า มีสภาพการเรียนรู้เหมาะสมน้อย (มีความวิตกกังวลมาก)

3.01-4.00 แสดงว่า มีสภาพการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง (มีความวิตกกังวลปานกลาง)

2.01-3.00 แสดงว่า มีสภาพการเรียนรู้เหมาะสมมาก (มีความวิตกกังวลน้อย)

1.00-2.00 แสดงว่า มีสภาพการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด (มีความวิตกกังวลน้อยที่สุด)

วิเคราะห์สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

โดยภาพรวมและรายด้าน ดังนี้

1. จำแนกตามเพศ สังกัดสถานศึกษาโดยการทดสอบค่าที (t-test แบบ Independent)

2. จำแนกตาม อายุ สถานะภาพ ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของสถานศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test แบบ One way ANOVA)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC)

1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2551: 96-101)

1.3 หาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด.2551: 96-101)

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ร้อยละ

2.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานได้แก่

3.1 การทดสอบค่าที (t-test)

แบบ Independent)

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test แบบ One way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	30	41.10
1.2 หญิง	43	58.90
รวม	73	100.00
2. อายุ		
2.1 18-25ปี	19	26.00
2.2 26-32ปี	37	50.70
2.3 มากกว่า 32 ปี	17	23.30
รวม	73	100.00
3. ประสบการณ์ทำงาน		
3.1 1 – 2ปี	11	15.10
3.2 3 – 4ปี	36	49.30
3.3 มากกว่า 4 ปี	26	35.60
รวม	73	100.00
4.สถานภาพ		
4.1 โสด	49	67.10
4.2 สมรส	18	24.70
4.3 อื่น ๆ	6	8.20
รวม	73	100.00
5. สังกัดสถานศึกษา		
5.1 รัฐบาล	31	42.50
5.2 เอกชน	42	57.50
รวม	73	100.00
6.ขนาดของสถานศึกษา		
6.1 ขนาดเล็ก	10	13.70
6.2 ขนาดกลาง	52	71.20
6.3 ขนาดใหญ่	11	15.10
รวม	73	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.10 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.90

เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่านักศึกษามีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.00 อายุ 26-32 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.70 และอายุ มากกว่า 32 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.30

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า นักศึกษามีประสบการณ์ 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.10 ประสบการณ์

3-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.30 ประสบการณ์มากกว่า 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.60

เมื่อจำแนกตามสถานะภาพ พบว่า นักศึกษามีสถานะภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 67.10 สถานะภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 24.70 สถานะภาพอื่นๆ (หย่าร้าง หม้าย) คิดเป็นร้อยละ 8.20

เมื่อจำแนกตามสังกัดสถานศึกษา พบว่าสถานศึกษาในสังกัดของรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 42.50 สถานศึกษาในสังกัดของเอกชน คิดเป็นร้อยละ 57.50

เมื่อจำแนกขนาดของสถานศึกษาพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 15.10 สถานศึกษาขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.20 และสถานศึกษาขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 13.70

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับสภาพการเรียนรู้การบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอทั้งโดยรวมและรายด้าน ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน

สภาพการเรียนรู้	ระดับสภาพ			ลำดับที่
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	
1. ด้านทัศนคติในการเรียน	4.16	0.74	เหมาะสมมากที่สุด	1
2. ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน	3.74	0.80	เหมาะสมมาก	2
3. กระบวนการรวบรวมข้อมูล	3.42	0.67	เหมาะสมมาก	5
4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน	3.50	0.68	เหมาะสมมาก	4
5. ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน	3.37	0.68	เหมาะสมมาก	6
6. ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	3.57	0.60	เหมาะสมมาก	3
รวม	3.63	0.47	เหมาะสมมาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้าน มีสภาพการเรียนรู้ อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.63$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมา ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน ($\bar{X} = 3.74$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ($\bar{X} = 3.37$)

ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

การทดสอบสมมติฐาน ที่มีเพศ และ สังกัดสถานศึกษา ใช้การวิเคราะห์โดยสถิติ t-test (Independent Samples) อายุ ประสบการณ์ทำงาน สถานะภาพ ขนาดของสถานศึกษาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (F-test : One-way Analysis of Variance : ANOVA) ผลปรากฏดังตารางที่ 3-11

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ข้อที่ 1

H_0 : เพศต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จำแนกตามเพศและผลการทดสอบด้วยค่า สถิติ t-test

ข้อมูลส่วนบุคคล	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig (.05)
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
เพศ	3.65	0.43	3.60	0.47	.547	.038*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า (ค่า $t = .547$ sig .038 $p < .05$)

สรุปได้ว่า เพศต่างกันสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2

H_0 : อายุต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูที่มีอายุต่างกัน ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ One-Way ANOVA

อายุ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ตั้งแต่ 18-25 ปี	3.55	.50	.262	.012*
ตั้งแต่ 26-32 ปี	3.70	.44		
มากกว่า 32 ปี	3.59	.47		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า (ค่า $F = .262$ Sig .012 $p < .05$) สรุปได้ว่าอายุต่างกันสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ด้านอายุ

อายุ	18-25 ปี ($\bar{X} = 3.55$)	26-32 ปี ($\bar{X} = .70$)	มากกว่า 32 ปี ($\bar{X} = 3.59$)
18-25 ปี ($\bar{X} = 3.55$)	-	.277	.040*
26-32 ปี ($\bar{X} = 3.70$)	.277	-	.127
มากกว่า 32 ปี ($\bar{X} = 3.59$)	.040*	.127	-

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบรายคู่ ด้านอายุ พบว่าผู้ที่มีอายุ 18-25 ปี มีสภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู แตกต่างจากผู้ที่มีอายุมากกว่า 32 ปี

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3

H_0 : ประสิทธิภาพการทำงานต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสิทธิภาพการทำงานต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาตามประสิทธิภาพการทำงาน ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ One-Way ANOVA

ประสิทธิภาพการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ตั้งแต่ 1-2 ปี	3.83	.52	.434	.048*
ตั้งแต่ 3 - 4 ปี	3.54	.46		
มากกว่า 4 ปี	3.65	.40		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า (ค่า $F = .434$, $Sig = .048$, $p < .05$) สรุปได้ว่าประสิทธิภาพการทำงานต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 แสดงผลการทดสอบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ประสิทธิภาพการทำงาน

ประสิทธิภาพการทำงาน	1- 2 ปี ($\bar{X} = 3.83$)	3- 4 ปี ($\bar{X} = 3.54$)	มากกว่า 4 ปี ($\bar{X} = 3.65$)
1-2 ปี ($\bar{X} = 3.83$)	-	.347	.000*
3-4 ปี ($\bar{X} = 3.54$)	.347	-	.147
มากกว่า 4 ปี ($\bar{X} = 3.65$)	.000*	.147	-

จากตารางที่ 7 ผลการทดสอบรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ด้านประสิทธิภาพการทำงาน พบว่าผู้ที่มีประสิทธิภาพการทำงานตั้งแต่ 1-2 ปี มีสภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู แตกต่างจากผู้ที่มีประสิทธิภาพการทำงานมากกว่า 4 ปี

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 4

H_0 : สถานภาพต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาการจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้วิชา
บริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครูที่มีสถานะภาพต่างกัน ผลการทดสอบด้วย
ค่าสถิติ One-Way ANOVA

สถานะภาพ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
โสด	3.56	.47	.601	.019*
สมรส	3.68	.44		
อื่นๆ หมาย/หย่าร้าง	3.95	.24		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ
One-Way ANOVA พบว่า (ค่า $F = .601$, $Sig = .019$, $p < .05$) สรุปได้ว่าสถานะภาพ ต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชา
บริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตารางที่ 9 แสดงผลการทดสอบรายคู่ของผู้ตอบ
แบบสอบถามสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ด้าน
สถานะภาพ

สถานะภาพ	โสด ($\bar{X} = 3.56$)	สมรส ($\bar{X} = 3.70$)	อื่นๆ หมาย/ หย่าร้าง ($\bar{X} = 3.95$)
โสด ($\bar{X} = 3.56$)	-	.019*	.122
สมรส ($\bar{X} = 3.70$)	.019*	-	.127
อื่นๆ หมาย/หย่า ร้าง ($\bar{X} = 3.95$)	.122	.127	-

จากตารางที่ 9 ผลการทดสอบรายคู่ของผู้ตอบ
แบบสอบถามสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ด้าน
สถานะภาพพบว่าผู้ที่มีสถานะภาพโสดมีสภาพการเรียนรู้วิชา
บริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู แตกต่างจากผู้ที่มีสถานะภาพสมรส

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ข้อที่ 5

H_0 : สังกัดสถานศึกษาต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาบริหาร
จัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
วิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

H_1 : สังกัดสถานศึกษาต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาบริหาร
จัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
วิชาชีพครูแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการ
ในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพ
ครูจำแนกตามสังกัดสถานศึกษาและผลการทดสอบด้วยค่า
สถิติ t-test

ข้อมูลส่วน บุคคล	สถานศึกษาของ รัฐบาล		สถานศึกษาของ เอกชน		t	sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
สังกัดสถาน ศึกษา	3.72	0.45	3.55	0.44	.352	.068

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยค่า สถิติ
t-test พบว่า (ค่า $t = .352$, $sig = .068$, $p > .05$) สรุปได้ว่า
สังกัดสถานศึกษาต่างกันสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการ
ในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
วิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 6

H_0 : ขนาดสถานศึกษาต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาบริหาร
จัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
วิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

H_1 : ขนาดสถานศึกษาต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชาบริหาร
จัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
วิชาชีพครูแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้วิชา
บริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ One-Way
ANOVA

ขนาดสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ขนาดเล็ก	3.61	.67	.309	.735
ขนาดกลาง	3.64	.43		
ขนาดใหญ่	3.55	.32		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ One-
Way ANOVA พบว่า (ค่า $F=153$, $Sig=.059$, $p>.05$)
สรุปได้ว่าขนาดสถานศึกษา ต่างกัน สภาพการเรียนรู้วิชา
บริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกัน

สรุปผล

จากการศึกษาสภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการใน
ชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
คณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยสันตพล สรุปผลการวิจัย
เป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
คณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยสันตพล โดยรวมและรายด้าน
มีสภาพการเรียนรู้ในระดับเหมาะสมมาก

2. สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
คณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยสันตพล จำแนกตามเพศ อายุ
สถานะภาพประกอบการทำงาน โดยรวมและรายด้าน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
คณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยสันตพลจำแนกตามสังกัด

สถานศึกษา ขนาดสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านไม่
แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
คณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยสันตพล โดยรวมและรายด้าน มี
สภาพการเรียนรู้ อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ทั้งนี้อาจ
เนื่องมาจากนักศึกษา มีความสามารถในการจัดการกับเวลาใน
การเรียนได้อย่างเหมาะสม มีทัศนคติที่ดีในการเรียนสนใจ
เอาใจใส่กับการเรียนมีความสามารถในการจัดการกับเวลาใน
การเรียนการจัดตารางเรียนและใช้เวลาในระหว่างวันอย่างมี
ประโยชน์มีกระบวนการรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดีมีความ
กระตือรือร้นในการค้นหาความรู้และใช้เหตุผลโดยการทำ
ความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน
และมีการวางแผนการเรียนที่ดีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการ
เรียนมียุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบที่ดีการที่
นักศึกษานำกลยุทธ์วิธีการเทคนิคมาใช้ในการสอบโดยการ
เตรียมตัวด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้สภาพการเรียนรู้วิชา
บริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์โดยรวมและรายด้าน มี
สภาพการเรียนรู้ อยู่ในระดับเหมาะสมมากสอดคล้องกับ
งานวิจัยของวนิดา กันทาแก้ว (2550: 125-128) ศึกษา
ความสามารถในการพัฒนาอุปสรรคเขาวารมณและสภาพ
การเรียนรู้ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์
จังหวัดแพร่จำนวน 324 คนพบว่าสภาพการเรียนรู้ของ
นักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2. สภาพการเรียนรู้วิชาบริหารจัดการในชั้นเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
คณะศึกษาศาสตร์จำแนกตามเพศอายุ สถานภาพ
ประกอบการทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงและ
นักศึกษาชายมีสภาพการเรียนรู้แตกต่างกันทั้งนี้อาจ
เนื่องมาจากนักศึกษาหญิงมีความสนใจในการเรียน ได้แก่

ขยันทำแบบฝึกหัดและงานที่อาจารย์มอบหมายให้ ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทบทวนบทเรียน และศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ส่วนนักศึกษาชายมีสภาพในการเรียนที่ไม่เหมาะสมเท่าที่ควร สอดคล้องกับซัลลีจุงพิวณน์ (2547 : 76) ซึ่งได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียน พบว่า เพศหญิงมีความขยันหมั่นเพียรมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนน้อยกว่า ดังที่อรพิน ศิริสัมพันธ์ และภัทรพล มหาพันธ์ (2554 : 8) กล่าวว่า นักศึกษาหญิงมีทัศนคติด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาชาย อาจเป็นเพราะนักศึกษาหญิงมีการเอาใจใส่ในการเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ตั้งใจเรียนเห็นคุณค่าของการเรียน เพื่อนำไปใช้ในอนาคต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาเพศหญิง มีสภาพการเรียน เหมาะสมกว่านักศึกษาเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของนุชนารถ แซ่มกัน (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเผชิญความเครียด และสภาพการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีเพศ ต่างกันมีสภาพการเรียนแตกต่างกัน

3. สภาพการเรียนวิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์จำแนกตามสังกัดสถานศึกษา และขนาดสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาทุกที่เข้ามาศึกษาในวิทยาลัย แต่ละคนต่างมีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการเรียน เพื่อความสำเร็จของชีวิต ดังนั้นนักศึกษาจึงทุ่มเทกับการเรียนมาก สามารถจัดการกับเวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม มีวิธีการที่จัดการกับความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน มีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน อีกทั้งมีเทคนิค ยุทธวิธีในการสอบ และการเตรียมตัวสอบที่ดี และอีกประการหนึ่งคือนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ทำให้นักศึกษาสนใจ และมีความสุขในการเรียน ดังที่สนธิ ทวีสิน (2552 : ออนไลน์) กล่าวว่า ในเรื่องสภาพการเรียนในระดับอุดมศึกษา มีรูปแบบการเรียนการสอน ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ต่างเน้นให้นักศึกษาถูกฝึกฝนให้รับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง โดยนักศึกษาต้องจัดระบบวางแผนตารางเวลาในการเรียน การอ่านหนังสือ การทำ

รายงาน การค้นคว้าหาความรู้ เพื่อลงลึกในรายละเอียดที่เราสนใจในแต่ละวิชา นอกจากนี้ นักศึกษาต้องรู้จักจัดสรรเวลาในแต่ละวัน เช่น การจัดการเวลาสำหรับการเรียน การแบ่งเวลาสำหรับการทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ในมหาวิทยาลัย และการแบ่งเวลาสำหรับครอบครัว ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้สภาพการเรียนประกาศนียบัตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ จำแนกตามสังกัดสถานศึกษาและ ขนาดสถานศึกษาโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

จากผลการศึกษาสภาพการเรียนวิชาบริหารจัดการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์พบว่า นักศึกษามีสภาพการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียนอยู่ใน ลำดับที่ 6 ทางวิทยาลัยควรจัดอบรมให้ความรู้กับนักศึกษาเกี่ยวกับการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ในวิชาต่างๆ เช่น การการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาชีพหลักสูตร ฯลฯ
2. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลให้นักศึกษามีสมาธิในการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ในวิชาต่างๆ เช่นวิชาความเป็นครู คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณาวิชาชีพครู ฯลฯ
3. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง การศึกษายุทธวิธีในการเตรียมตัวสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ในวิชาต่างๆ เช่น วิชาความเป็นครู คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณาวิชาชีพครู ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

- เกสร พลอยโพธิ์. (2552). *สภาพการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตกรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จริยกุล บุญยา. (2554). *การเห็นคุณค่าในตนเองการสนับสนุนทางสังคมกับสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ชัชลิณี จุงพิพัฒน์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- เทพิการ อดสการ. (2548). *การศึกษาสภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- นลินี ทวีสิน. (2552). *นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย. สืบค้นมาจาก <http://www.lib.dtc.ac.th> สืบค้นเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2559.*
- นุชนารถ แซ่มกัณ. (2550). *การเผชิญความเครียดและสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. การศึกษาค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตกรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2551). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. ภาคทฤษฎีและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. พิมพ์ครั้งที่ 4.*
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2551). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. ภาคทฤษฎีและพัฒนา การศึกษาโครงการตำรา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. พิมพ์ครั้งที่ 4.*
- พระมหาสุชาติ ใหม่อ่อน. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพการเรียนรู้ของพระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ภควัต ศรียารัตน์ และคณะ. (2560). *การศึกษองค์ประกอบของจิตสำนึกความเป็นครูรุ่นใหม่. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560. วิทยาลัยสันตพล อุตรธานี.*
- วชิระ พิมพ์ทอง. (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนลำโรงทาวิทยาคมจังหวัดสุรินทร์. การศึกษาค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- วนิดา กันทาแก้ว. (2550). *ความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคเขาวงกตและสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนารีนครจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตกรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- เสาวณี บุญเกิด. (2552). *การใช้ชีวิตประจำวันและสภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต. วิทยานิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- เสาวรส แก้วหิรัญ. (2552). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

อุดมลักษณ์ ราชสมบัติ และ ชัยยา น้อยนารถ. (2554). *สภาพการเรียนรู้และเจตคติของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติพื้นฐานของนักศึกษา คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง*. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง.

Loomis,K.D. (2000). *Learning styles and asynchronous/learning : Comparing the LASSI model to class performance*. Dissertation Abstracts International. 19 (27) ,876 –A (UMI NO.2924588).

Moser, D. K., Riegel, B., McKinley, S., Doering, L., An, K., &Sheahan, S. (2007). *Impact of anxiety and perceived control on in-hospital complications after acute myocardial infarction*. Psychosomatic Medicine, 69(1), 10-16.

Smith, M., Robinson, L., & Segal, J. (2011). *Anxiety attacks and disorders: signs, symptoms, and treatment*. Retrieved January 25, 2012, from http://www.helpguide.org/mental/anxiety_types_symptoms_treatment.htm.

Weinstein, C. E., & Palmer, D. R. (2002). *Learning and Study Strategies Inventory (LASSI): User's manual* (2nd ed.). Clearwater, FL: H & H Publishing.

คำแนะนำในการเตรียมและการส่งต้นฉบับบทความ

กองบรรณาธิการ วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล ประสงค์รับพิจารณาบทความวิจัยและบทความวิชาการหรือบทความปริทัศน์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาในกลุ่มสาขาศึกษาศาสตร์ บริหารธุรกิจ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐศาสนประศาสนศาสตร์ สหวิทยาการจัดการ การจัดการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เทคโนโลยีมัลติมีเดียและแอนิเมชัน นิเทศศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ส่งเสริมการเกษตร ศิลปะ วัฒนธรรม และสาขาที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง เปิดกว้างสำหรับครู อาจารย์ นักวิชาการ บัณฑิตศึกษา จากทุกหน่วยงาน ทุกสังกัด ซึ่งบทความที่จะได้รับการพิจารณาเพื่อลงตีพิมพ์วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล จะต้องผ่านกระบวนการกลั่นกรองโดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) จำนวนไม่น้อยกว่า 2 ท่านในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และจะต้องเป็นบทความที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพทางด้านวิชาการและมีสาระประโยชน์ต่อบุคคลทั่วไป

ประเภทของบทความที่รับพิจารณาลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

1. **บทความวิจัย (Research article)** หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย บทคัดย่อ บทนำ วัตถุประสงค์ของการวิจัย การทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัย สมมติฐานของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย สรุปผลอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และเอกสารอ้างอิง

2. **บทความวิชาการ (Academic article)** หมายถึง บทความที่เขียนขึ้นในลักษณะวิเคราะห์ วิจัย มีการใช้แนวคิด ทฤษฎี หรือเสนอแนวคิดใหม่ ๆ จากพื้นฐานวิชาการที่ได้เรียบเรียงมาจากผลงานทางวิชาการของตนเองหรือของผู้อื่นหรือเป็นบทความทางวิชาการที่เขียนขึ้น เพื่อเป็นความรู้สำหรับผู้สนใจทั่วไป ประกอบด้วย บทคัดย่อ บทนำ เนื้อหา แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง บทสรุป และเอกสารอ้างอิง

3. **บทความปริทัศน์ (Review article)** หมายถึง งานวิชาการที่มีการประเมินสถานะล่าสุดทางวิชาการเฉพาะทางที่มีการศึกษา ค้นคว้า มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ทั้งทางกว้างและทางลึกอย่างทันสมัย โดยให้ข้อวิพากษ์ที่ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่ควรศึกษาพัฒนาต่อไป บทความปริทัศน์ต้องเป็นการนำเสนอภาพรวมที่น่าสนใจโดยในหน้าแรกของบทความปริทัศน์จะต้องประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้พิมพ์ และบทสรุป เพื่อเป็นการสรุปเรื่องย่อให้เข้าใจว่าเรื่องที่ได้นำเสนอนั้นมีความน่าสนใจและมีความเป็นมาอย่างไร พร้อมระบุคำสำคัญของเรื่อง (Keyword) จำนวนไม่เกิน 5 คำ

ทั้งนี้ในส่วนของหน้าแรกที่เป็นชื่อเรื่องบทความ ควรระบุข้อมูลเชิงบรรณานุกรมตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งงาน หน่วยงานต้นสังกัดของผู้พิมพ์ในชัดเจนทุกคน

ผู้พิมพ์ควรตรวจสอบเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทความที่นำเสนออย่างละเอียด ข้อมูลที่นำเสนอจะต้องไม่เฉพาะเจาะจงผู้อ่านที่อยู่ในสาขาของบทความเท่านั้น แต่ต้องนำเสนอข้อมูลที่ผู้อ่านในสาขาอื่นๆ บุคคลทั่วไป หรือนิสิตนักศึกษาในระดับอื่นๆ สามารถเข้าใจได้

การเตรียมบทความและส่งบทความ

1. ตั้งค่าน้ำกระดาษ : กำหนดให้เว้นระยะขอบบน 2.5 ซม. เว้นระยะขอบล่างและขอบขวา 1.5 ซม. ส่วนขอบซ้าย 2.0 ซม.
2. การแบ่งคอลัมน์ : เนื้อหาในหน้าบทความต้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และบรรณานุกรม ค่าตั้งเป็นแบบหนึ่งคอลัมน์ ส่วนเนื้อหาหน้าอื่นๆ ให้ตั้งค่าเป็นแบบสองคอลัมน์ (เนื้อหาที่เป็นตารางหรือรูปภาพประกอบ ให้ผู้พิมพ์ปรับเป็นแบบหนึ่งหรือสองคอลัมน์ก็ได้ตามความเหมาะสม)
3. เนื้อหาทั้งหมดของบทความ (รวมบทความย่อ) จำนวนไม่เกิน 15 หน้ากระดาษ A4 ตัวหนังสือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ด้วยฟอนต์ TH SarabunPSK
4. ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษพิมพ์ตัวหนา จัดไว้กึ่งกลางของหน้ากระดาษ ขนาด 18 พอยต์
5. ชื่อหัวข้อหลักของบทความ ขนาด 18 พอยต์ ตัวหนา จัดกึ่งกลางของคอลัมน์ ส่วนเนื้อหาของบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ตัวธรรมดา ขนาด 15 พอยต์
6. ระบุชื่อผู้พิมพ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษของทุกคน จัดไว้กึ่งกลางของหน้ากระดาษ ขนาด 15 พอยต์ แบบเอียงตัวบาง
7. คำอธิบายเชิงอรรถหน้าแรกระบุตำแหน่งงาน หรือตำแหน่งทางวิชาการ และต้นสังกัดของผู้พิมพ์ใช้อักษรขนาด 14 พอยต์
8. บทความย่อทั้งไทยและภาษาอังกฤษ ควรระบุคำสำคัญ และ (Keyword) ที่อยู่ในบทความอย่างน้อย 3-5 คำ ให้ใช้สัญลักษณ์ “ ; ” คั่นระหว่างคำ
9. ตารางและภาพประกอบ พิมพ์ชิดขอบซ้ายหน้ากระดาษ เช่น
ตารางที่ 10 ความพึงพอใจของนักเรียน.... (ในกรณีเป็นการอ้างอิงตาราง ต้องระบุแหล่งที่มาไว้ได้ตาราง) /
ภาพประกอบที่ 2 การตัดใบต้นข้าวในแปลง..... (ในกรณีเป็นการอ้างอิงรูปภาพ ต้องระบุแหล่งที่มาไว้ได้คำอธิบาย)
10. การอ้างอิงข้อมูลวิทยุภูมิ แทรกในบทความ ใช้การอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author-date) เช่น สมเกียรติ พงษ์ศิริ (2550, น. 35) หรือ Michel Will (2012, p. 29) และการเขียนบรรณานุกรมตามแบบ APA Style หรือ เช่น สมเกียรติ พงษ์ศิริ. (2550). หรือ Michel Will . (2012).

การส่งต้นฉบับบทความ (Full Paper)

สามารถดาวน์โหลดเอกสารแบบฟอร์มต่างๆ ได้ที่ www.scaj.stu.ac.th

1. ส่งต้นฉบับบทความตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดาวน์โหลดแบบนำส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล พร้อมกรอกข้อมูลให้ครบถ้วน จำนวน 1 ฉบับ แนบไฟล์ .pdf และจัดส่งทางอีเมลล์ phanumas@stu.ac.th

ขั้นตอนที่ 2 เข้าสมัครสมาชิกได้ที่ www.scaj.stu.ac.th เพื่อส่งบทความย่อของบทความ และแนบไฟล์ .pdf กับ ไฟล์ .doc ของบทความฉบับเต็มฉบับที่มีชื่อ และฉบับที่ไม่มีชื่อผู้เขียนบทความ หลังจากนั้นกองบรรณาธิการจะพิจารณาความถูกต้องของบทความท่านภายใน 7 วันทำการ (ก่อนส่งบทความ เจ้าของบทความต้องตรวจสอบบทความไฟล์ .pdf กับ ไฟล์ .doc ว่ามีความคลาดเคลื่อนของตัวหนังสือและบรรทัดในแต่ละหน้า และเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้หรือไม่)

2. ผู้ประสงค์จะส่งบทความสามารถส่งมายังกองบรรณาธิการได้ทุกปีพุทธศักราช โดยวารสารจะมีกำหนดการตีพิมพ์เป็นประจำทุกปี ๆ ละ 2 ฉบับ ดังนี้ ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม – มิถุนายน ส่งบทความภายใน 30 มีนาคม ของทุกปี และ ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม ธันวาคม ส่งบทความภายใน 30 กันยายน ของทุกปี หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล 299/1 ถนนอุดร-สกล ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000 โทร. 042 323 464 ต่อ 211 เบอร์มือถือ 088 561 4561 อาจารย์ภานุมาศ พุฒแก้ว

แบบนำส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ผลงานวารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล

ผู้พิมพ์บทความ ชื่อ-สกุล

ผู้พิมพ์บทความ Name-Surname.....

ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี)

ตำแหน่ง () อาจารย์/บุคลากรทางการศึกษา () นักวิชาการ () นักศึกษาระดับ.....

สถาบัน/หน่วยงาน.....

สถานที่ติดต่อผู้พิมพ์บทความ.....

เบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้.....E-mail

มีความประสงค์ขอส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....

(ภาษาอังกฤษ)

ประเภทของบทความ ☐ บทความวิจัย ☐ บทความวิชาการ ☐ บทความอื่นๆ (ระบุ).....

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของ ☐ งานวิจัย ☐ วิทยานิพนธ์ ☐ สารนิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ

☐ ได้รับงบประมาณสนับสนุนทุนวิจัยจากหน่วยงาน (โปรดระบุ).....
ของงบประมาณประจำปีพุทธศักราช หรือประจำปีการศึกษา

☐ ใช้งบประมาณวิจัยของตนเอง หรือ (อื่นๆ โปรดระบุ).....

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารบทความ ดังรายการทั้ง 3 ส่วนต่อไปนี้ครบถ้วนแล้ว ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบนำส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ผลงานวารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล เป็นไฟล์ .pdf จำนวน 1 ชุด

จัดส่งทาง ☐ อีเมลล์ phanumas@stu.ac.th

ส่วนที่ 2 บทความต้นฉบับพร้อมระบุชื่อเจ้าของบทความและผู้ร่วม เป็นไฟล์ .pdf + .doc จำนวน 1 ชุด

ส่วนที่ 3 บทความต้นฉบับไม่ระบุชื่อเจ้าของบทความและผู้ร่วม เป็นไฟล์ .pdf + .doc จำนวน 1 ชุด

จัดส่งทาง ☐ เข้าระบบสมัครสมาชิกและส่งในระบบออนไลน์วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพลทาง www.scaj.stu.ac.th

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้เป็นผลงานตามที่ได้ระบุชื่อในบทความจริง และไม่เคยเผยแพร่ที่ไหนมาก่อนหรืออยู่ในระหว่างพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่

อ.ภาณุมาศ พุ่มแก้ว เบอร์มือถือ 088 561 4561 อีเมลล์ : slamtum@stu.ac.th

สำนักวิจัย กองบรรณาธิการวารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล 299/1 ถนนอุดร-สกล ตำบลหนองบัว อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี 41000

โทร. 042-323-464 ต่อ 211 โทรสาร. 042-204-263 <http://www.scaj.stu.ac.th>

วิทยาลัยสันตพล

299/1 ถนนอุตสาหกรรม ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000
โทรศัพท์ 042-204-263

โทร. 042-323-464, 082-8401555 หรือ 089-8422366

central **plaza**

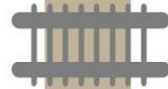

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ถนนสายอุทิศ

ถนนทองใหญ่

ถนนนิตโย

ไป จ.ลพบุรี ▶

แยกสามพร้าว

แยกหนองไผ่

ถนนรอบเมือง

วิทยาลัยสันตพล

ศูนย์บริการ
บ้าน-ป่า

